DENISE ROBINS

Am iubit de două ori

ALCRIS

Capitolul 1

– Ce vei face acum, Etta?

La început, nu vru să răspundă întrebării și Marian Collins, așezată comod pe canapea, fumându-și țigara, o privi un pic îngrijorată.

În sfârșit, veni și răspunsul:

– Nu știu, spuse Etta și vru să adauge acele cuvinte faimoase „nici nu-mi pasă“ dar nu este așa! Îmi pasă teribil de mult, de munca mea, de dragostea, de viața mea și nimic nu merge bine!

– Nu fi așa de pesimistă, zise Marian.

– Dar așa simt. Știu că greșesc, dar nu mă pot abține, așa sunt eu.

Răspunsul Ettei era disperat și pasionat în același timp.

Evită privirea insistentă a Marianei, își vârî degetele în buzunarele pantalonilor și începu să-și plimbe privirea prin încăpere. Cândva, îi plăcuse. Se simțise bine decorând-o alături de Marian și a treia colegă de apartament. Fusese chiar

mândră de felul în care decoraseră apartamentul lor, aflat într-o casă veche; n-ar fi trebuit să mai vină aici. Casa aceasta avea prea multe amintiri. În fiecare dintre încăperile ei, ea și Rod se întâlniseră, în fiecare seară. Aici petrecuse alături de ele ore de neuitat.

Acum, Rod nu mai era aici, se terminase totul.

Ce va face? Era atât de confuză, fără vlagă și nu știa răspunsul.

Ea și Marian terminaseră ultimul trimestru la colegiul Alice Anderson Domestic, unde studiaseră doi ani.

Etta își luase diploma. Era acum o bucătăreasă talentată. Nu-i plăcuse niciodată munca de secretară, sau cea de vânzătoare, așa cum era Christine Johnson, cea de a treia colegă de apartament. Oricare dintre elevele care studiase la renumitul colegiu Alice Anderson, putea fi sigură că va obține o angajare, unde va fi bine plătită, căci un bucătar bun era greu de găsit.

Acum, celelalte două colege erau gata să-și înceapă cariera. Dar, spre deosebire de Marian, Etta nu mai era interesată de asta. Nu suporta să-și imagineze un viitor din care nu făcea parte și Rod. O viață care fusese nu de mult plină de fericirea de a fi iubită, de a iubi. Toate astea se sfârșiseră.

Ce se întâmplase, de fapt? De ce îi mersese totul pe dos? Fusese atât de sigură de el, dar acum nu mai avea pic de încredere, nici măcar de sine. Cu toate acestea, avea și multe motive de mulțumire. Niciodată nu-i lipsiseră prietenii. Dansa destul de bine, avea umor, era apreciată de colegi, era o bună ascultătoare și cam toată lumea părea s-o îndrăgească.

Cu excepția anului pierderii dragei sale mame, Etta fusese veselă și fericită, înainte ca Rodney Stone să intre în viața ei. Vorbele Sheilei, mama ei vitregă, îi reveniră în minte și o făcură să se gândească de două ori la sine.

– Etta, ești o fată ciudată. Tatăl tău îmi spunea că și mama ta era la fel. Ești sociabilă, este adevărat, dar nu ca mine. Eu te consider introvertită. Nu crezi că asta ar putea fi cauza rupturii dintre tine și iubitul tău? Nu poți fi mai relaxată?

Vorbele acestea îi fuseseră spuse după ce-l pierduse pe Rod. Petrecuse atunci o noapte sau două cu tatăl ei și soția acestuia, la Devon. Etta nu respinsese vorbele Sheilei, ci îi spusese doar:

– Ce te face să afirmi că sunt o introvertită?

– Te porți frumos cu toată lumea, noi toți te adorăm, dar când și când parcă ți se aprinde un bec roșu. Acesta spune mai mult oprește-te decât mergi înainte, nu știu dacă mă înțelegi.

Dar Etta înțelesese și se gândise mult la vorbele Sheilei. Da, mama ei fusese o femeie profundă și rezervată, iar ea îi semăna. Oamenii puteau ajunge la ea până la un anumit nivel, dar nu puteau trece dincolo de acesta. Poate chiar acest lucru îl alungase pe Rod.

Dar chiar în timp ce conștientiza afirmațiile Sheilei - și pe ale Marianei-, Etta se închise și mai mult în sine. Nu putea lăsa să transpară nimic din ce simțea. O reținea ceva întotdeauna. Știind acestea găsea înțelegere și pentru Rod.

Se gândea la toate acele sentimente cărora de obicei oamenii le spun dragoste. Ființele omenești sunt ca hipnotizate la începutul unei relații.

Rod o vrăjise de la primele vorbe. Apoi rupsese această vrajă, iar ea nu mai putuse face față realității. Dar acum trebuia s-o facă. Faptul că Rod o trădase și se dusese direct în brațele Claudiei, fusese greu de suportat.

Își aminti o noapte când singuri în acest apartament el îi ceruse să facă dragoste. Și ea își dorea asta, dar nu putea s-o facă. Însemna foarte mult pentru ea și voia să ofere acest privilegiu doar celui care-i va deveni soț. Auzind aceasta, el pufnise în râs numind-o „virgină demodată".

A doua zi, lucrurile intraseră însă pe făgaș normal. Atunci el o cunoscuse pe Claudia și aceasta câștigase. Era genul care spunea foarte repede „da".

Trebuie să scap de aceste gânduri, se gândi Etta. Trebuie să încerc să mă schimb, dacă pot.

– Rod nu este singurul bărbat din lume, îi aminti Marian. Dar pentru ea așa era. Clipi de câteva ori și imaginea lui îi reveni în fața ochilor; era un bărbat atrăgător, cu ochii albaștri, gura cu buze pline, senzuale, un râs molipsitor.

Era angajat la BBC, făcea emisiuni de divertisment și iubea muzica pop. Avea o colecție impresionantă de discuri. Nu era genul ei preferat, dar îl accepta pentru că-l iubea.

Claudia, cea cu care se însurase Rod, avea un magazin în King's Road, era elegantă și modernă ca și hainele pe care le vindea. Nu era de mirare că alcătuiau o pereche frumoasă, se gândi Etta.

– Rod ar fi putut să-ți spună cel puțin că relația voastră nu mergea; înțelegi că s-a purtat oribil?

– Nu este așa. Cred că s-a temut să-mi spună, a amânat până în ultimul moment. Claudia i se potrivea; eu, nu. Las lucrurile așa cum sunt, Marian. Poate dacă aș fi cunoscut un alt bărbat mai interesant, ar fi trebuit să-i spun și l-aș fi rănit.

– Nu puteai să-l rănești pe Rod, i-o reteză Marian, nu este un tip sensibil. Este un egoist și un vanitos.

– Dar ai văzut cât de afectat a fost când mi-a spus de Claudia.

– Îmi pare rău, zise Marian. Îl urăsc și pe el și pe soția lui. Dar să vorbim despre viitoarea ta slujbă. M-am săturat de Rodney Stone! Îi doresc noroc cu fascinanta lui nevastă, dar va realiza curând că n-a făcut alegerea corectă.

Etta încercă un zâmbet.

– Ești drăguță, Marian, dar nu-l urî pe bietul Rod!

– Bine zis, bietul Rod!

Etta îi zâmbi prietenei și-și aprinse o țigară. Era o prietenă atât de devotată această Marian, mică de statură, lipsită de umor dar amabilă și prietenoasă. Nu ducea niciodată lipsă de prieteni.

Marian stătea în fotoliu, fumând. O iubea din toată inima pe Etta. Deseori se întreba de ce prietena ei, al cărei nume era Henrietta, nu alesese ceva mai interesant în viață decât gătitul și gospodăria. Era atât de frumoasă!

Acum era trasă la față, slăbită, își pierduse strălucirea, dar era tot grațioasă, zveltă, cu ochi frumoși, inteligenți, gură delicată; ar fi putut deveni model cu ușurință. Dar Etta nu era

așa. Avea o piele ca petala de camelie, iar părul negru ondulat îi ajungea la umeri. Purta ochelari doar la citit și avea cele mai lungi gene din lume.

Avea mâini expresive.

– Când începi să lucrezi, să porți mereu mănuși, draga mea. Nu vreau să-ți strici mâinile astea frumoase.

– Ce ofertă ți-a făcut Alice? o întrebă Etta.

Marian zâmbi.

– Să gătesc pentru niște indivizi bogați din Mansion House; mi se oferă un salariu destul de bun.

– Mă bucur pentru tine, zise Etta. Trebuie s-o sun și eu să văd pentru mine ce are? După ce stinse țigara, se duse la telefon, de unde reveni foarte amuzată. Alice m-a trimis mâine la un interviu într-un loc grozav, la Bourne End, la doamna și domnul Trender. El este broker și-i merge foarte bine; are Mercedes Benz. Au o menajeră și un grădinar. Eu nu voi găti, ci voi face doar cumpărăturile. Plătesc douăzeci și două de lire pe săptămână.

–O! exclamă Marian. Dar este cam departe, nu te poți întoarce în fiecare seară de acolo.

– Dacă mă vor accepta, voi locui acolo, voi primi o cameră spațioasă, cu televizor și baie. Am liber două zile pe săptămână și duminica după- amiaza.

– Asta înseamnă că te voi pierde! zise Marian, dezamăgită.

– Va fi o slujbă temporară. Acum au un cuplu din Filipine, de fapt. Mai au nevoie de personal, așa spunea Alice, pentru că doamna Trender a suferit un accident și are nevoie de

ajutor. Alice susține că sunt singura care poate găti pe placul lor. Au cerut o persoană cu aspect plăcut, crezi că sunt potrivită?

Marian pufni în râs, poate doar pentru că râdea și Etta, prima oară de la plecarea lui Rod.

– Cât timp vei sta departe?

– Două luni, mai și iunie. Mă întreb cum arată acești soți Trender. Mă duc mâine la interviu.

– Mult noroc, draga mea.

– Va fi o experiență, zise Etta gânditoare. Era o provocare pentru ea să lucreze pentru niște oameni care apreciau mâncarea bună.

Simțindu-se mai bine, se duse în camera ei. Primul lucru pe care-l văzu, îl simți ca pe un pumnal în inimă; fotografia lui Rod! Uitase s-o ia de pe noptieră. Își puse ochelarii și începu să-l studieze. Era un bărbat foarte frumos, se gândi ea cuprinsă de disperare. Avea douăzeci și cinci de ani, dar părea mai tânăr. Avea niște ochi minunați, albaștri.

– La naiba! La naiba! De ce ai stricat totul, Rod?

La naiba cu Claudia, care i-l furase!

Izbi fotografia de dulap cu violență; aceasta se sparse în mii de bucăți; nici nu se aplecă să le ridice.

***

Prima întâlnire a Ettei cu cea care urma să-i fie stăpână, se desfășură în condiții dramatice.

Etta ajunse devreme acasă la familia Trender, în Green Alders, nu departe de Bourne End, într-o frumoasă dimineață de mai. Cris Johnson îi împrumutase Mini-ul ei.

Etta intră cu mașina până în grădina din spatele casei, care o impresionă prin opulența sa; era o clădire stil georgian, cu două coloane la intrare acoperite de iederă.

Etta, care avea un dezvoltat simț al frumosului, oftă extaziată văzând pajiștea cu zeci de margarete care unduiau în adierea brizei.

Dacă familia Trender era la fel de plăcută ca această locuință a lor, se va simți teribil de bine aici, în casa lor, în lunile care urmau.

Tocmai voia să apese pe butonul soneriei de la intrare, când o tânără, pe care Etta ar fi considerat-o o copilă se năpusti afară din casă. Părul lung, blond, îi umbrea chipul, dar văzu că avea fața înroșită de plâns, lacrimi pe obraji. Avea unul din brațe prins într-un suport metalic, apoi legat cu o fașă. O, aceasta trebuia să fie doamna Trender, se gândi Etta, era accidentată.

Femeia nu păru să observe mașina Ettei. Era o femeie foarte atrăgătoare; îmbrăcată în blugi albi, bluză bleu, cu multe brățări, sandale cu toc înalt. Continua să țipe:

– Dă-mi drumul, brută! Nu veni după mine. Dacă vii, mă arunc în râu!

Etta se opri în drum, speriată.

După tânăra cea frumoasă apăru tot în fugă un bărbat tânăr, brunet, cu trăsături plăcute, armonioase. Figura lui nu exprima altceva decât îngrijorare și regret.

Etta continua să-i privească. Ce se întâmpla? Niciodată nu fusese atât de jenată, de încurcată de situația în care se afla, ca acum.Tânărul o ajunse din urmă pe blondă.

– Flair, zise el, iubita mea Flair, lăsă-mă să te duc în casă. Draga mea, nu te comporta ca o primitivă!

Dumnezeule, își spuse Etta, aceștia erau cei doi Trender. Alice îi spusese că numele doamnei era Flair.

Dar ce se întâmpla?Și ce jenant era pentru ea să nimerească în mijlocul unei certe conjugale! Și una de proporții!

Etta asistă la o împotrivire a lui Flair, apoi aceasta cedă.

Tânărul o ridică în brațe și o duse spre casă.

Abia atunci el observă că în fața lui se afla o mașină străină și o ființă la fel de străină îl privea cu ochii mari. Îi aruncă o privire stânjenită.

– Îmi pare rău! zise el, fără altă introducere. Nu știu cine ești, dar te rog să aștepți un moment, soția mea nu se simte bine.

Tânăra numită Flair gemu încet în brațele soțului, începând să-l lovească cu pumnii.

– Mă simt foarte bine! ripostă ea. Dă-mi drumul! Te urăsc! Lasă-mă jos, Mark!

Mark Trender o duse în hol.

Etta strigă după ei:

– Este mai bine dacă plec?

Spre uimirea ei, doamna Trender, cea care făcuse criza de nervi, ridică încet capul, apoi își șterse fața de lacrimi și i se adresă pe un ton aproape normal Ettei:

– Te rog să nu pleci. Cred că ești noua noastră bucătăreasă.

Etta nu știa dacă să zâmbească, sau să fie serioasă; era destul de confuză.

Spuse:

– Mă numesc Etta, Henrietta Hughes. Am venit pentru interviu, dar aș putea reveni mai târziu.

Mark Trender încercă niște scuze. Sigur că nu voia ca ea să plece. Acum înțelesese și el cine era Etta. O așteptau.

Jumătate din necazurile lui Flair se datorau faptului că încercase să facă totul în casă, să gătească, să meargă la cumpărături, dar eșuase. Nu se simțea deloc bine, era pradă unei crize de nervi.

– Te rog să ne scuzi, miss Hughes, i se adresă el Ettei, forțându-se să zâmbească. Ne-ai prins într-un moment prost. Nu ni se întâmplă prea des.

– Este vina lui, nu a mea, chicoti Flair.

Această trecere prea rapidă de la lacrimi, ură, strigăte, la zâmbete și chicoteli era prea mult pentru Etta. Cu toate acestea recunoscu faptul că atunci când tânăra din fața ei zâmbea, tot farmecul lumii se regăsea pe chipul și în vocea ei. Era deosebit de frumoasă, avea ochi minunați. Plânsul n-o urâțea. Avea ochi de culoarea turcoazului, cu cele mai lungi gene văzute vreodată. Trebuie să fi fost naturale, își spuse Etta pentru că doamna Trender își freca amândoi ochii cu sârg.

– Iar acum, draga mea, zise Mark Trender, trebuie să ne liniștim. Știi prea bine că nu mă urăști și că nu te vei arunca în râu. Ai fost foarte obosită, te-a durut brațul, iubita mea. Te înțeleg foarte bine.

Flair începu să bată în retragere. Îl prinse cu ambele brațe după gât, se topi la pieptul lui, îi zâmbi Ettei.

– Este un drăguț, nu-i așa?

Etta nu spuse nimic. Era prea uimită de ceea ce vedea. Urmă perechea în casă și închise ușa după ea.

I se ceru să aștepte într-un salon foarte elegant, în timp ce Mark își duse soția în dormitor. Flair o anunțase că va lipsi câteva clipe.

Etta ajunse la concluzia că nu-i prea plăcea această doamnă Trender. Era o tânără răzgâiată, și puțin cam dezechilibrată. Nu putea fi chiar atât de epuizată, cum spunea soțului ei, care îi găsea scuze.

Iar acum Etta începu să se întrebe câte bucătărese schimbaseră oare din cauza isteriilor doamnei Trender.

Oricum, Etta voia să continue cu interviul. Lucrurile se puteau dovedi interesante până la urmă. Mark Trender era un bărbat teribil de drăguț. Un altul n-ar fi tolerat astfel de manifestări ale soției sale.

Își concentră atenția asupra salonului în care se afla. Era una dintre cele mai frumoase încăperi pe care le văzuse. Pe fereastră vedea clar cerul, în această zi însorită.

Pajiștea era bine îngrijită, iar pe malul râului se vedea chiar și o barcă elegantă cu motor.

Salonul era de formă ovală, iar la ferestre creșteau flori foarte vesele, evident, îngrijite de un specialist.

În salon, se aflau două măsuțe din fier forjat și două sofale bleu, de pe care puteai vedea cerul.

Salonul avea un tapet superb în nuanțe de bleu și roz, cu tablouri minunate. Pe podea se aflau minunate covoare chinezești.

Era o încăpere plină de distincție, cu mobilă orientală, veche.

Mai apoi avea să afle că acea Flair avea înclinații artistice. Tatăl ei era italian și multe din acele obiecte minunate din casă proveneau din vila acestuia din Roma.

Când se deschise ușa, o pisică siameză, un specimen superb, dădu buzna în încăpere. O femeie înaltă, brunetă, frumoasă, într-o salopetă roz veni după ea.

– Sirikit, obraznico, vino aici numaidecât!

Tânăra luă siameza care protesta mieunând. Atunci o văzu pe Etta.

– Îmi cer scuze, n-am știut că este cineva aici. Sirikit este pisica mea. Mi-a fost dăruită. Ai mai auzit numele acesta? Se spune că a fost al unei prințese egiptene, care avea aceiași ochi verzi. Eu sunt doamna Box, menajera.

– Bună ziua, spuse Etta. Eu sunt miss Hughes, am venit pentru slujba de bucătăreasă.

Doamna Box îi zâmbi tinerei elegante și drăguțe care nu arăta nicidecum a bucătăreasă.

– Ce surpriză plăcută! exclamă ea. Mă bucur să te cunosc. Pisica mea, Sirikit, vine întotdeuna după mine, cu toate că nu are voie în camera asta. Cu toate acestea, vom sta aici de vorbă câteva minute.

– Este un exemplar foarte frumos.

Doamna Box, mângâindu-și siameza, veni mai aproape de Etta.

– Au fost niște mici incidente în dimineața asta, poate i-ați auzit certându-se. Nu este el de vină, ci doamna. Se spune că având sânge italienesc este mai impulsivă. Domnul Trender este un bărbat foarte amabil și civilizat...

Etta o întrerupse.

– Înțeleg.

Deodată apăru chiar cel despre care se discuta.

– Bună dimineața, doamnă Box, o salută el pe menajeră cu un zâmbet.

– Bună dimineața, domnule, răspunse doamna Box, ieșind din încăpere cu pisica ei.

Mark luă o scrumieră pe care i-o întinse Ettei.

– Fumezi?

– Da, dar nu și atunci când gătesc.

– O sun pe doamna Box, să-ți facă imediat o cafea.

– Nu trebuie să vă deranjați, începu Etta.

– Vreau și eu o cafea. Trebuia să fiu deja în oraș, dar cred c-o să iau trenul următor, este o zi atât de frumoasă.

Etta intui că întârzierea lui se datora impulsivității nevestei. Se întrebă doar dacă îi făcea frecvent astfel de scene.

Privindu-l de aproape, Etta decise că nu era un bărbat care să-i placă; era prea tras la față, cu pomeții prea proeminenți. Dar avea ochii negri, foarte frumoși. Remarcă imediat suferință în ochii lui. Avea gura cu contururi generoase, dar ferme. Era un bărbat care denota forță, putere, o figură interesantă, pe care n-o uitai cu ușurință. Probabil se apropia de treizeci de ani, dar putea să aibă și mai mult.

El o invită să ia loc pe una din sofale.

– Te rog, ia loc și vorbește-mi despre tine.

Etta începu să-i vorbească despre studiile la colegiul Alice Anderson, apoi despre interviul la care fusese trimisă de aceasta.

Mark o întrerupse:

– Miss Anderson i-a spus soției că ai fost cea mai bună elevă.

–O, nu știu dacă este chiar așa! exclamă Etta roșind.

– Dacă vei veni să lucrezi la noi, ne vom simți onorați. Am avut prea multe eșecuri cu cele dinaintea dumitale. Unora li s-a părut munca de aici prea grea, altele au plecat la solicitarea noastră, una nu suporta nici un strop de alcool în casă... Dorim pe cineva stabil. Flair, soția mea, urăște să gătească. Îi place călăria, șofează, schiază...

Etta înțelegea foarte bine ce voia să spună. Era o tânără din înalta societate, o răsfățată de viață.

– Eu ador să gătesc, așa că pentru mine nu este o problemă, zise ea. Mai ales să organizez petreceri.

– Nu va fi cazul. Soția mea aduce pe cineva din localitate să ajute, dacă dăm petreceri

Etta îi zâmbi, lucru care făcu să-i strălucească ochii, care altfel ar fi fost triști. El se simți încurajat. Miss Hughes era încântătoare. Avea și simțul umorului; poate că pe ea o așteptaseră.

La prima vedere, Etta îi păruse distantă, dar acum după ce discutaseră, înțelese că se înșelase. Era o tânără cu ochi frumoși și o blândețe aparte. Se întrebă de ce alesese această meserie care s-o țină în bucătărie.

De parcă i-ar fi citit nedumerirea din priviri, ea îi spuse:

– Am ales această slujbă pentru că mi-a plăcut dintotdeauna să gătesc. Mama era șef bucătar și mă lua întotdeauna cu ea când gătea ceva special. De fapt, eram destul de bine pregătită când m-am dus la colegiu.

– Flair va fi încântată să audă toate astea, mumură Mark. Te rog să mă scuzi, miss Hughes mă voi duce chiar acum să văd dacă soția mea coboară.

Fără să vrea, Etta își aminti spusele doamnei Box:

– Ea creează probleme, nu el.

Gândurile îi zburară fără să vrea la Rod, cel mai important bărbat din viața ei, cel pe care-l purta în minte și în inimă. Cum ar fi reacționat dacă ea s-ar fi purtat ca Flair? Nu se imagina ieșind în fugă din casă țipând, amenințând că se aruncă în râu.

Dar Rod ar fi admis o soție ca Flair?

Oricum, el n-ar fi adus-o cu blândețe înapoi în casă și nu i-ar fi găsit scuze. Ce diferiți sunt bărbații! se gândi.

Rod era un tip dur, în timp ce Mark Trender era un bărbat special, înțelegător. Rod era un bărbat foarte masculin, foarte puternic, dur, posesiv.

După câteva momente, Mark se întoarse cu Flair.

Etta se ridică. Privi intrigată perechea din fața ei. Flair trecea atât de ușor de la isterie la farmec și manifestări de prietenie. Se îmbrăcase într-un costum foarte șic, de culoarea garoafei, iar părul ei blond era strâns la spate cu o fundă mare, neagră. Era încântătoare, cu acele gropițe din obraji, așa cum se sprijinea cu afecțiune de brațul soțului ei, de parcă niciodată n-ar fi țipat la el.

– Îmi cer scuze că te-am făcut să aștepți, miss...

– Henrietta Hughes, Etta pe scurt.

– Foarte bine, miss Hughes sau Etta, te rog să iei loc. I-am cerut doamnei Box să ne pregătească o cafea. Având acest braț imobilizat, a durat cam mult să-mi aranjez părul.

Mark își cuprinse imediat soția după umeri, și-i spuse:

– Draga mea, trebuie să prind trenul de ora douăsprezece, am o masă de afaceri în City. Te superi că plec?

Ea îi zâmbi încântător, cu ochii ei minunați de culoarea turcoazului.

– Du-te liniștit, dragul meu, voi sta de vorbă cu Etta, iar doamna Box ne va face o salată de carne, eventual. Se pricepe la asta.

Etta se uită la Mark și văzu că acesta se detensionase imediat.

Mark Trender era de fapt, mai mult decât fericit că apăruse Etta, care detensionase situația. Era atât de sigură de sine, de controlată. Spera din tot sufletul ca Flair s-o angajeze.

Cei doi erau căsătoriți de doi ani. Primul an trecuse destul de bine, dar după aceea, Mark nu mai înțelesese de ce se schimbase soția lui. Cu toate că-și adora soția, Mark simțea că nu-i va putea îndura aceste porniri la infinit. Din acea tânără dulce, docilă, pe care o cunoscuse, se transformase într-o pisică sălbatică.

La început, pe când erau doar logodiți, Mark aflase de la ea că tatăl ei, venețianul, avea astfel de izbucniri necontrolate, dar că-și revenea foarte repede.

Flair îi moștenise caracterul. Dar Mark era decis să rămână un bărbat hotărât și mândru. Când se văzuse confruntat cu manifestările furtunoase ale soției sale, fusese afectat, dar o

iertase. Era atât de frumoasă, o iubea atât de mult. Era doar o copilă răsfățată, care avea nevoie de foarte multă grijă.

Dar curând Flair reușise performanța de a ucide dragostea oarbă pe care o avea pentru ea. El era un om pașnic și nu suporta certurile, mai ales cele în public, scenele de gelozie și altele de acest fel.

Ce se întâmplase? Cine era de vină? Flair își pierdea controlul tot mai frecvent.

Chiar tatăl ei în ziua căsătoriei lor, la Veneția, îi spusese:

– Te rog ai răbdare cu ea, fiule. Seamănă cu draga ei mamă.

Adevărat, Flair se dovedi un temperament necontrolat, intempestiv, ba chiar începuse să cam bea.

Mark se temea să dea petreceri pentru că la ele exista prea multă băutură, iar Flair se manifesta și mai urât după șampanie.

Sperase să aibă o viață frumoasă de familie, copii. Dar ea refuzase sistematic să aibă copii. Privind retrospectiv, Mark, era nefericit pentru că soția lui nu-și dorea decât distracție și nimic altceva.

El trebuia să fie același sclav supus și iubitor.

Dar Mark nu mai putea îndura situația astfel creată. Cu toate acestea încercase să rămână tolerant față de ea.

Fizic, îl mai atrăgea, încă. Dar devenea tot mai dificilă, imposibilă. Trecerea de la tristețe la veselie exagerată îl făcuse să-și piardă răbdarea.

Pe drumul spre gară, în ziua aceea, el încerca de fapt să scape de aceste gânduri urâte care nu-i dădeau pace.

Această tânără care venise pentru o slujbă, Henrietta Hughes, era atât de diferită, de caldă, de calmă, de bună!

Capitolul 2

Rămasă singură cu Flair, Etta începu cel de al doilea interviu al zilei, de data asta cu cineva care intra mai adânc în problemele ei, față de cum făcuse Mark Trender.

În timp ce-i bea cafeaua pe terasă, Flair părea foarte bine dispusă și o trata pe Etta ca și cum ar fi fost o nouă prietenă nicidecum angajatoarea ei.

– Este minunat să am pe cineva care nu numai că-mi va găti, ci îmi va fi parteneră de discuții. Mă plictisesc când nu este Mark aici. Nu suport bursa; el este nebun după ea, pentru că acolo face bani, nu? chicoti ea ca un copil.

Etta murmură ceva ce i se păru adecvat. O privea destul de uimită pe tânăra cu părul de culoarea mierii, cu fantastici ochi albaștri, cu trăsături perfecte, mirându-se cât de diferită era acum de creatura care dăduse buzna din casă strigând ca o disperată, cu ochii ieșiți din orbite.

Referindu-se la acest incident, Flair îl categorisi drept glumă.

– Probabil m-ai considerat nebună; știu că uneori îmi pierd mințile. Cred că te-ai speriat.

– Nu chiar, murmură Etta. Nu găsise altceva mai interesant de spus.

– Tu nu cred că-ți ieși niciodată din minți; nu pari genul exploziv.

Etta simți că roșește. Își aminti că Marian o acuza de instabilitate emoțională.

– Fiecare își pierde controlul câteodată, spuse ea cu jumătate de glas.

– Dar nu și tu. Cu mine se întâmplă ceva ciudat când mă supăr și-mi pierd imediat rațiunea.

– Ești ceea ce se numește o extrovertită, zâmbi Etta și adăugă; aș fi dorit să fiu și eu la fel. Eu sunt prea introvertită; țin totul în mine, mă supăr, dar nu recunosc nimic.

Imediat îi veni în minte ziua în care Rod îi spusese că între ei se terminase totul, că nu se vor căsători, că o iubea pe Claudia. Atunci simțise nevoia să strige, să țipe de durere, să dea frâu liber nervilor. Dar nu făcuse nimic din toate astea, nu scosese o vorbă, ci rămăsese încremenită să-i asculte scuzele.

Era genul care prefera să sufere în tăcere. Poate că Flair era norocoasă că se manifesta astfel, descătușându-se nervos.

Flair continua să vorbească; nu se oprea niciodată, după cum avea să descopere Etta, astfel că bietul Mark nu prea avea cum să mai scoată vreo vorbă.

– Dacă vei fi mulțumită aici și o să-ți placă la noi, ce-ai zice, nu vrei să ai o slujbă permanentă? o întrebă Flair deodată. Am nevoie de o bucătăreasă permanentă, iar tu îmi placi, Etta.

Etta ezită. Nu era convinsă că se va simți bine în casa aceasta, cu atmosfera supraîncărcată. Nu știa cum să-i răspundă fără s-o jignească.

Flair convinsă de ceea ce dorea, o privea rugător cu ochii ei mari. O voia pe Etta. Era ultimul ei capriciu.

– Cel puțin spune-mi că vei rămâne, o rugă ea. Va fi „super".

– Dar am înțeles că ați angajat deja un cuplu de filipinezi, încercă Etta.

– Nu mai este valabil. Am uitat să-i spun doamnei Anderson, când am discutat. Etta, tu nu va trebui decât să gătești. Nici măcar vasele nu le vei spăla. Voi angaja pe altcineva pentru restul treburilor.

Etta nu se mai abținu; chiar avea o fetiță răzgâiată în fața ochilor și trebuia s-o trateze ca atare.

– Stați puțin să vedeți dacă vă place cum gătesc, sau cum mă descurc în general, și mai discutăm după aceea, zise ea, poate veți descoperi că nu sunt persoana potrivită.

Flair se posomorî.

– Nu cumva vrei să te măriți? Ești logodită?

Chiar și Flair care era atât de aiurită, observă cum se schimbase Etta.

– Nu, nu mă mărit.

Dar Flair nu se lăsa cu una cu două.

– Dar ești foarte frumoasă, cred că ai mulți admiratori.

Etta tăcu. Vechea tristețe o cuprinsese din nou. Încercă să-i zâmbească.

– Am fost logodită, dar acum...

– Ești fericită să fii liberă. Căsătoria nu este ce ne dorim noi, femeile.

– Dar tu ai un soț drăguț.

– A, da, Mark este un tip drăguț, uneori prea drăguț, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Etta tăcu din nou, simțindu-se foarte stânjenită. Avea să descopere curând că sub acel chip angelic se ascundea o femeie care nu dădea niciodată înapoi, obișnuită să organizeze viața fiecăruia cu care venea în contact.

Etta se considera și ea o minte organizată, care putea să-i organizeze pe alții, dar ceea ce auzi de la Flair o puse pe gânduri.

Apoi, după ce află că Etta nu era nici logodită, și nici nu urma să se mărite, o expedie la bucătărie.

Etta se trezi astfel într-o bucătărie ultramodernă, de oameni cu mulți bani, cu tot ce era necesar. Putea găsi acolo orice ustensilă de bucătărie pe care și-o putea dori.

– Este o bucătărie extraordinară! exclamă ea.

– Găsești aici absolut orice, zise Flair veselă. Am auzit că ești pricepută!

– Da, voi încerca tot ce am învățat la școală.

– Ce bine, draga mea! Markie va fi fericit că va scăpa de conserve.

Flair o duse apoi să vadă restul casei. Era o casă mare, cu spații generoase și mobilier elvețian. În prima încăpere care avea un covor verde închis, superb, perdele verde și alb, se mai afla un birou și o bibliotecă, dând spre o amplă grădină de meri și un râu care șerpuia printre ei.

Era o încăpere superbă, se gândi Etta când îi povestea Marianei. Dacă rămânea la familia Trender, avea o baie doar a ei, cu totul roz.

– Vei accepta o slujă permanentă, nu? o întrebă doamna Trender.

– Dacă ne vom adapta reciproc, o voi accepta, doamnă Trender.

– În acest caz, nu te mai duce acasă, rămâi aici, te rog.

Etta clipi, stânjenită.

– Nu pot... toate lucrurile mele...

– Voi trimite mașina după ele, insistă Flair, avem un șofer pe care îl pot chema oricând.

Ce noroc au unii! se gândi Etta, dar rămase fermă pe poziție că trebuia să se întoarcă la Londra. Trebuia să-și împacheteze lucrurile, să lase ordine în urmă. De aceea, împrumutase mașina unei prietene. Trebuia s-o returneze bunei ei prietene, și să-și ia rămas- bun de la Marian.

Flair se arătă dezamăgită, dar în final cedă, cu condiția ca Etta să se întoarcă a doua zi dis- de- dimineață. Etta fu de acord.

– Vezi, oftă Flair, știu că ești persoana potrivită pentru această slujbă și nu mă pot descurca fără cineva ca tine, Etta. Poți să-ți spun pe nume? Criza de isterie pe care ai văzut-o dimineață s-a datorat faptului că nu mai pot face față treburilor casei. Sunt atât de multe lucruri frumoase pe care aș dori să le fac, iar prezența ta aici îmi va da timpul liber atât de necesar. Avem o barcă grozavă, cu motor, și-mi place să plec pe râu cu amicii, când este vreme bună desigur. Am refuzat zeci de invitații numai pentru că sunt ocupată aici, în casă.

Etta se întrebă ce avea de făcut această doamnă Trender, care de fapt nu făcea nimic, o lăsa pe doamna Box să rezolve totul.

Plecă destul de confuză.

– Această Flair este un amestec ciudat de bunătate, dulceață, tandrețe și egoism fără seamăn, nervi nestăpâniți.

Marian o asculta în tăcere, fără a pierde nimic.

– Ar putea fi bine pentru tine, dar crezi ce te-ai putea înțelege cu ea? Mi se pare cam ciudată.

Etta își aminti figura chinuită a lui Mark, bărbatul care era prizonierul propriei suferințe, pe care o citise în ochii lui. Mark o fascinase.

– De soțul ei îmi este milă; cred că am acceptat acest post mai mult pentru a-l ajuta pe el. Soția lui îl rănește, îl dezamăgește, iar el are un motiv pentru care o lasă să continue așa. Dar sunt sigură că are nevoie de mine, de o mână fermă.

– În acest caz, ce să-ți spun, draga mea, îți urez mult noroc, zise Marian, poate te vei acomoda acolo.

– Locul și casa sunt superbe. Mai ales decorul din salonul chinezesc.

– De ce crezi că au plecat celelalte bucătărese?

– Poate n-au suportat toanele doamnei Trender.

– Iar tu?

– Cred că mă voi descurca, zise Etta, îmi voi vedea de lucru și nu voi lua parte la certurile dintre ei.

– Eu sunt sigură că au avut noroc să te găsească, Etta!

Etta se întrebă însă cât de norocoasă fusese să găsească familia Trender.

Dar a doua zi, fiind o dimineață de mai, fără un nor, pleca în mașina trimisă de Flair.

Prima seară a fost mai dificilă. Flair s-a comportat bine, a fost bucuroasă de venirea ei și chiar i-a pus niște lalele minunate în cameră.

Încăperea destinată ei era de mult bun- gust, cu reproduceri după Van Gogh, deasupra șemineului.

Doamna Box îi spuse:

– Ea a luat tabloul care era aici. L-a pus pe ăsta, spunând că ți-ar plăcea mai mult.

Etta ridică din spâncene. Această Flair era ciudată, fără îndoială.

După ce plecă doamna Box, Etta începu să despacheteze. Își scoase cărțile preferate, fotografia mamei; mama fusese o femeie frumoasă, iar ea îi semăna. Tatăl Ettei o caracteriza pe fosta lui soție ca pe o creatură blândă, profundă, ușor de rănit. Și în acest sens Etta îi semăna. Fără să vrea, gândurile îi zburară spre copilărie. Ce mult își iubise părinții!

Tata, un medic devotat, care muncea din greu; casa lor era mică dar confortabilă, în Sussex.

Fusese o lume atât de plăcută, se simțise atât de fericită! Nu avusese frați.

Își aminti zilele de școală, excursiile în Franța. Fiecare Crăciun era un eveniment în sine; niciodată nu uitau aniversările. Apoi venise tragedia care pusese capăt vieții fericite, bucuriilor, și-i întunecase orizontul.

Înaintea celei de a treisprezecea aniversări a Ettei, mama căzuse pradă unei boli necruțătoare, care-i curmase viața. Cu toată dragostea și îngrijirea soțului, murise.

Etta rămăsese cu inima frântă.

Doctorul Hughes o jelise alături de fiica sa, dar cum viața trebuie să continue...

La scurt timp, apăru în casa lor Peggy Hughes, o verișoară necăsătorită a doctorului. Era o femeie foarte capabilă și îngrijea foarte bine casa.

Verișoara Peg făcea toate treburile neplăcute din casă, dar era o femeie insipidă, cam prostuță de care nu fusese niciodată interesat vreun bărbat.

Etta nu avea nimic în comun cu ea.

După vreo doi ani doctorul Hughes decise că fiicei sale îi va merge mai bine într-un internat, alături de tinere de seama ei. De aceea o trimise la o școală de muzică, unde Etta învață să cânte destul de bine.

Cu toate acestea, înainte de a termina școala, ea realiză că nu-și putea face o profesie din muzică.

Apoi tatăl ei se recăsătorise. De data asta, cu o fostă actriță, încă atrăgătoare și amuzantă. Etta nu suferi. Era prea matură și prea sensibilă și nici un pic geloasă. Știa că tata avea nevoie de o femeie, de o companioană, care nu putea fi verișoara Peg.

Dar Etta nu prevăzu că sub influența mamei vitrege, Sheila, tatăl ei va cumpăra un nou cabinet în West Country.

Etta putea merge cu ei dacă voia, dar ea voia cu totul altceva de la viață. Abia atunci simți că adevărata ei chemare ar fi bucătăria și se înscrise la colegiul Anderson. Se mută în apartament cu Marian, care-i deveni cea mai bună prietenă.

Dar tot atunci, prima dragoste îi tăie tot elanul și pofta de viață. Îl cunoscu pe Rodney Stone, și-i oferi dragostea ei sinceră. Îi oferi, după cum avea să descopere, mai mult decât merita.

Uneori, Etta privea îndelung fotografiile mamei ei, o femeie foarte frumoasă, dar care suferise mult în viață. Ea îi moștenise această capacitate.

Aflată acum în minunata casă a soților Trender, suferința renăscu, poate cu mai multa intensitate.

Rod trăia acum cu Claudia, cea pe care o preferase.

Etta își simți dintr-o dată ochii plini de lacrimi. Le șterse repede și-și spuse că trebuia să-l dea uitării definitiv pe Rod, să se concentreze asupra noii sale slujbe.

Flair ieșise cu prietenele, iar ea avea de pregătit cina pentru ea și soțul ei.

– M-am gândit că astfel ai ocazia să te obișnuiești cu casa, dar să ne și pregătești cina, zise Flair. Poți face ce dorești , m-am săturat să mă gândesc la mâncare.

Etta se duse la băcănia domnului Bench pe jos, deși putea telefona să-i fie trimis tot ce-i trebuia.

– Dar te rog să nu pui unt sau vin la mâncare, adăugă Flair.

La ora șase, apăru Mark Trender, care introduse capul pe ușa bucătăriei și-i zâmbi.

– Sper că mâncarea mea vă va tenta, domnule, zise Etta.

– Sunt bucuros că te-am găsit gata instalată aici, zise el politicos.

Etta privi în jur prin bucătăria atât de elegantă și bine dotată.

– Este ceva ce n-am mai văzut până acum, admise ea. Doriți să vă pregătesc un cocteil cu gheață?

– Îmi iau singur gheața, dacă ești ocupată... începu el.

– Nu, face parte din munca mea.

– Dar un pahar de sherry? insistă el.

– Poate mai târziu.

– Sper că vei cina cu noi! zise Mark.

– Îmi pare rău, dar eu nu mănânc seara...

Mark descoperi dintr-o dată că era foarte dezamăgit că Etta nu lua masa cu ei. Era atât de agreabilă, inteligentă și atât de plăcută în uniforma aceea albă.

După ce Etta îi dădu gheața și aduse feliile de lămâie pe o farfurie de cristal, el o întrebă dacă are idee când se va întoarce doamna Trender.

– Nu mi-a spus decât că nu vine la masa de prânz, zise Etta.

– Atunci ne vedem mai târziu, spuse Mark.

Etta se întoarse la un sos special la care lucra. Era șase și un sfert. Familia Trender cina la ora opt. Avea timp destul să pregătească mâncarea.

Pregătise desertul ei preferat, din piersici roz, cu coajă de portocală și zahăr ars, în lichior. Desertul era gata, se afla deja la frigider.

La șapte și jumătate, făcu o omletă și bău o ceașcă de cafea, dar din nefericire își aminti că Rod îi făcea mereu complimente pentru felul în care pregătea cafeaua.

Nu te mai gândi la el, își spuse.

La ora nouă apăru Mark din nou la bucătărie, întrebând-o dacă nu sosise soția lui.

Etta era îngrijorată pentru sufleul pe care-l pregătise, care se putea lăsa dacă nu era servit imediat ce-l scotea din cuptor; nu voia ca prima ei masă în casa Trender să fie un eșec.

Dar de ce nu sosea doamna Trender?

***

Flair întârzie o oră și un sfert. La ora aceea, Etta, cu toată bunăvoința, era cam depășită de situație; ținuse mâncarea caldă, dar aceasta își pierdea savoarea cu fiecare minut care trecea. Mark deschisese de multe ori ușa bucătăriei și se scuzase. Observând că Etta nu exploda, el încercă să-i explice că era de fapt foarte îngrijorat, neștiind ce se întâmplase cu soția sa.

– Se întâmplă atâtea accidente, zise el pentru a-și explica îngrijorarea.

Etta încercă să-l îmbărbăteze.

– Și circulația poate fi de vină. Flair va veni dintr-o clipă în alta.

Mark îi zâmbi.

– Nu este nevoie să mă îmbărbătezi, știu că ești nemulțumită și poate îți vei prezenta chiar în seara asta demisia.

– Poate n-o voi face, zâmbi ea.

– Te rog, servește o țigară, îi oferi Mark.

Ea scutură din cap. Nu fuma niciodată în bucătărie.

– Îmi este foarte foame, zise Mark privind la ceasul de pe perete.

– Ce-ați zice de un sandviș?

– Nu, asta ar face doar să-mi strice apetitul.

Apoi auzi roțile mașinii și o frână pusă brusc pe pietrișul de pe alee. Etta se grăbi să reîncălzească felul principal. Mark se grăbi spre intrare.

Flair, care, ca de obicei, uitase să-și ia cheia de la intrare apăru pe ușa din spate, dar nu singură. O însoțea un tânăr blond, cu părul ondulat și chip de efeb. Când îl văzu în prima clipă, Etta avu impresia că este femeie, dar auzindu-i vocea, realiză că era totuși bărbat.

– Flair, am întârziat al naibii de mult, zise el.

Ea chicoti, așa cum făcea de obicei:

– Cui îi pasă? Nimic în viață nu trebuie măsurat, dragul meu. Nu te uita niciodată la ceas, nu suport aceste lucruri impuse. Apoi dădu cu ochii de Etta. Flair era ciufulită, îmbujorată, ochii îi străluceau. Avea un buchet imens de flori în brațe și zâmbea prostește la Etta.

– Ia te uită! Este miss Henrietta Hughes! Tony, ți-o prezint pe frumoasa noastră, căreia sunt sigură c-o să-i spui Henry. Etta, el este cel mai bun prieten al meu, Tony, sir Anthony Durrance. Cântă la chitară mai bine ca oricine.

Etta îl privi. Flair se cam clătina pe picioare. Etta o privi rece, înfuriindu-se dintr-o dată pe această capricioasă doamnă Trender, care era cam needucată.

– Îmi pare rău, dar nu am timp de discuții și prezentări, eram ocupată cu masa și...

– O, draga mea Henry, începu Flair pe un ton dramatic, scuturând buchetul de flori până când petalele începură să se risipească pe podea. Pune astea în apă când ai timp, apoi adăugă: ar trebui să ne uităm puțin în oglindă, Tony. Cunoști casa; du-te să te speli pe față, fii băiat bun.

Inima Ettei începu să bată tare; era îmbujorată de furie, supărată și n-o impresionase defel încercarea lui Flair de a fi prietenoasă. Era evident că băuse cam multă șampanie.

Mark apăru în ușa bucătăriei aruncând o privire uimită spre frumoasa dar răvășita lui soție, apoi spre însoțitorul acesteia.

Numai a doua zi Etta avu ocazia să menționeze numele bărbatului în fața doamnei Box care clătină atotștiutoare din cap, spunând că sir Anthony era prietenul doamnei. Etta află că era baronet, fiu unic, și că urma să moștenească foarte mulți bani, dar că avea talentul de a intra mereu în probleme, din cauza drogurilor.

Etta avu ocazia să-l privească mai atent; era un puști pe care prea mulți bani îl stricaseră și care fiind fără bun simț era nebun după blonda doamnă Trender.

Mark, se gândi Etta, trata problema destul de elegant; după un scurt salut adresat acestui băiat de bani gata, o luă de mână pe soția sa, observând că nu se afla într-o stare prea bună, spunându-le amândurora să se grăbească pentru că erau așteptați de mult cu masa, după care o întrebă pe Etta dacă era destulă mâncare pentru o a treia persoană.

Flair, care scăpă din mâna soțului ei începu să râdă.

– Eu și Tony am fost la Arabella, la o petrecere fantastică, de aceea am întârziat. N-am putut scăpa mai devreme. Arabella ne-a tot invitat să bem, apoi pe drumul spre casă Tony a depășit o mașină de poliție, care bineînțeles ne-a oprit și i-au luat actele. Va trebui să-l duci acasă mai târziu, Mark, pentru că nu mai are permis.

Ettei îi era clar acum că Mark era foarte nervos, deși reușea să se controleze. În cele din urmă, zise:

– Nu mai ies în noaptea asta. Tony poate chema un taxi. Te rog să te grăbești acum pentru că suntem de mult așteptați cu cina, și este prima seară a Ettei aici. Abia aștepta să gustăm din preparatele ei ...

– Te rog, nu fi obositor, dragul meu, îl întrerupse Flair, nu ne certa. Sper că nu ești supărată pe mine, Henry? i se adresă Ettei.

Etta era chiar iritată de familiaritatea lui Flair, care i se adresa într-un mod neplăcut, dar se controlă și răspunse:

– Foarte bine, doamnă Trender, voi servi masa în cinci minute.

Dar lucrurile la bucătărie nu mai erau așa cum le dorea ea. Sufleul ei minunat se cam întărise, legumele se sfărâmaseră și nu se putea mândri decât cu desertul de piersici.

În timpul cinei se scuză pentru felul în care arăta mâncarea, dar Mark o asigură imediat că totul era impecabil.

Flair nici nu se uită la ea, era prea ocupată, vorbea mereu fără a mai da cuiva șansa să scoată vreo vorbă.

Salonul în care luau masa era ceva de vis pentru Etta: goblenuri venețiene, candelabre înalte, perdele de șifon, picturi minunate reprezentând canalele Veneției, un șemineu placat cu marmură.

Ce avere trebuie să fi cheltuit familia Trender pe asemenea casă, se gândi ea. Păcat că această tânără Flair, care avea toate astea era atât de detașată de totul, de egoistă, de nepăsătoare față de soțul ei.

Unii oameni se nasc fără noroc, îi scrise Etta chiar a doua zi Marianei. Cred că ar fi trebuit să mă supăr, dar n-am

făcut-o pentru ca să nu adaug la supărarea lui Mark. Ce nerușinată este această doamnă Flair! Nu știu ce găsește la baronet. A cântat la chitară după masă, bine ce-i drept, dar în rest...

Nu știu ce seară au petrecut după ce am degajat masa și m-am dus la culcare. Mark a venit după mine și și-a cerut scuze. Desigur, i-am spus să nu-și facă probleme.

Dar când m-am trezit, după câteva ore, i-am auzit certându-se pe hol, Mark spunându-i că a chemat taxiul pentru Tony, iar ea susținând că Mark trebuie să-l ducă acasă.

Dacă Mark nu s-ar fi purtat atât de atent cu mine aș fi plecat chiar a doua zi, dar am simțit că trebuie să mai stau doar pentru a-l ajuta. Ea s-a trezit pe la zece, proaspătă ca un trandafir și nici măcar nu și-a imaginat că seara trecută a băut cam mult. Desigur, și-a cerut scuze, m-a lăudat, a adăugat că și Tony a afirmat că sunt cea mai talentată bucătăreasă pe care a cunoscut-o. Insistă să-mi spună Henry! Probabil va trebui să mă obișniesc cu asta, nu vreau să par conservatoare.

Mă aflu așadar încă la Green Alders, unde se pare că voi rămâne pentru perioada stabilită. Există și o parte amuzantă a lucrurilor. Mark și-a luat rămas-bun de la mine, înainte de plecare, a doua zi, și mi-a mărturisit că Flair face tot posibilul să aducă o altă angajată, care să facă tot ce nu-i place doamnei Box. Spune-mi ce crezi de astea....

Răspunsul lui Marian veni imediat.

– Poate că noua ta misiune în viață, draga mea, este să-l ajuți pe Mark să suporte această alcoolică. Dacă nu te deranjează prea mult să stai acolo, rămâi.

Cu timpul, Etta începu să simtă că le era de folos ambilor stăpâni. Nu știa ce se petrece cu adevărat între ei, dar sigur era că Mark era defavorizat.

În lunile care urmară, a fost atât de ocupată încât n-a mai avut timp să se gândească la Rod. Nu se mai trezea cu lacrimi pe obraji și nici nu mai simțea acea durere în suflet datorată despărțirii lor. După o zi de muncă la Green Alders, dormea bușteau și se trezea odihnită pentru o nouă zi, la fel de solicitantă.

Descoperi că se integrase fără nici o problemă în familia Trender. Curând, nici nu mai vru să-și caute altă slujbă.

Mai primi un ajutor pe Marie Clairen, o elvețiancă de la Marlow, care ajuta mai ales când se organizau petreceri.

Nici petrecerile nu-i creau probleme; uneori, când prietenii lui Flair apăreau pe neașteptate, le pregătea specialitatea ei de friptură.

Marie Claire era o tânără rămasă văduvă imediat după căsătorie. Locuia aproape de Green Alders și venea la puțin timp după plecarea doamnei Box. Era un temperament nervos, dar Etta nu-i dădea altceva de făcut decât să spele vasele.

Marian era bucuroasă că Etta începuse să se simtă bine în casa familiei Trender.

Flair continua s-o înfurie dar și s-o încânte. Era întotdeauna veselă și amuzantă, antrenantă, când avea musafiri. Ieșea foarte des cu prietenii.

Etta știa de acum la ce să se aștepte de la ea.

Uneori, Flair era încântătoare și generoasă.

O punea în situații stânjenitoare pe Etta, dăruindu-i lucruri scumpe, pe care ea nu și le putea permite; parfumuri, cosmetice, eșarfe de mătase. Chiar dacă Etta protesta, știa s-o facă să le accepte.

– Henry! așa continua să i se adreseze, să nu îndrăznești să mă refuzi! Tu mă îngrijești, de ce nu m-aș purta frumos cu tine? Apoi nu mai trecea câteva zile pe la bucătărie.

Petrecerile organizate de Flair îi dădeau mult de lucru, dar muzica, veselia, bufetul rece, grătarele întrețineau atmosfera pentru care Etta fusese educată și în care excela. Nu pregeta niciodată. Oaspeții veneu adesea la ea în bucătărie să-i facă un compliment, să-i spună ce grozavă fusese mâncarea...

Când era liberă se întâlnea cu Marian, care remarcase că Etta nu mai vorbea de Rodney, sau dacă o făcea, nu se mai implica emoțional.

– Mă întreb cum îi merge lui Rod cu Claudia lui, zise Etta o dată.

– Cred că se căiește că s-a comportat atât de stupid, a fost răspunsul lui Marian.

Etta începuse să râdă.

– Nu mi-l imaginez pe Rodney lăsându-se sâcâit de o femeie. Probabil Claudia îl face fericit.

– Cui îi pasă? Mie nu, și sper că nici ție!

– Așa este! Abia acum înțeleg că relația noastră n-ar fi mers. Dar să-l dăm uitării pe Rod. Nu cred că ne vom mai întâlni vreodată.

– Ai cunoscut vreun bărbat interesant la Green Alders?

Etta zâmbi.

– Nu am nevoie de nimeni deocamdată, mă concentrez asupra slujbei. Apoi, adăugă: mi-ar plăcea un bărbat ca Mark Trender, dacă ar mai exista vreunul. Este cel mai bun bărbat, sau mai bine zis cel mai bun și mai tolerant soț.

Marian zâmbi.

– Etta, să nu te îndrăgostești de un bărbat însurat!

– Am spus că aș dori un bărbat ca el. Este prea îndrăgostit de soția lui, cu toate certurile lor, și oricum nu s-ar uita la mine dacă n-ar fi însurat.

Marian începu să râdă.

– Știi, Etta, aș dori să-mi spui că ai un prieten nou!

– Draga mea, nu te încăpățâna, nu vreau un alt bărbat în viața mea acum. Am primit invitații de la un prieten al lui Mark dar nu mă gândesc să ies cu el, nu mi se pare corect. Știi, încă mai simt cum spune poetul:

„Când se termină petrecerea și se sting luminile
Apare din nou acea umbră, de care nu pot să scap...“

Dar curând, Etta avea să scape de amintirea lui Rod pentru totdeauna.

Capitolul 3

Tatăl lui Flair muri pe neașteptate la Roma, în urma unui atac de cord, la scurt timp după stabilirea Ettei în casa soților Trender.

Vestea le sosi prin intermediul telefonului, urmată de o scenă teribilă de-a lui Flair. Era foarte apropiată de tatăl ei cu care stabiliseră de fapt să vină la sfârșitul verii, să stea cu ei câteva zile.

Înainte de sosirea Ettei la Green Alders și accidentul lui Flair, ea și Mark fuseseră la Roma la tatăl ei. Atunci bărbatul părea sănătos. Avea multe afaceri și ducea o viață interesantă la Roma. Dar Mark remarcase cu această ocazie că avea un temperament foarte asemănător celui moștenit de fiica sa; era preocupat de problemele materiale, egoist. Se apropia de șaizeci de ani, dar nu renunțase la mâncărurile copioase, la băutură, la femeile frumoase.

Pentru Mark sfârșitul lui păru neașteptat, dar Flair a fost foarte șocată și și-a pierdut și bruma de control.

Când primiră vestea, Etta rămase toată noaptea alături de Flair încercând s-o calmeze.

Mark, cu ochii roșii de nesomn, renunțase să mai încerce a o consola. Flair îl ignora.

Etta considera că oricât și-ar fi iubit tatăl și ar fi suferit pentru el, Flair făcea o melodramă din moartea lui.

– Acum am rămas orfană de mamă și de tată, nu-l mai am decât pe Mark! suspina ea. O, nimeni nu știe cât sufăr!

Etta îi șterse lacrimile lui Flair. A doua zi, familia Trender plecă la Roma cu avionul. Etta rămase să aibă grijă de casă. La despărțire, Mark îi spusese Ettei:

– Avem deplină încredere în tine, Etta, ai grijă de casă până ne vom întoarce, desigur după înmormântare. Cred că va fi peste o săptămână.

Ettei îi fu milă de el. Viața alături de Flair era epuizantă și oricum se aflau într-un punct mort al căsătoriei lor.

Îi era mai puțin milă de Flair, cu toate lacrimile pe care le vărsa. Era o bună actriță.

Cât vorbi Etta cu Mark, ea avu o preocupare foarte importantă: să-și caute rochia cea mai indicată pentru înmormântare, care s-o avantajeze. Alese o rochie neagră cu un văl mic, pentru că italiencele purtau văl la astfel de ocazii.

– Ți-am lăsat numărul de telefon și adresa dacă este nevoie.

– Da, dar sunt sigură că nu vă voi deranja, doamnă Trender.

– A, era să uit! Te rog să-i telefonezi lui sir Anthony, să-i spui de moartea subită a tatălui meu și că îl voi căuta când mă întorc.

Etta zâmbi. Ce tipic era pentru Flair ca și într-o astfel de situație să se gândească la prietenul ei!

Soții Trender plecară.

În săptămâna în care au lipsit, Mark i-a telefonat de două ori Ettei, să vadă dacă avea nevoie de ceva.

Mark vorbi cu ea chiar după înmormântatea socrului său. Fusese o ceremonie foarte sobră, dar opulentă, în timpul căreia se scosese în evidență că tatăl lui Flair fusese un pasionat de cai.

– Vor fi probleme cu testamentul socrului meu, continuă Mark; sunt probleme cu mobila stil, tablourile de valoare, cărți care trebuie trimise în Anglia foarte repede.

Când Etta îl întrebă politicos dacă putea să-i adreseze câteva cuvinte de consolare doamnei Trender, Mark îi spuse:

– Nu este aici, a ieșit cu niște prieteni din copilărie; de fapt, eu am încurajat-o să iasă, să mai uite de durere.

Etta întrevedea și alte necazuri. Și temerile ei au fost justificate. O dată ce Flair s-a întors la Green Alders a uitat cu totul de moartea tatălui ei și a devenit o copilă îmbufnată. Începu să i se destăinuie Ettei:

– Henry, crede-mă nu poți avea încredere în nici un bărbat. Nici măcar în propriul tată. Mark mi-a spus că avea o amantă la Roma, căreia i-a lăsat cea mai mare parte din bani. Ce zici?

Etta o privi cu neîncredere.

– Dar nu era destul de bogat? Nu v-au rămas destui bani?

– Nu, tata cheltuia mai mult decât își putea permite, era un extravagant.

Etta își ascunse un zâmbet. Acea iubită a tatălui ei avea prin testament dreptul la unele dintre tablourile sale de valoare; Etta avea convingerea că tatăl lui Flair se simțise neglijat de fiica sa.

– Bănuiesc că aș putea ataca testamentul, dar Mark spune că nu merită pentru că este prea costisior; procesul s-ar desfășura în Italia și trebuie să angajăm avocați cu practică internațională. Am putea vinde mare parte din ce a rămas la Roma, Mark se va ocupa de asta. Păcat că nu avem o casă mai mare, să le aducem aici; ar fi bună casa lui Tony.

Etta nu făcu nici un comentariu și atenția lui Flair fu imediat atrasă de un telefon de la una din prietene, după care o informă pe Etta cu dezinvoltură că vor da o petrecere sâmbătă.

– Din partea mea, nici o problemă, zise Etta, care nu putea să nu se întrebe de ce nu respectau perioada de doliu.

Dar de ce tânjea Flair după casa lui Tony?Aceste vorbe o chinuiră mult pe Etta, care se gândea la situația lui Mark.

El își făcuse un obicei să intre în fiecare seară în bucătărie, să-i spună noapte bună, să întrebe dacă totul era în ordine. Ettei îi făceau plăcere vizitele lui.

În timpul unei astfel de vizite el îi spuse:

– Când am fost la Roma, am meditat la schimbarea în bine pe care ai adus-o în viețile noastre. Totul se desfășoară acum în ordine, așa cum trebuie să fie într-o familie. Îți suntem recunoscători, Etta.

– Mulțumesc, zise ea roșind.

Mark privi în jur, observând că totul era pregătit pentru petrecere. Îi plăcea Etta. Era o femeie calmă, stăpână pe sine, controlată și de ce nu, frumoasă. Și era de vârsta lui Flair, dar ce diferență era între cele două femei!

Mark începuse să obosească din cauza temperamentului necontrolat al soției sale. Dar acum i se părea că Etta îi este de ajutor că datorită ei parcă suportă mai ușor aceasta povară.

Mark era îngrijorat de faptul că mariajul lui se deteriora cu fiecare zi. Uneori, purtarea lui Flair îl afecta atât de mult încât nu se mai putea concentra la slujba sa. Uneori insista să dea petrecere după petrecere iar el nu se mai putea ține pe picioare de oboseală.

Cu toate astea, Flair putea fi uneori încântătoare, dacă voia. Nici acum nu-i putea rezista când i se cuibărea în brațe, cu lacrimi în ochi, cu buclele blonde acoperindu-i fața, cerându-i s-o iubească în continuare, s-o ierte dacă-l supărase.

– Știi cât te iubesc! îi repeta ea cu aceste ocazii. Te iubesc cu adevărat, Markie!

Atunci, el încă dorind să creadă că Flair era acea femeie minunată cu care se căsătorise, îi săruta buzele pline pe care i le oferea și încerca să uite toate nebuniile pe care le făcuse, inclusiv acei bărbați detestabili pe care-i aducea acasă, în special Tony Durrance. Dar la scurt timp, toate mizeriile reîncepeau și Mark trebuia să recunoască, a nu știu câta oară, că se înșelase.

Într-o seară, când veni acasă și află că Flair ieșise, se așeză ca un școlar pe un scaun din bucătăria Ettei. Îi plăcea să

discute cu ea. Ea părea extrem de interesată de ceea ce și lui îi plăcea; pictura, antichitățile, politica, finanțele, lucruri care pe Flair o plictiseau de moarte. Etta citea cărți serioase, era absorbită de ce se întâmpla în lume. Inevitabil, discuția se concentră asupra lui Flair.

– Sper că în seara asta soția mea n-a mai invitat pe nimeni, zise el, în speranța că Etta îi va confirma.

Ea ezită. Pregătea o supă teribil de gustoasă, de homar, care lui Flair nu-i plăcea, dar o pregătea pentru el, din toată inima. Nimeni în această casă nu făcea ceva special pentru Mark.

În cele din urmă îi răspunse la întrebare.

– Nu sunt sigură. Doamna Trender a plecat pe râu cu sir Anthony. De cele mai multe ori el rămâne și la cină. Sunt oricum, pregătită.

Pe figura lui Mark nu se citi nici îngrijorare, dar nici surprindere.

– Bine, încuviință el, dar Etta știu că nu era deloc încântat.

Afară ploua și Etta se întrebă, privind tufele de rododendron, care se vedeau de la fereastra bucătăriei, ce fel de bucurie avea nevasta lui pe ploaie, pe râu.

– Nu mi-ai vorbit niciodată despre tine, Etta, zise Mark, sau poate n-am vorbit îndeajuns, povestește-mi viața ta! o rugă Mark.

– Sunt puțin cam ocupată acum, domnule Trender, roși ea, dar nu putu să nu se simtă mulțumită de interesul pe care i-l arăta.

El se uită la ceas.

– Este doar șase și jumătate. Dacă aș ști că Flair nu se întoarce înfometată curând, am putea merge să stăm de vorbă, la o cafea, în salon.

Etta, deși ceea ce urma să facă era împotriva principiilor sale, nu refuză un pahar de sherry, mai ales pentru că știa că pe Flair n-o interesa ce se întâmpla cu soțul și cu casa ei. Așa că în jumătatea de oră care urmă cei doi stătură de vorbă în salonul chinezesc și aflară mai multe unul despre celălalt.

Mark auzi felul în care Etta pornise în viață. Aprecie sensibilitatea și sinceritatea ei , înțelese că viața ei de adolescentă fusese marcată de pierderea mamei și de cea de a doua căsătorie a tatălui ei.

– Mi-a fost greu, este adevărat, dar am învățat să stau pe propriile mele picioare. Iar pentru tata mă bucur că are pe cineva alături.

– Dar cu bărbații?

– Am fost logodită, dar n-a mers.

– Îmi pare rău, spuse Mark, fără a-și disimula admirația ascunsă care-i sclipea în ochi.

– Și mie mi-a părut la început, dar acum am depășit acea stare. Logodnicul meu a găsit o femeie care i-a plăcut cu adevărat, probabil mai frumoasă.

– Dar și tu ești o femeie foarte frumoasă, Etta, îl auzi spunând. Sper că nu te deranjează complimentul meu.

– Nu, nu mă deranjează este chiar flatant.

Își zâmbiră și nu se mai simțiră ca doi străini, ci ca doi prieteni, care-și făceau confidențe.

Apoi, Mark începu să-și prezinte viața.

– Pe când studiam la Oxford, am avut tot felul de idei, am încercat chiar să și scriu. Am făcut sport. Unchiul meu mă vedea în parlament, ceea ce eu nu-mi doream

– Așa că, te-ai decis asupra speculațiilor financiare?

Mark zâmbi.

– Așa este, și se pare că am făcut o alegere bună. Cu toate astea, sunt încă pasionat de înot, canotaj , iar râul mă fascinează. După ce am terminat universitatea, am făcut mult sport, dar acum numai am răgazul necesar.

Etta observă că nu-i oferea detalii asupra căsătoriei cu Flair. Se întrebă cum un asemenea bărbat puternic, având o astfel de educație, dovedea atâta slăbiciune față de Flair. O iubea încă?

Cu cât îl cunoștea mai bine, cu atât îl respecta și admira mai mult. Discuția lor se termină pe la șapte și jumătate când, privind la ceas, realizară că trecuse timpul și Flair tot nu se întorsese.

Etta observă că Mark era îngrijorat, și de aceea îi spuse:

– Sunt sigură că doamna Trender se va întoarce dintr-o clipă în alta. Mă duc să termin cina; de fapt, o bucătăreasă nu are ce căuta la discuții cu stăpânul casei.

El începu să râdă, urmărind cum Etta se ridică încet de pe fotoliu și-și spuse că avea glezne foarte fine.

Apoi se duse la fereastră să privească din nou râul pe care-l iubea atât. O ambarcațiune rapidă cu doi vâslași trecea tocmai atunci. Erau doi bărbați puternici, viguroși, tineri, așa cum fusese și el cândva. I se păru că acele vremuri în care fusese campion universitar la canotaj, trecuseră de mult.

Pentru prima oară, deveni conștient de greșeala pe care o făcuse căsătorindu-se cu Flair. Nu mai exista nimic între ei acum, decât poate atracția fizică. Dar el își dorea o tovarășă de viață.

Începu să străbată încăperea cu pași mari ascultând dacă se auzea cumva vocea soției sale.

Se opri în dreptul șemineului și luă portretul mamei sale, o femeie frumoasă în rochie albă de seară. Moștenise de la ea acei ochi negri frumoși.

Mama avea o figură frumoasă, dar foarte tristă. Îi plăcea să se uite la portretul ei mai ales când era și el la fel de trist. Știa cât de mult suferise mama.

Tatăl lui Mark, un ofițer chipeș, terminase războiul și rămăsese cu un singur braț. Mama îl adora, dar el se uita mereu după alte femei și căsătoria lor deveni una foarte nefericită.

Jack Trender fusese un minunat soldat, dar un soț foarte rău. Terminase prin a-și părăsi soția și fiul de zece ani. Angela Trender și fiul ei Mark îl idolatrizaseră. Timp de cinci ani, Mark fu plimbat între două case, în timpul vacanțelor. Apoi mama murise, iar tata se recăsătorise în Noua Zeelandă.

La cincisprezece ani, Mark locuia la fratele mamei sale, un om foarte bun, care-l iubea, și de aceea lui Mark nu-i lipsi nimic. Dar durerea provocată de lipsa tatălui, de destrămarea căminului, de pierderea mamei, lăsară cicatrice în mintea băiatului foarte sensibil. Jurase că nu va face greșelile tatălui său dacă se va căsători vreodată. Când va veni vremea, își va iubi și proteja soția și nimic nu-i va putea despărți.

Astfel ajunsese să se căsătorească, luînd-o de soție pe frumoasa dar imatura și sălbatica Flair, și-i fusese sclav devotat până în acest moment. Și din cauza copilăriei sale nefericite nu era acum capabil să rupă această căsnicie care nu-i oferea nici o satisfacție. Nu se putea hotărî să-și părăsească această soție nepotrivită.

Dar în această seară așteptând-o pe Flair se gândi mult la tânăra din bucătărie, la necazurile ei, la logodna ruptă și la existența ei total neinteresantă. Bărbatul de care se îndrăgostise Etta probabil nu avusese prea multă minte dacă o schimbase cu alta. Etta era o femeie demnă de toată dragostea!

Deodată, auzi ușa de la intrare trântindu-se, apoi glasul lui Flair.

Abia reuși să se ridice că liniștea și pacea acelui frumos salon fu tulburată de intrarea intempestivă a patru persoane. Flair, care mai avea încă brațul în atele, dar care arăta extraordinar de bine cu șapca albă de iahting, cu părul blond ridicat în vârful capului, avea un aer strengăresc. Își scoase șapca și-i zâmbi lui Mark, urmată bineînțeles de faimosul Tony Durrance. Ceilalți doi îi erau necunoscuți lui Mark, un bărbat înalt, blond, frumos și o tânără cam de vârsta lui Flair, roșcată, care îl studie cu multă atenție, dar apreciativ pe Mark.

– Bună, tu trebuie să fii Mark. Am auzit atâtea despre tine, zise tânăra. Eu sunt Claudia.

Era o femeie frumoasă, se gândi Mark fără pic de reținere.

Tony Durrance abia mormăi un „salut“ apoi anunță că trebuia să se aranjeze puțin pentru masă. Mark nu avea nici

cea mai vagă idee cine erau acești musafiri, dar întrucât bărbații dispăruseră să se aranjeze, rămase să-i țină companie. Femeia pretexta că-i este frig.

– O să aprindem focul în șemineu, zise Flair, chiar dacă suntem în iunie, deoarece și mie mi-e rece. Mark, continuă ea, pune-ne ceva de băut, dragă.

Mark nu răspunse, dar simți o strângere de inimă. Începea o altă partidă cu băutură, ceea ce-i displăcea teribil.

– Unde este Marie Claire? întrebă Flair, trebuia să aducă băuturile de acum. Ce naiba face? Cheam-o pe Henry, ea se mișcă mai repede.

– Etta pregătește cina, iar Marie Claire trebuie să vină. Nu avea de unde să știe când vei sosi. Am întârziat deja cu masa. N-o putem face pe Etta să ne aștepte la infinit.

Flair făcu o grimasă.

– Ai o mentalitate de babă, Mark.

– Anunț-o pe Etta c-ai venit, îi spuse el pe un ton mai dur de data asta.

Flair o prinse pe Claudia după umeri.

– Am un bărbat prea serios, Claudia dragă. Henry ne este folositoare și gătește grozav, cred că-l divinizează pe Mark.

Mark strânse din dinți ca să nu spună nimic. Vru să-i spună lui Flair ce gândea despre ea, dar n-o putea face în fața străinilor.

– Doream doar s-o informezi la ce oră vom cina.

–O, nu-ți mai face atâtea probleme, dragule; mâncăm imediat. Haide, draga mea, să ieșim de aici, zise ea luând-o pe Claudia de braț.

Mark o auzi vorbind.

– Henry este noua noastră bucătăreasă. O cheamă Henrietta, de fapt, este divină. Și soțului meu îi place, de asta își face probleme și nu vrea s-o solicite prea mult.

Mark simți că roșește de indignare. Ieși din salon și dădu chiar peste Etta.

– Îmi pare rău, dar doamna Trender a adus trei musafiri.

Etta îi zâmbi.

– Deci, sunt cinci persoane la masă? Noroc că am făcut o paella, mai pot adăuga niște pui. Cred că voi fi gata la nouă și jumătate.

Mark se întoarse spre Marie Claire care nu arăta prea bine, părea foarte obosită. Se uită din nou la Etta. Numai ea nu era obosită, numai ea nu se dădea bătută! Ce femeie minunată! Nu-și pierde firea niciodată.

Începu să se întrebe ce anume ar putea s-o facă pe Etta să-și piardă capul, apoi își aminti remarca făcută de Flair: „soțul meu o place foarte mult". Începu să se întrebe dacă nu cumva era ceva adevăr în remarca lui Flair.

În sfârșit, Marie Claire, aranjase masa, aduse și bolurile cu frezii pe care Mark i le aducea de trei ori pe săptămână soției sale.

Etta care se schimbase cu o uniformă nouă, începu să servească primul fel. Era un cocteil din fructe de mare, preferatul lui.

Etta puse tava pe un colț al mesei apoi se întoarse și îl văzu pe bărbatul înalt care stătea la dreapta lui Flair. Simți cum tot sângele i se urcă în obraji. De obicei putea să-și ascundă

sentimentele dar de data asta era depășită de situație. Începu să tremure violent, cu privirea fixând acea figură foarte familiară.

Rodney Stone. Pentru numele lui Dumnezeu... nu putea fi adevărat! Era și soția lui, desigur. Probabil aceea era celebra Claudia, aflată lângă el. O femeie tânără, foarte frumoasă cu părul lung, roșcat, ochii verzi, gura cu buze răsfrânte generoase.

Privirea Ettei reveni asupra lui Rod. Ochii lui albaștri, atât de dragi, o priveau de sub genele lungi și grele. Era și el la fel de surprins.

Flair a fost cea care, fără să știe, a salvat situația:

– Vreau să v-o prezint tuturor pe Henry, Henrietta Hughes. Este bucătăreasa noastră și o adorăm, nu-i așa Markie?

Musafirii îi zâmbiră politicos Ettei. Ea se forță să le întoarcă zâmbetul.

Începu să le servească pâinea prăjită cu mâinile tremurând, mai ales când îi întinse coșul lui Rod. Sperase că sentimentele pentru el muriseră, pentru ca să descopere acum că nu era așa.

Rod era un bărbat temperamental. Își reveni imediat după uimirea de a da peste Etta acolo unde se așteptase mai puțin și-i șopti numele când ea veni în dreapta lui să-l servească.

Ea îl ignoră. Palidă, tremurând, trecu în dreptul lui sir Anthony. Refuza să-l privească pe Rod și zăbovi mai mult în dreptul dragului ei prieten Mark.

Era singurul care-i observase agitația. O privi lung și o întrebă foarte încet dacă se simțea bine.

– Mă simt perfect, răspunse ea.

Mark se încruntă.

Flair aducea prea multă lume în casă, iar Etta era prea solicitată.

Etta se duse la bucătărie. Marie Claire aranja paella pe o farfurie rotundă mare pe care s-o pună în mijlocul mesei.

– Miroase foarte bine, miss Hughes, îi spuse ea.

Etta nu-i zâmbi, așa cum făcea de obicei. Se așeză pe cel mai apropiat scaun pentru că-i tremurau picioarele.

– Am o durere cumplită de cap, se scuză ea. Poți să servești singură felul următor? Te rog!

Marie Claire dădu ochii peste cap ca de obicei și arătă uniforma.

– Este cam murdară, te rog, nu mă trimite să servesc, miss Hughes.

– Nu te prosti, Marie Claire! N-o să se întâmple nimic!

Femeia o privea cu încăpățânare.

– Te rog, miss Hughes, ai spus că nu trebuie să servesc la masă. Sunt cam nervoasă.

– Și eu, murmură Etta. Nu-i nimic, mă voi descurca.

Avea de ales:trebuia să învețe să se controleze, mai ales dacă Rod și soția lui erau prietenii familiei Trender, sau să plece de la Green Alders.

Făcu un efort să-și revină, intră în salon să ridice farfuriile și veni înapoi cu paella.

Era acum calmă din nou. Culoarea îi revenise în obraji.

Mark observă că Etta era aceeași tânără calmă și stăpână pe sine ca întotdeauna.

Rodney Stone observă același lucru.

Și el fusese la fel de afectat când își văzuse fosta logodnică. Dar el nu știa de fapt cât de tare o rănise pe Etta. Ea nu-i făcuse nici o scenă. Îl lăsase să plece, dorindu-i mult noroc. Iar el fusese atras de Claudia ca de un magnet irezistibil.

Dar și pe Etta o iubise. O găsise însă prea rezervată, displăcându-i teribil faptul că nu-i cedase. Rod era un bărbat senzual, sigur de sine, mai ales că farmecul îi era mereu confirmat de succesele de la BBC. Acestea îl făcuseră egoist; se plictisise de Etta și de dorința ei de a rămâne virgină până la căsătorie.

Etta își aminti cum i-o descrisese el pe Claudia: era șocantă. Căzuseră imediat unul în brațele celuilalt. Avuseseră altercații violente dar și împăcări la fel de șocante. Claudia avea un temperament vulcanic, îl controla total pe Rod.

Rod era conștient că greșise față de Etta, părăsind-o aproape de data căsătoriei pentru altă femeie. Dar chiar și după ce o părăsise și era îndrăgostit de Claudia simțea lipsa Ettei. Femeia asta avea grație, stăpânire de sine, un farmec aparte pe care un bărbat nu-l putea uita cu ușurință.

Căsătoria lui cu Claudia fusese un succes. Un succes din punct de vedere fizic, desigur. Numai când îi vedea părul acela roșcat, lung, răsfirat pe pernă, simțea că-și pierde mințile.

Luna de miere petrecută în Bermude fusese o experiență de neuitat. Reușise atunci să și-o scoată pe Etta din minte.

Dar la un moment dat privirea lui se încrucișă cu a Ettei, iar Claudia îi surprinse. Ea știa cine era Etta, dar nu-i păsa de ea, doar i-l luase pe Rod!

Dar acum, Rod o privea lung pe bucătăreasă; nici el nu mai știa ce simțea pentru ea.

Pentru Etta, acea cină a fost un șir lung de suferințe.

Imediat după ce a terminat de servit, s-a retras în cameră. Pe scară l-a întâlnit însă pe Mark care a întrebat-o îngrijorat:

– Te simți bine, Etta? Nu păreai în formă în salon!

Ea se forță să zâmbească.

– A fost doar o migrenă, nimic mai mult.

– Nu cumva noi te-am solicitat prea mult cu invitații soției mele?

– Nu, îmi place să muncesc, dar de data asta nu m-am simțit prea bine.

– Ești un specimen rar, i-a spus Mark oferindu-i o țigară. Ea o luă cu mâinile tremurând; era exact ce-i trebuia. Dar când vru s-o aprindă, cineva începu să cânte la pian. Era Rod, cine altul! Cum îndrăznea însă să cânte chiar melodia ei preferată?

Mark observă că asculta atentă și păstră liniștea un moment.

Dar ca la un semn, Flair și Claudia începură să râdă, deși melodia lui Andy Williams, interpretată de Rod nu invita la asta.

„Unde te-ai dus în lumea asta plină de durere?
Tânjesc după buzele tale,
Noaptea este rece și mă simt atât de singur
Unde ai dispărut, iubirea mea?“

Etta dispăru în camera ei. Ajunsă acolo se aruncă pe pat, dar fără lacrimi, nu avea de gând să plângă. Nu simțea decât mânie surdă împotriva lui Rod, împotriva a ceea ce-i făcuse, dar și pentru faptul că fusese atât de neputincioasă și cedase

durerii. Cât despre Claudia, ea era soția lui, și putea face orice, inclusiv să aibă reacții vulgare la manifestările lui artistice. Dar poate că lui tocmai asta îi plăcea. Poate el chiar așa era și ea îl văzuse altfel. O bătaie în ușă, se auzi urmată de vocea lui Rod.

– Etta? Ești acolo? Aș vrea să cobori să ascultăm muzică. Flair m-a trimis să te aduc. Faci într-un fel parte din familie, nu? Nu te mai ascunde, vino să cânți cu noi. Vom încerca un duet cunoscut de tine.

Etta se ridică privind ușa închisă și explodă:

– O, cum poți...

– Nu fi supărată, te rog. Știu că am fost un ticălos cu tine, nu mă surprinde că nu vrei să-mi vorbești, dar n-am putea să ne purtăm ca doi oameni civilizați? Nu putem fi prieteni din nou?

– Nu, Rod nu putem, zise ea cu duritate accentuând fiecare cuvânt.

– Vrei să plec?

– Da.

– Nu este prea flatant pentru mine, Etta. Îl auzi râzând. O, Doamne, ce bine cunoștea aceste reacții ale lui! Simți cum roșește și mâinile începură să-i tremure.

– N-am putea îngropa trecutul?

– Poți îngropa tot ce dorești, numai că nu vreau să te mai văd vreodată, sau să-ți vorbesc.

– Draga mea, nu erai atât de dură!

Dură, repetă ea, niciodată n-am fost atât de dură, am fost doar foarte vigilentă în privința virginității mele. Dar am învățat că o femeie care se comportă astfel nu are decât de

pierdut în fața unei femei cu comportament mai libertin, precum Flair sau Claudia, care astfel pun stăpânire pe bărbații ca el.

– Mă urăști, Etta?

Etta, care îl cunoștea atât de bine, știa că lui Rod nu-i plăcea să fie refuzat. Acum încerca să salveze situația.

– Te rog, Etta, să îngropăm trecutul, zise el din nou.

– Te rog să te întorci la soția ta. Trebuie să recunosc, este frumoasă, genul care încântă orice bărbat.

– Etta, tu nu erai sarcastică.

Ea începu să râdă.

– Nu mai sunt ce am fost și nu vreau să reînvii trecutul, nici să fiu prietenă cu tine.

– Îmi pare rău, zise el, afectat de data asta.

Etta continua să se uite la ușa închisă. Nu voia să continue discuția eu el. Dar faptul că era încă vulnerabilă în fața lui o înfuria teribil. Îi spuse cu duritate:

– Uite ce este, Rod. Aici sunt doar bucătăreasă și asta vreau să rămân. Nu mai avem ce ne spune. Ești căsătorit. Cu toate astea, îți doresc să fii fericit.

– Chiar asta îmi dorești, Etta?

Deodată, ea se duse la ușă și o deschise. Rod stătea dincolo de ușa ei cu brațele încrucișate cu acea nelipsită țigară în colțul gurii.

– Pentru numele lui Dumnezeu, te rog, coboară la ceilalți și lasă-mă în pace, de ce îți pierzi timpul aici și de ce mă faci la rându-mi să-mi pierd vremea cu tine? Trebuie să repet că nu vreau să rămânem nici măcar prieteni? Te rog, respectă-mi dorința.

– Draga mea...

– Te rog să nu mi te mai adresezi astfel.

– Am crezut că vei fi fericită că vreau să rămânem prieteni.

– Nu, nu vreau, și de la tine nu vreau chiar nimic, zise ea furioasă, îndepărtându-și o șuviță de pe frunte.

Rodney Stone îi privea părul lung, mătăsos. Îl legase cu o panglică la spate, dar își aminti cum arăta părul ei liber. O considera o femeie frumoasă. Slăbise puțin, biata de ea, nu mai arăta la fel de bine ca altădată. Rod presupuse că ruperea relațiilor lor fusese cauza. Îi părea rău că procedase astfel, dar simțise că trebuia s-o aibă pe Claudia.

Etta era o femeie frumoasă, dar puțin cam... nu putea spune clar cum anume. Prea plină de principii cu care el nu putea fi de acord. O dorise mult. În cele din urmă el începuse să creadă că Etta era prea bună pentru el. Și acest fapt începuse să-l irite. Fusese vina ei că se despărțiseră. Dar el și Claudia se potriveau atât de bine!

Etta fusese un amestec de eficiență, inteligență pe de o parte dar și de lipsă de experiență și poate mult prea introvertită. Desigur, lucrurile s-ar fi putut aranja dacă se căsătoreau, dar apăruse Claudia, o adevărată bombă sexuală, și Etta pierduse.

Acum când Claudia era soția lui, nu mai avea planuri cu Etta, dar ar fi vrut să rămână într-o relație bună cu ea. Nu voia să-l urască.

Îi luă mâna în palmele sale mari.

– Îmi pare bine că ai deschis ușa. Nu poți purta o discuție cu cineva prin panoul acesta de lemn.

– Rod, tot ce am simțit vreodată pentru tine este înmormântat, aparține trecutului, nu știu de ce vrei să mai deschizi acum acel mormânt.

El îi sărută mâna.

– Pentru că-mi plac nălucile care arată ca tine, draga mea. Dar să nu mai abordăm subiecte sumbre. Spune-mi cum este viața ta aici, în familia Trender? Flair este alcoolică, el pare om de treabă, dar cam dificil. Chiar îți place slujba aici? Cu muzica, cu chitara și vechile noastre cântece?

– Îmi place muzica în continuare dar acum sunt la slujbă, zise ea cu aceeași răceală, retrăgându-și mâna.

– Dar ești fericită?

– Foarte.

– Vei lucra aici permanent?

– Dacă mă vor vrea, voi rămâne. Doresc să-i fiu de ajutor lui Mark, tocmai pentru că nu este un om dificil.

Rod făcu o grimasă.

– Nu se remarcă prin nimic.

Etta făcu o grimasă.

– Sunt bărbați care nu expun tot ceea ce au.

– O, ce înțeleaptă ai devenit! Oricum, nu m-am așteptat să vin aici și să te găsesc gătind pentru ei. Claudia este bună prietenă cu Flair. Vom mai veni aici, așa că te rog, Etta nu te înconjura ca în seara asta de sârmă ghimpată, când mă vezi. Viața este prea scurtă.

Uneori, este mult prea lungă, se gândi ea, ca ziua în care ar fi trebuit să ne căsătorim, care mi-a părut o eternitate...

– Etta, draga mea, știu că m-am purtat oribil. Ți-am scris și mi-am cerut iertare, dar nu mi-ai răspuns.

– Nu aveam nimic de spus.

– Atunci spune-mi măcar acum că mă ierți. Să facem un târg; oriunde ne-am întâlni să ne purtăm ca niște prieteni, ca și cum între noi n-ar fi fost niciodată o poveste de dragoste.

Etta îl străfulgeră cu privirea.

– Ce ușor ți se pare! Mă uimești!

– Ai fost întotdeauna minunată și în felul meu te-am iubit. Numai că te-am dorit prea mult...

Asta era, își spuse Etta. Rod voia s-o facă pe ea răspunzătoare de despărțirea lor. Poate că avea dreptate. O iubise în felul lui, dar acesta nu coincisese cu felul în care voise ea să fie iubită.

– Bine, nu ne mai certăm, zise ea rece, să dăm totul uitării. Sunt sigură că ești fericit cu Claudia.

– Așa te vreau! exclamă el. Uite ce este, Etta, schimbă-te de uniformă și vino în salon.

– Nu iau parte la petrecerile familiei Trender; sunt foarte drăguți cu mine, dar îmi cunosc locul.

Cu aceste cuvinte Etta intră și închise ușa, spunându-și că-și dorea să treacă foarte mult timp până când va mai veni la Green Alders și-l va mai vedea.

Apoi își aminti ce spusese Rod despre Mark: îl calificase drept dificil. Nimic nu putea fi mai fals. Mark era un bărbat decent. Nu era un extrovertit, ca Rod și prietenii lor.

Se simți dintr-o dată mai bine. Făcu o baie, apoi se culcă mai liniștită și spre uimirea ei adormi imediat.

Dimineața, se duse direct în dormitorul lui Flair, fiind informată de doamna Box că „madame“ se trezise și o chemase. Era cam devreme pentru Flair, era abia zece. După astfel de petreceri, Flair nu se trezea decât după ora două. Mark, bietul de el, plecase devreme la slujbă. Etta strâmbă din nas când intră în dormitorul lui Flair. Se simțea un miros foarte puternic de țigară și parfum. Draperiile erau lăsate, dar și așa putea să vadă părul răvășit pe pernă al stăpânei ei. Fața ei frumoasă era îngropată în perne.

Etta se simțea acum în măsură să fie mai dură cu Flair, mai ales după aceste petreceri. O dezgusta faptul că o femeie tânără ca ea dormea cu ferestrele închise. În cameră plutea un aer imposibil; hainele îi erau aruncate în dezordine, era un haos total. De altfel, Flair nu se obosea niciodată să închidă flacoanele cu parfum, pudra era vărsată peste tot, șervețele folosite se puteau vedea pretutindeni, haine, lenjerie, ciorapi împrăștiați pe podea.

Flair era o leneșă. Probabil, bietul Mark dormise în aerul acesta nesănătos din încăpere, chinuindu-se toată noaptea, se gândi cu o strângere de inimă.

Trase draperiile și soarele inundă încăperea, apoi deschise larg fereastra. Auzi un geamăt din pat.

–Henry! Numai tu puteai să-mi faci asta! Nu suport lumina, trage draperiile la loc.

–Trebuie să intre aerul curat aici, concediază-mă dacă nu-ți convine ce fac.

Flair gemu și se ridică în capul oaselor. Pielea ei atât de frumoasă era cam umflată și buhăită de băutură. Ochii îi erau la fel de umflați. Făcu o grimasă:

– Te urăsc, Henry. Ar fi trebuit să mai dorm. Te-am sunat să-mi faci un ceai, atâta doar. N-am chef să mă scol să mă cert cu tine, Henry.

– Atunci, ar fi mai bine să-ți amintești că i-ai promis cuiva o oră de călărie, îi aminti ea.

Flair îi aruncă perna în cap.

– La naiba! La Tony te referi? N-am chef să mă duc la călărie astăzi. Mă doare capul.

Etta o privi amuzată.

– Dar a meritat petrecerea de azi -noapte?

Flair pufni în râs. Etta privind-o își spuse că probabil acesta era motivul pentru care Mark îi ierta orice; era foarte copilăroasă. Desigur, și frumoasă.

Mai apoi după ce bău un ceai negru concentrat, Flair își puse comprese cu gheață pe ochii umflați și ceva din frumusețea ei naturală reveni. Cât o va mai duce așa? se întrebă Etta. Desigur, până la petrecerea următoare. Dacă o va duce astfel va sfârși buhăită înainte de vreme, desigur dacă va apuca s-o mai ducă așa. Flair își nesocotea propria-i viață.

– Nu știu cum reușești să te trezești atât de devreme, să faci atâta treabă și să arăți foarte bine, Henry, mormăi Flair. Te rog, sună-l pe Tony și spune-i că nu mă simt bine.

– Ce să gătesc astăzi? o întrebă Etta după ce se întoarse de la telefon.

– Avem vreun musafir la prânz? întrebă Flair, căscând. Apoi își aprinse o țigară.

– Nu știu să avem vreun invitat.

– Bine, în cazul acesta poți găti ce vrei. Eu nu voi pleca nicăieri, nu mă simt bine. Mark n-are chef să iasă nicăieri, zice că e prea obosit. A ajuns ca un moș nesuferit.

– Cred că este foarte obosit, zise Etta. Am auzit că sunt probleme la bursă.

Flair pufni în râs.

– Dragă Henry, nu începe să-mi ții vreo prelegere! Văd că ești avocata lui!

Etta simți cum roșește, dar cealaltă nu observă.

– Nu, sunt doar realistă.

– Crezi că o petrecere este prea mult pentru nobilul meu soț?

– Dacă se duce la slujbă mi se pare cam mult, zise Etta. Nici un om nu poate rezista la petreceri continue.

– Dar și eu muncesc la fel de greu, se bosumflă Flair. Muncesc din greu distrându-mă. Mark a început să mă cam plictisească. Tu nu-l cunoști prea bine. Este mult prea serios pentru mine. Când ne-am căsătorit, nu era chiar așa cu toate că n-a fost niciodată un bărbat amuzant, ca Tony, de exemplu.

Etta nu mai spuse nimic. Nu avea intenția să mai audă și alte confesiuni ale soției lui Mark. Ar fi vrut totuși s-o atenționeze pe această creatură prostuță să nu-și forțeze norocul; avea un soț minunat dar nu era conștientă de acest lucru. Risca să-l piardă. Sau era atât de naivă să creadă că-i va fi mai bine cu acel Tony Durrance?

În clipa aceasta, Etta realiză că Flair avea dreptate. Ea era într-un fel apărătoarea lui Mark. Îl admira tot mai mult. De multe ori realizase că și-ar fi dorit un bărbat ca Mark, nicidecum unul ca Rod.

În timpul discuției, Etta realiză că Flair nu era deloc geloasă, părea chiar amuzată.

Deodată, Flair o readuse cu picioarele pe pământ pomenind numele lui Rod.

– Ce zici de tipul de aseară, grozav, nu? Are o situație grozavă la BBC, cântă la chitară și la pian. L-ai auzit?

Etta roși. Evită privirea lui Flair.

– Da, l-am auzit.

– Soția lui, Claudia, îmi este prietenă. Mi se pare că Rod arată foarte bine, nu?

Etta murmură ceva neinteligibil.

– Claudia este teribil de îndrăgostită de el; mie nu-mi place prea tare.

– Nu este genul meu, se trezi Etta. După ce rosti aceste vorbe, realiză că exprimau adevărul, Rod nu era genul ei de bărbat, se înșelase în privința lui.

– Dar soțul meu este genul tău, Henry, nu-i așa? Nu mă împotrivesc la nici o inițiativă de a ta, draga mea, zise Flair zâmbind.

– Glumești, murmură Etta.

– Claudia mi-a spus că era logodit cu alta, dar a renunțat la ea, zise Flair, apoi începu să fredoneze o melodie.

Etta nu mai putea suporta discuția.

– Trebuie să mă întorc la bucătărie, zise ea.

– Sper că dragul meu soț vine mai bine dispus astăzi. Vreau să-l rog să-i invite pe Rod și Claudia să stea aici o săptămână, mă plictisesc singură.

Etta ieși din încăpere. Dacă Rod avea să mai petrecă multe zile la Green Alders ea trebuia să demisioneze. Nu suporta să mai fie umilită, să trebuiască să le răspundă stăpânilor la întrebări jenante. Se hotărî să-i scrie lui Marian că vrea să plece de la Green Alders.

Dar apoi se răzgândi.

Mark se întoarse mai devreme ca de obicei părând bolnav, plângându-se de durere de cap. Flair ieșise, așa că Etta îi luă temperatura. Îl trimise să stea în pat cu toate protestele lui. Era sigură că are gripă din cauza temperaturii ridicate. Apoi ceru numărul doctorului familiei și-l chemă.

Flair ieșise în oraș cu prietenii și urma să vină la cină.

Doctorul confirmă diagnosticul Ettei: Mark avea gripă.

– Etta, ești un înger pentru mine, îi spuse el, după ce ea îi administră medicamentele și-l forță să se culce.

– Nu vreau decât să te însănătoșești grabnic.

– Dar tu ai deja destulă muncă aici ca să mai îngrijești și un bolnav ca mine, zise el aproape adormit.

– Nu mă deranjează să am grijă de dumneata, domnule Trender.

– Ești cea mai bună femeie; te-aș ruga să n-o lași pe soția mea să intre aici dacă se întâmplă să ajungă acasă în seara asta, nu vreau să ia virusul de la mine.

Etta era sigură că Flair n-ar fi insistat să intre sau să-și îngrijească soțul.

– Mă duc la farmacia din localitate să iau medicamentele prescrise de medic, îl anunță ea.

– Îți mulțumesc din suflet și ai grijă să nu te molipsești și tu, Etta.

Capitolul 4

Mark se însănătoși destul de repede. În zilele în care rămase imobilizat la pat, Etta își organiză munca în așa fel încât să poată găti pentru Flair, dar să și pregătească feluri speciale pentru a-l tenta pe bolnav.

Pe Mark nu-l îngrijise nimeni niciodată, când se îmbolnăvise. Abia acum realiză că avusese mare noroc cu Etta, care pe lângă faptul că era foarte frumoasă, îi era devotată. Deși foarte tânără, era în unele privințe foarte matură, sau poate îi plăcea să poarte de grijă celor din jur.

Flair, așa cum anticipase, schimbă câteva vorbe cu el de dincolo de ușă, iar prin intermediul Ettei îi trimise șampanie și flori.

– Eu am aranjat acești trandafiri în vază, dragul meu, îi spuse ea, nu ți se par minunați?

El îi răspunse:

– Sunt extraordinari, iubito. Îți mulțumesc pentru grijă. Îmi pare rău că te-am supărat cu boala mea.

Ea îl asigură că nu fusese nici o supărare, apoi începu să vorbească imediat despre plimbările pe care le făcuse. Mark avu impresia că nu-i păsase deloc că el era bolnav și nici nu-i simțise lipsa. Dăduse încă o petrecere în timpul acesta acasă, ieșise cu prietenii, iar acum când îi spuse că niște prieteni din Oxford o invitaseră la o mare petrecere și că va rămâne acolo peste noapte, nici lui nu-i păsă. Tocmai voise s-o anunțe că se simțea mai bine, iar medicul îi îngăduise să iasă din camera în care se izolase. Se simți totuși cam slăbit când se ridică din pat, poate din cauza antibioticelor. Abia aștepta să se poată întoarce la slujbă și să fie din nou alături de soția sa. Dar curând avea să descopere cât de îndepărtată era această perspectivă.

Flair continua să sporovăie despre petrecerea la care se ducea, bineînțeles, cu Tony, că mai luau un cuplu cu ei. Știa că Tony era nedespărțit de Flair; de obicei Mark nu era gelos dar acum i se păru că acest Tony exagerează cu prezența alături de soția lui.

– Nu te superi că mă duc la petrecerea asta iubitule, nu? îl întrebă Flair.

El privi la ușa închisă dintre ei.

– Nu, dacă asta vrei să faci, nu mă supăr.

– O, ești cel mai bun soț! exclamă ea cu sinceritate, apoi plecă pentru că avea oră la coafor. Henry o să aibă grijă de tine, îi spuse ea la despărțise.

Henry, porecla pe care Flair i-o dăduse Ettei, îl irita. Etta era o femeie delicată, nu avea nimic masculin ca să merite această poreclă.

A doua zi, Mark află că Etta renunțase la ziua ei liberă pentru că Flair uitase să vină acasă. Se înfurie din cauza lipsei de considerație a soției sale față de Etta. Când se întoarse, Flair îi spuse foarte veselă:

– Dragul meu, Etta nu s-a supărat deloc, își va lua altă zi liberă.

– Nu este posibil, pentru că vineri vine familia Ashton Wrights la masă.

– Nu-ți face probleme, am anulat invitația; știam că nu-ți face plăcere, sunt cam plicitisitori.

Mark ar fi vrut să-i dea o replică dură soției sale. Flair depășise orice limită. Dar nu mai apucă să se certe cu ea pentru că imediat se auzi motorul unei mașini și realiză că Flair plecase.

Apoi se înfurie și mai tare, conștient că nu conta în fața lui Flair și oricât o iubea, n-o putea lăsa să continue cu această atitudine. Se simțea umilit. Ea nu avea dreptul să anuleze invitația pe care el le-o făcuse acestor prieteni , ai lui de data asta. John Ashton Wright fusese colegul lui de facultate.

Decise să revină cu invitația, chiar dacă lui Flair nu-i convenea. Îi va spune că se însănătoșise mai repede decât estimase ea.

Dar când Alicia, soția lui, răspunse la telefon, îi spuse cu regret că după ce Flair anulase invitația, John plecase să-și vizitez mama pentru câteva zile.

Mark închise telefonul, fiind într-o dispoziție cam proastă. Încercă să fumeze, dar nici țigara nu-i mai oferea nici o plăcere.

Când Etta veni să-i aducă mâncarea, observă că nu mai purta uniformă ca de obicei, că era foarte atrăgătoare, într-o rochie de culoarea lavandei . Nu realizase până acum că era atât de zveltă, că avea picioare atât de lungi. Îi zâmbi cu bucurie și exclamă:

– Etta arăți nemaipomenit!

– Mă întâlnesc cu cineva, îi explică ea, apoi adăugă: mă bucur că v-ați ridicat din pat, domnule Trender.

– Te rog să-mi spui Mark!

– Dar, așa...

– Toată lumea îmi spune Mark, tu de ce n-ai face la fel?

Etta roși, stânjenită.

– Mulțumesc, domnule.

– Mark, Etta!

Ea observă că arăta mai bine cu toate că era la fel de tras la față și palid. Observă că deși părea mai vesel acum, ochii îi erau la fel de triști.

– Flair a plecat, nu? o întrebă el.

– Da.

– Vrei să deschizi ferestrele, Etta? Nu mai vreau să mă simt ca un invalid. Aș vrea să am forța necesară, să mă duc cu barca pe râu.

– Și eu aș vrea să fac asta, glumi ea, deși mi-ar fi cam greu să-mi păstrez echilibrul într-o canoe.

– Cred că și pentru mine ar fi o problemă, nu mai sunt cum eram în studenție, la Oxford.

– Dar nu sunteți... nu ești bătrân...

– Din păcate, așa mă simt!

– Ar fi bine să mănânci acest file de șalău mai repede până nu se răcește.

– Nimeni nu-l gătește mai bine ca tine!

Etta îi mulțumi pentru compliment și vru să iasă, dar Mark o opri.

– Dacă ai câteva minute libere, te rog să stai cu mine până mănânc.

Etta se așeză pe scaunul din fața lui. Flair avea să întârzie ca de obicei.

În ultimele săptămâni, Etta urmărise egoismul lui Flair, care era complet dezinteresată de soțul ei. Ieșea tot mai des cu prietenul ei Tony și începuse să lipsească și nopțile de acasă. De când se angajase aici, Etta observase că între cei doi soți nu mai aveau loc scene de isterie, dar Flair era tot mai indiferentă față de Mark. Era convinsă că Flair făcea totul pentru a pune capăt căsniciei cu Mark, cea mai mare greșeală posibilă. Mark ar fi fost foarte afectat dacă Flair ar fi luat o astfel de decizie.

– Abia aștept să mă simt bine din nou, zise Mark, oferindu-i o țigară și un pahar de șampanie.

– Gripa poate provoca uneori probleme mari. Ar fi bine să-i ceri doctorului Maxon un tonic.

– Ești foarte drăguță că ai grijă de mine, Etta, zise Mark.

– Cred că și soția ta este îngrijorată, răspunse ea.

Mă mir să fie așa! se gândi Mark.

Începură să discute și curând descoperiră că aveau multe în comun.

Deodată, el îi spuse:

– Etta, apreciez mult felul în care îi privești pe cei din jur. Ce crezi de cuplul care a venit acum două zile? Stones, parcă. Sunt desigur prietenii lui Flair.

Imediat strălucirea din ochii Ettei dispăru. Strânse din buze, apoi rosti încet:

– Claudia mi s-a părut foarte frumoasă, cu părul acela roșcat!

– Dar el? Soția mea îl consideră atrăgător.

Etta ezită să răspundă. Nu avea chef să discute despre Rod. Nici nu voia să mintă. Dar nici nu putea să-i mărturisească lui Mark că fusese la un pas de a se căsători cu el. Se ridică și luă tava.

– N-am avut timp să-l observ pe domnul Stone; acum trebuie să plec. Mulțumesc pentru cuvintele frumoase și paharul cu șampanie.

– De mâine voi coborî în salon la masă, îi reaminti Mark.

– Dar în seara asta tot aici voi aduce cina. Iar mâine, dacă este frumos, ați putea lua masa împreună pe terasă.

***

Seara următoare, Mark intră în dormitorul soției sale în timp ce aceasta se machia. Abia schimbaseră câteva cuvinte de când ea se întorsese. Se dusese imediat să se odihnească.

Mark se apropie de ea și o sărută.

– Arăți superb! zise Mark zâmbindu-i. Într-adevăr, Flair era minunată cu rochia albă, lungă, decoltată, care-i punea sânii în evidență. Părul blond îi cădea liber pe umeri. Când o sărută, ea întoarse capul și îi murdări cămașa cu ruj.

– Uite ce ți-am făcut! exclamă ea.

– Nu-i nimic, oricum nu contează.

Flair îl privi lung și observă că Mark era mai tras la față ca de obicei, că abia se ridicase din pat, iar ea care venise foarte târziu, nu apucase să schimbe o vorbă cu el.

– Îmi pare rău că te las singur din nou, Markie. Nu mi-am închipuit că te vei simți mai bine când am acceptat invitația. Nu pot s-o contramandez în ultimul moment, mă așteaptă toată lumea. Dar mâine seară vom lua masa împreună în salon.

– Bine, Flair, vom sărbători mâine la cină însănătoșirea mea.

Flair se mai privi o dată în oglindă, pentru că în seara aceasta trebuia să arate superb. Tony dansa dumnezeiește și erau parteneri consacrați. Păcat că Mark nu prea știa să danseze!

Serile petrecute acasă cu el erau tot mai plictisitoare. Cu Tony se simțea din ce în ce mai bine. Flair simțea mereu nevoia să se distreze. Cu Mark se plictisea.

Uneori se imagina lady Durrance, soția lui Tony. De ce oare nu-l cunoscuse pe Tony înaintea lui Mark? Se întoarse spre soțul ei, zâmbindu-i.

– Tony va veni imediat, dragul meu. Te rog s-o chemi pe Henry aici, mi-a promis că-mi face manichiura, se pricepe foarte bine.

Mark rămase încremenit. Nici măcar nu-l întrebase cum se mai simte.

– Te rog, cheam-o pe Henry, ca să nu întârzii. Apoi te rog să-l suni pe Tony, vrea să știe la ce oră să vină să mă ia.

Mark strânse din pumni.

– Ai un telefon lângă pat, dragă Flair. Sună-l singură.

Ea se întoarse uimită.

– Ești cam obraznic, Mark!

– Este momentul să afli că tu ești obraznică, Flair, dacă preferi acest cuvânt. Cât îl privește pe Tony Durrance, aș vrea să-l vezi mai rar. Știu că mi-ai reproșat mereu că sunt plictisitor; defectele lui nu le vezi? Nu-mi întoarce niciodată ospitalitatea, nu-mi place cum arată și cum se îmbracă. Mă calcă pe nervi.

Flair se întoarse din nou spre oglindă.

– Dacă ai venit aici doar ca să mă superi, ar fi mai bine să te duci imediat în camera ta.

Mark privi spre patul lor comun.

– Poate ai uitat că acesta este dormitorul nostru comun, că am dreptul să fiu împreună cu soția mea mai des.

Flair se întoarse din nou spre el.

– Markie, gripa asta te-a cam afectat. Dacă mă acuzi că nu mă mai culc cu tine, te rog să-ți amintești că nu sunt sclava ta.

Mark se ridică. Niciodată nu se supărase atât de tare pe ea. Trecuse vremea când era orbit de frumusețea și farmecul ei și era dispus să-i ierte orice. Nu avea intenția însă să-și piardă respectul de sine.

– Ce ai împotriva lui Tony?

– O să-ți pun o întrebare. Ce este între voi? Te-ai săturat de căsnicia noastră? Vrei să-i punem capăt?

Vorbele lui, tonul pe care le rosti, o înspăimântară. Ea știa prea bine că ar fi vrut să devină lady Durrance, stăpâna

minunatei case a lui Tony. Realiza desigur că Mark era un soț prea bun și decent pentru ea. Calitățile lui o atrăseseră la început la el. I se păruse interesant, o provocare să-l facă să se îndrăgostească de ea.

Nimeni nu știa că ea fusese implicată într-unul din acele scandaluri de la Roma legate de un playboy italian care se sinucisese la o petrecere.Tatăl ei se înfuriase și o trimisese la Londra să locuiască la o mătușă și să lucreze. Acolo o cunoscuse pe Claudia.

La scurt timp, apăruse Mark. La început, i se păruse că s-a îndrăgostit de el, de felul lui de a fi, calm, blând cu ea. Dar ea nu era genul de femeie care să se lase domesticită și curând după căsătoria cu el descoperise că Green Alders și Mark nu erau „genul“ ei.

Dar nici cu Tony nu putea face prea multe. Trăia din averea tatălui lui, care era cam zgârcit, și de aceea Tony nu prea avea bani. Deocamdată.

Își reprimă pornirile, se duse la el și-l prinse după gât.

– Mark, ești un prostuț! Cum să-l prefer pe Tony? Este doar un amic și-mi place să mă distrez cu el, chiar și tu ai spus că nu este nimic rău dacă mă simt bine.

Pentru moment, Mark nu păru că s-ar îmblânzi. Nici măcar noul ei parfum nu-l mai impresiona.

– Observ că nu mai ești îndrăgostită de mine, dragă Flair. Amintește-ți că între noi au existat niște scene urâte, dar am căutat să-ți găsesc scuze că ai sânge italian și altele... întotdeauna am simțit că ai nevoie de grija mea.

– Încă mai am nevoie, dragul meu, zise ea așezându-și capul pe umărul lui.

Mark o prinse în brațe. O privi lung. În clipa aceea, nu mai știa dacă o iubește sau o disprețuiește.

– Este bine că încă port microbul gripei, zise el, dar ar fi bine să te păzești, a fost unul foarte serios.

– Nu te prosti, Mark, sărută-mă. Dar fii atent să nu mă ciufulești, sărută-mă doar, apoi o să mă rujez din nou.

El o sărută pasional, apoi o prinse în brațe ca pe un copil care trebuia iertat. Flair îi zâmbi și cochetă cu el, apoi se rujă din nou.

Cu toate acestea, simțea că îi scapă ceva legat de Mark și chiar așa era. Flair era o ființă superficială, nu putea gândi profund.

– Aș vrea să nu te mai vezi atât de des cu Tony, Flair.

Ea ar fi vrut să-i facă o scenă, dar din fericire reuși să se controleze. Nu avea chef să se ducă nervoasă la petrecere, voia să se bucure de această seară.

– Markie, nu mai fi gelos.

– Nu sunt gelos, Flair, dar nu vreau să mai văd cum te autodistrugi. Nu uita că i-am promis tatălui tău că voi avea grijă de tine. Pe lângă aceasta, îmi amintesc ce s-a întâmplat după distrugerea căsniciei părinților mei. Mama s-a prăpădit din această cauză. Divorțul este un lucru cumplit. O dată declanșat, scoate la iveală și alte lucruri la fel de murdare.

– Mark, lasă-mă să mă bucur de această seară, nu mă mai cicăli. De ce nu te duci cu Henry la cinema?

– Mi-ar plăcea, dar nu cred că este o idee bună.

– De ce nu?

– Ar putea da naștere la interpretări greșite, iar Etta să fie deranjată de ele, chiar dacă și-ar dori să fie invitată la cinema.

– Pe Marie Claire nu ți-o recomand, este prea ursuză, începu ea să râdă, dar Henry este atrăgătoare.

Mark era gata să-i spună că și el observase asta, dar preferă să-și exprime stupefacția că propria sa soție îl trimitea la cinema cu altă femeie. Flair începu să se amuze.

– Dragul meu Markie! Sunt sigură că Henry nu te-ar refuza, dar dacă nu consideri că este o idee bună, uită ce ți-am spus!

– Timpul trece cu mare repeziciune, îi reaminti el.

– Da, dragul meu, o să mă faci să întârzii. Trebuie să-l sun pe Tony.

Mark coborî în salon, simțindu-se dintr-o dată slăbit, fără chef, cu prea multe gânduri rele.

Oare Etta ar vrea să iasă cu el? Oare ar refuza din cauza bârfelor care s-ar isca?Etta era angajata lui, iar el bărbat căsătorit. Nu, sigur nu-l va refuza pentru că n-ar vrea să iasă cu el.

Discuția cu Flair însemna că acesteia nu-i păsa deloc dacă își întorcea atenția asupra atrăgătoarei lor bucătărese, sau a unei alte femei. Nu era nimic încurajator, și el tot nu obținuse promisiunea ei să renunțe la a se vedea atât de des cu Tony.

Etta, care-i făcu manichiura lui Flair, o privi cu admirație. Flair fusese foarte veselă și bine dispusă în acest timp.

Flair o plăcea pe Etta, Henry, după cum îi spunea ea.

– Soțul meu este cam morocănos, Henry, îi spuse ea la plecare. Auzea deja motorul mașinii lui Tony.

Mark închise ușa după plecarea soției sale.

– Îți aduc imediat mâncarea, îi spuse Etta.

Mark nu era complet restabilit, își spuse ea. Iar acum arăta mai rău ca dimineață. Fără îndoială, era rezultatul disputei cu Flair. Etta începu propria-i bătălie mentală. Văzând-o pe Flair elegant îmbrăcată își aminti că nu de mult și ea ieșea cu Rod la diferite petreceri. Rod era un dansator minunat. De ce se încheiase această perioadă a vieții ei?

Îi plăcea să muncească aici la Green Alders, dar se aștepta la o încleștare serioasă între Mark și soția sa. Dacă se va întâmpla așa, care va fi rolul ei?

Poate va fi pusă în situația de a nu-l va mai vedea vreodată pe Mark.

Pe când îmbrăca salopeta albă, experimentă o senzație nouă. Una care o intriga.

Era mult prea interesată de Mark, dar nu de el ca angajator, ci ca bărbat.

Capitolul 5

La începutul lui august, vremea s-a încălzit foarte tare. În week-end familia Trender organiza picnicuri sau pleca pe râu cu barca. Asta însemna că Etta nu se mai obosea atât să pregătească mese festive. Avea mai mult timp ziua.

Veni totuși și seara în care se confruntă din nou cu Rodney.

Rod și Claudia veniră să petreacă weekendul la Green Alders, iar Flair organiză un picnic pe ambarcațiunea lor.

Etta pregăti mâncarea pentru trei persoane: Mark, Flair și Claudia, dar nu și Rod. Imediat după masă, el pretextă o migrenă cumplită. Spera că nu se va supăra nimeni dacă va sta întins într-o cameră, la întuneric. Claudia se oferi să rămână cu el, dar Rod o refuză.

– Nu, draga mea, du-te nu vreau să-ți stric ziua. Voi dormi puțin.

Etta, care trecea pe lângă ei și auzise vorbele lui Rod se întrebă dacă acesta chiar avea o durere de cap. Nu era de loc palid și nici nu era bărbatul care să sufere de migrenă.

Rod o privea pe Etta printre gene, cu acel zâmbet pe care i-l cunoștea atât de bine.

– Ai vreo rețetă pentru migrene, mademoiselle Henry? o întrebă el maimuțărind-o pe Flair.

Ea îl privi cu indiferență.

– Nu, din păcate.

– Henry, după ce plecăm noi, dă-i două aspirine și fă-i un ceai negru, o să-i ia durerea imediat.

Mark interveni.

– Flair dragă, este duminică după-amiază și Etta este liberă.

Flair ridică din umeri și reluă discuția cu Claudia.

După ce termină de strâns prin bucătărie împreună cu Marie Claire, iar cei trei plecaseră deja, Rodney vârî capul pe ușă.

– Ai ceai negru și două aspirine pentru un biet suferind? o întrebă el.

Etta fu luată prin surprindere. Marie Claire plecase. Îl suspecta pe Rodney că aranjase lucrurile și pretextase durerea de cap, având gânduri ascunse.

– Parcă spuneai că simți nevoia să stai în întuneric, zise ea fără a-l privi.

– Știi prea bine că nu am nici o migrenă, că n-am avut niciodată. Am vrut să fiu singur cu tine câteva clipe. Cred că nu-ți dai seama ce simt pentru tine.

– Nu ai dreptul să simți nimic față de mine, ești însurat. Ce motiv ai avut să te sustragi de la picnic?

– Îți repet, am vrut să fiu singur cu tine. Încă nu te-am uitat, Etta. Mi s-a părut că ești cam tristă, aș vrea să mă revanșez cumva pentru ce ți-am făcut.

– Cred că ți-ai pierdut mințile, spuse ea revoltată.

Rod o prinse de mână, dar ea reuși să scape și-l lovi cu putere peste obraz.

– Ieși din bucătăria mea și nu mai îndrăzni să intri vreodată aici! Acum descopăr, Rod, că ești o creatură demnă de tot disprețul! Ce bine că nu ne-am căsătorit! Regret că te-am iubit cândva iar pentru Claudia, ce pot să spun decât că-mi pare rău? Însurat sau nu, ești incapabil de sentimente sincere, adevărate, loialitate, decență și...

Etta își simți lacrimi pe obraz. Erau lacrimi de furie, de neputință, de durere. Scoase batista și le șterse.

– Ce manifestare ai avut, draga mea! Nu m-ai fi lovit în trecut! Dar îmi placi mai mult cum ești acum, mai temperamentală. Îți privesc și acum ochii, cei mai frumoși ochi pe care i-am văzut vreodată. Acum nu se citește decât furia în ei...

Etta îl privi o secundă, apoi ieși din bucătărie și alergă în dormitorul ei unde se încuie. Nici nu știa de fapt dacă să se teamă că Rod va veni după ea. Oricum, nu înțelegea că încercarea lui de reînvia vechile sentimente, cu toate că era căsătorit cu femeia pentru care o părăsise, ucisese dragostea pe care o simțise odinioară pentru el.

Nu mai ieși din dormitor, dar nici el nu mai insistă. De fapt, Ettei nu-i păsa unde este Rod.

Ce prostie făcuse Rod închipuindu-și că se va lăsa din nou pradă farmecelor lui!

Nu ieși din cameră până nu auzi că s-au întors ceilalți. Abia atunci ieși din dormitor, apoi din casă, undeva unde să-și regăsească pacea.

Indiferent ce s-ar întâmpla în viitor, dacă ar rămâne la Green Alders sau ar pleca nu voia să se mai confrunte cu un al doilea episod de acest gen.

De ce l-ar lăsa pe Rod să-i distrugă liniștea sufletească? Abia acum realiză că nu de el îi era dor, nu el îi lipsea, ci dragostea în sine. De dragoste îi era dor. Nu regretă că în timpul relației cu Rod nu-i cedase acestuia.

Imediat ce se întoarse în cameră, găsi un bilet probabil strecurat pe sub ușă. Simți cum roșește de furie recunoscând scrisul lui Rod.

„ Îmi pare rău că te-am supărat, recunosc că sunt un ticălos. Te rog să mă ierți și să-mi zâmbești când ne vedem“

R.

Etta rupse mesajul cu obrajii arzând. Trebuia să știe că Rod nu va ceda așa de ușor că va insista.

Să nu te mai aștepți la zâmbete din partea mea, îi spuse ea în gând ca răspuns la mesaj.

Trecând prin fața ușii lui Flair, îi auzi glasul:

– De ce n-o invităm pe Claudia și pe soțul ei să ne uităm împreună la televizor? Mă simt atât de plictisită, dragul meu!

Apoi, replica lui Mark:

– Observ că apropierea mea te plictisește în ultimul timp, Flair. Am fost pe râu, ne-am distrat, nu putem petrece o seară liniștită în doi?

Etta nu mai rămase să asculte. Bietul Mark, însurat cu astfel de femeie egoistă și crudă.

Nu mult după aceea, Flair bătu la ușa Ettei.

– Te-ai culcat, Henry?

Etta, care-și peria părul lung și negru, deschise imediat.

– Doriți ceva, doamnă Trender?

Flair o privi admirativ.

– Henry, n-am știut că poți fi atât de atrăgătoare! Ai un capot superb, se potrivește perfect cu pielea ta de culoarea cameliei. Henry, știi că soțul meu este unul din admiratorii tăi?

– Nu știu cum puteți face o astfel de afirmație, doamnă Trender. Dacă vă uitați în oglindă veți vedea ce înseamnă adevărata frumusețe. Etta spunea acestea cu toată sinceritatea. Pielea lui Flair căpătase o nuanță foarte plăcută acum, bronzată și contrasta foarte plăcut cu părul blond. Numai că era în permanență bosumflată, ceea ce îi afecta frumusețea. Aveți nevoie de ceva?

– Nu, am venit doar să stăm puțin de vorbă, pentru că mă plictisesc. Mark ascultă discursurile politice la BBC. Eu urăsc politica. Să nu te măriți niciodată, Henry, căsnicia este deprimantă.

Flair se aruncă pe pat și începu să vorbească, neinvitată, despre căsnicia cu un soț cu care nu ai nimic în comun. Cum crezuse la început că Mark era bărbatul potrivit, se purta cu totul altfel la începutul căsătoriei lor, practica sportul, era bine dispus, casa lor era deschisă prietenilor.

În cele din urmă, Etta refuză s-o mai asculte.

– Ai vorbit foarte deschis cu mine, doamnă Trender, și de aceea voi fi și eu la fel de sinceră. Cred că soțul tău este un om minunat și este foarte îndrăgostit. Ce ți-ai putea dori mai mult?

Flair se ridică sprijinindu-se într-un cot.

– Cred că-ți place soțul meu, Henry, întotdeauna vorbești frumos despre el.

Etta roși, dar își păstră calmul. Îi răspunse la fel de rece și detașat.

– Eu am grijă de amândoi, doamnă Trender; sigur că-l admir pe soțul tău. Toată lumea care-l cunoaște o face.

– Ei da, și eu îl admir, zise Flair, strâmbând din nas. Dar nu pot să nu spun, așa ca între femei, că Tony Durrance este mult mai amuzant.

– Doamnă Trender, te rog să nu mai spui asta!

– Nu te supăra, Henry, și pentru numele lui Dumnezeu, spune-mi pe nume, suntem de-o seamă!

Etta deschise fereastra și lăsă aerul proaspăt al serii să intre în încăpere. Dormitorul ei începuse să miroasă prea tare a parfumul lui Flair. Își dori dintr-o dată să nu fi fost angajată la această familie să se poată îndrepta spre acea femeie frumoasă întinsă pe patul ei, s-o scuture bine și să-i spună că baronetul ei îi era inferior din toate punctele de vedere lui Mark.

Flair se ridică și ea. Căscând, repetă:

– Nu te supăra pe mine, Henry; dacă te-am deranjat cu confidențele mele, mă opresc. Voiam să vorbesc și nu aveam cu cine. De fapt, cu Claudia n-aș putea vorbi asta pentru că s-ar afla imediat... știu că ai vrea să-mi spui că fac o greșeală schimbându-l pe Mark cu Tony... sau nu știi ce înseamnă să te îndrăgostești de un bărbat care nu este al tău? Dar parcă spuneai c-ai fost logodită. Povestește-mi despre bărbatul acela!

– Aș prefera să n-o fac.

– Foarte bine, deși nu te înțeleg. Ești atât de reținută. O cât aș vrea să fiu și eu la fel!

– Nu sunt așa mi-a luat mult timp să trec peste asta.

Flair își scutură din nou pletele blonde.

– Ești mult prea dificilă pentru mine, Henry, nu știu decât c-aș fi vrut să fiu o luptătoare ca tine. Dar știu că am o singură viață și vreau s-o trăiesc cu toată intensitatea. Ei bine, văd că nu ești de acord și o să plec. Oricum, mă bucur că te avem aici, la Green Alders; să nu ne părăsești niciodată, Henry!

Etta își mușcă buzele. Ce femeie era Flair! Îi era ușor să înțeleagă de ce se îndrăgostise Mark de ea; cu toate astea, era o femeie demnă de dispreț, iar Mark n-o va mai tolera!

– Noapte bună, Henry, îi spuse Flair din ușă. Sper că vei păstra discreția în privința relației mele cu Tony.

– Da, să fii sigură de asta. Noapte bună, doamnă Trender.

– Și te mai rog o dată, spune-mi Flair! Iar acum, mă duc să-i dau lui Markie un sărut de noapte bună, ca să-l fac fericit, adăugă ea și dispăru.

Etta renunță la a mai citi, așa cum făcea în fiecare seară și închise veioza rămânând cu ochii deschiși în întuneric.

Flair se afla acum în brațele soțului ei, „făcându-l fericit", așa cum obișnuia să spună. Dar asta doar în sens fizic dăruindu-i frumosul ei trup în timp ce gândurile îi erau la alt bărbat.

***

Curând, lucrurile se complicară și mai mult. Etta, care se întorcea de la cumpărături știind că este singură acasă, pentru că după plecarea lui Mark ieșise și Flair la obișnuitele ei

escapade, intră nestingherită în biroul lui Mark să ia ceva de citit și o găsi pe Flair în brațele lui Tony, într-o atitudine care nu lăsa nici o îndoială. Flair îi făcu semn să iasă.

Etta închise ușa, se duse în salon, tremurând de indignare, cu obrajii roșii, furioasă. Nu pentru că ar fi judecat alte două ființe pentru ce făceau, ci din cauza nedreptății față de Mark.

Imediat apăru și Flair cu părul în dezordine, cu acea figură inocentă aruncându-i o privire vinovată.

– Ai fi putut să bați la ușă, zise ea, dar nu ți-ai imaginat că ne-am întors.

– Îmi pare rău, îngăimă Etta.

– Și mie, spuse Flair. Henry, dă-mi te rog o țigară, vrei? Etta îi întinse în tăcere țigara și bricheta. Flair o aprinse, trase din ea, apoi îi aruncă una din acele priviri care o făceau irezistibilă.

– Observ că ești șocată; nu trebuie să fii, draga mea, doar nu e sfârșitul lumii.

Dar ar putea fi sfârșitul lumii pentru Mark, se gândi Etta.

– Stai jos și nu-ți pierde umorul, draga mea, o invită Flair.

– N-am avut niciodată simțul umorului, dar oricum, nu este problema mea, mai bine să nu mai vorbim despre ce s-a întâmplat.

– Trebuie, Henry, ești singura persoană în care am încredere. Cu tine trebuie să vorbesc, Henry. Încearcă să înțelegi. Eu și Tony ne iubim mult, suntem de fapt nebuni unul după altul. Mark este de domeniul trecutului, nu ne potriveam deloc.

Etta explodă.

– Nu te interesează deloc că îți este devotat?

– Știu că este numai vina mea și oricum deocamdată nu voi renunța la el. Țin mult la Mark, chiar dacă nu mă crezi. Dar mai curând sau mai târziu, adevărul va ieși la suprafață. Vreau să dai uitării ce ai văzut, Henry.

Etta se îndreptă spre fereastră. Ce casă frumoasă, ce grădină, ce soț minunat în persoana lui Mark Trender; ce-și putea dori mai mult o femeie?

Deodată, realiză că Flair era la fel ca Rod. Nu avea dreptul să-i fie necredincioasă soțului ei și nici să rămână cu el, ca o soluție provizorie, pentru că deocamdată asta i se potrivea.

– Trăiești cu noi în casă, continuă Flair, nu te poți preface că nu știi ce se întâmplă. Voi divorța într-o zi. Sunt nebună după Tony dar și de Mark îmi pasă. Tony nu are nevoie de scandal până nu moare mama lui; familia Durrance este de modă veche, nu acceptă divorțul. Știu că ești îngrozită de ce ai văzut, Henry. Revino pentru că am mare nevoie de tine. Știu că mă pot baza pe tine.

Etta nu spunea nimic.

– Te rog, Henry, nu fi supărată pe mine, insistă Flair.

– Nu sunt supărată, dar mă grăbesc acum să pregătesc masa, se eschivă Etta.

Flair o prinse în brațe și o sărută.

– Dragă Henry, tu ești sprijinul meu. Scap acum de Tony și astăzi voi lua masa acasă cu Mark. Vei vedea că voi fi o soție bună.

Etta se gândi cu inima strânsă că se atașase mult de Green Alders și mai ales de Mark.

Se duse la bucătărie, bău un ceai cu Marie Claire încercând să nu se lase marcată de soarta nefericită pe care o avea Mark. Comportamentul lui Flair o dezgustase, dar cine era ea s-o judece? Și apoi, de ce să-l lase pe Mark să ocupe o poziție atât de importantă în viața ei? Era absurd și periculos.

Flair se gândi în cele din urmă să-i ofere lui Mark ceea ce-și dorea atât de mult: o seară liniștită în doi. Și astfel mai trecu o lună fără certuri și scandaluri în casa lor.

Începu să se simtă mai sigură pe sine, întrebându-se dacă nu cumva Flair se hotărâse să vadă că are alături un bărbat deosebit și să-l prețuiască.

Mai apoi, Mark și Flair plecară la Gloucester, să stea la niște prieteni. Flair, care era foarte apropiată de Etta, o invită desigur să profite de această lună, să meargă undeva unde să-i facă plăcere. Puteau închide casa în această perioadă.

Etta se gândi să le facă o vizită tatălui și mamei vitrege, care se aflau la Londra.

Un singur lucru nu-i dădea pace Ettei. Tristețea din privirea lui Mark, atunci când își luă rămas- bun de la ea. Mark îi dori o vacanță plăcută și încercă să-i și zâmbească, dar ochii lui erau foarte triști.

– Sunt sigur că te vei simți bine fără noi, Etta, îi spuse el.

– De ce nu-i spui și tu Henry? Sună mai apropiat!

Atunci, Mark îi zâmbi Ettei și spuse:

– Ea știe prea bine că suntem prieteni! Știu că nu-i place Henry așa c-o să-i spun tot Etta!

Etta începu să râdă și se grăbi să prindă trenul spre Victoria.

Dar tristețea din ochii lui o urmări mult timp. Simțea că Flair împingea căsnicia lor spre dezastru.

***

În seara aceea, Etta încercă să și-i scoată din minte pe cei doi Trender, să se bucure de reîntâlnirea cu tatăl său. Sheila, mama vitregă, era ca întotdeauna veselă, plină de viață, amabilă, dar... Sheila, o femeie cu mult tact, îi lăsă pe cei doi să discute singuri.

– Voi vreți să vorbiți, iar eu o să urc în cameră să-mi sun prietenele.

Doctorul slăbise puțin, dar părea mulțumitd e noua sa viață. Cea de a doua căsătorie era un succes; abia mai vorbi despre mama Ettei, dar atunci o făcu așa ca de obicei, cu multă tandrețe.

– Era o femeie minunată, draga mea, îi semeni în multe privințe. Parcă îi văd și acum ochii când te privesc.

– Nici eu n-am uitat-o, tată, dar sunt fericită că îți merge bine.

– Tu ești fericită, fiica mea? Pari obosită.

– Nu sunt. De fapt, toată lumea are probleme. Muncesc destul de mult, iar acum vara în bucătărie este mult mai greu. M-am obișnuit la Green Alders.

– Chiar îți place să gătești pentru oamenii aceia?

– Teribil de mult! Să realizezi un fel special de mâncare este o provocare ca toate celelalte, iar satisfacțiile sunt pe măsură. Iar stăpânii mă apreciază.

– Așa și trebuie; am o fată frumoasă, mult prea frumoasă pentru a fi doar...

– Tată nu mai continua, îl întrerupse Etta, mă simt foarte bine așa.

– Ai reușit să depășești...

– Să-l uit pe Rodney Stone? Aproape! De fapt, l-am întâlnit la Green Alders, este prieten cu familia Trender. Am înțeles că ar fi fost o greșeală să mă mărit cu el.

– Mă bucur să aud asta! Mi-a fost teamă că povestea asta te-a afectat.

– Sigur că m-a afectat, a fost o lecție dură, dar am învățat ceea ce trebuia.

Doctorul Hughes își prinse o țigară.

– Sunt sigur că va apărea bărbatul care te merită, ești o tânără atât de frumoasă și plină de calități! Dar cum este cel pentru care lucrezi, acel Mark...

– Domnul Trender? Este un bărbat minunat, îl admir.

– Și soția lui?

– Din păcate, nu se ridică la înălțimea lui, tată, deși este o femeie foarte frumoasă.

– Un bărbat nu-și dorește doar o femeie frumoasă, Etta.

– Ai dreptate, tată, frumusețea nu este de ajuns.

Capitolul 6

Era la începutul lui septembrie când Etta o sună pe Marian.

– Din păcate, dragă prietenă, nu voi putea veni joi la tine. Plecăm în sudul Franței și am multă treabă, pentru că închidem casa.

– Vrei să spui că te vor lua cu ei?

– Exact. Un prieten al lui Mark, un milionar american, le pune la dispoziție o vilă la Cap Ferrat, pentru o lună.

– Grozav! Dar nu au acolo și personal?

– Ba da, dar au nevoie și de mine. Flair nu s-a simțit prea bine în ultimul timp. A durut-o spatele foarte tare, s-a dus la un medic și acum trebuie să facă tratamente și masaje, să stea mult la soare. Astfel, s-au hotărât să meargă la Cap Ferrat. Vila este chiar lângă far, are piscină...

– Sună minunat, draga mea, dar care va fi rolul tău acolo?

– Presupun că să am grijă de Flair.

– Nu-mi spune că acum ești și dădacă!

– Eu sunt foarte răbdătoare și nu uita că sunt fiică de doctor, știu să fac masaj. Și pe lângă asta cei doi Trender s-au gândit că o lună de soare îmi va face și mie bine.

– Draga mea, nu pot decât să-ți urez mult noroc!

În luna care urmă, Etta avu confirmarea zicalei: „când diavolul este bolnav, devine înger...“

Flair era exagerat de amabilă, mai ales când avea dureri mari. Dar asta până ajunseră la vila Veronique.

Au ajuns la Nisa pe o vreme minunată. La Cap Ferrat, după un drum de două ore de-a lungul coastei, totul era superb.

Flair bătu extaziată din palme.

– Este divin! Aici mă voi însănătoși!

Etta nu îndrăzni s-o privească. Nu știa cât va dura buna dispoziție și amabilitatea lui Flair. Nu îndrăznea să se uite în ochii lui Mark.

Grădina din fața vilei era plină de garoafe, iar pajiștea părea mai verde decât gazonul englezesc. De toate astea se îngrijea un grădinar italian.

Majordomul, un italian atrăgător numit Benno și soția lui, Margherita, le ieșiră în întâmpinare. Benno îi ajută la bagaje, iar soția lui adresându-i-se Ettei, îi spuse că-i va face imediat un ceai și-i ură să se simtă bine în această vilă.

Etta, care roșise, o informă că nu era ea „madame“, ci acea frumoasă doamnă aflată lângă Mark.

Flair, care auzi totul, începu să râdă.

– Ai auzit, Mark? Frumoasa noastră, Henry, a fost luată drept soția ta! Să presupun că eu arăt prea tânără și m-au luat drept fiica ta?

Mark nu se amuză deloc. O privi chiar furios, eliberându-și brațul, apoi o anunță pe Flair că nici ea nu arăta prea tânără ca să-i fie fiică, nici el prea bătrân ca să-i fie tată.

Etta era foarte jenată, dar pe drumul spre casă Flair o prinse de braț glumind:

– Te rog să mergi mai repede, madame Trender.

Peisajul era fantastic; în față se afla marea și coasta de Azur. Terasa era acoperită cu o copertină în dungi albe și violete, se afla acolo o masă de marmură mov cu scaune de fier forjat, cu perne albe. Cascade de flori cățărătoare se revărsau peste balustradă.

Treptele de marmură duceau la o a doua terasă, la o altă grădină cu alte flori, o adevărată explozie de culoare, cu un lac mic în centru, cu mii de pești și o fântână reprezântând o femeie cu brațele ridicate deasupra capului contemplând cerul.

Flair o făcu pe Etta s-o urmeze spre piscina luxoasă de culoarea jadului, cu apa clară precum cristalul. Pe marginile ei se aflau palmieri, un bar apoi o zonă cu stânci care făcea trecerea spre mare.

– Dumnezeule! Ce vacanță minunată vom petrece aici! exclamă Flair.

Etta recunoscu frumusețea și unicitatea locului. Mark se lăsă și el la început atras de frumusețea locului, dar apoi resimțind din plin oboseala, simți nevoia să facă duș și să se schimbe.

– Vremea este superbă; ne vom întoarce acasă foarte bronzați, le spuse el celor două. Flair se și întinse la soare pe unul din acele minunate șezlonguri aflate pe marginea piscinei.

Etta o convinse să vadă mai întâi toată casa, așa cum se cuvenea și să admire apartamentul rezervat lor.

Etta abia avu timp să admire mobila veche franțuzească din salon; covoarele albe groase de pe podeaua frumos curățată, scaunele, sofalele asortate, biblioteca aflată pe un perete, pianul.

Flair exclamă:

– O, ce minunăție! Nici măcar la Hollywood nu vezi așa ceva! Cred că milionarul tău a plătit o avere pentru toate astea decoratorului.

– Max și-a decorat singur casa.

Mark admiră dormitorul cu ferestrele mari, circulare de unde se putea vedea marea la distanță. Încăperea era răcoroasă, cu pereții tapetați în alb și auriu, covorul de culoarea caisei.

Dar pe Flair o interesa mai mult patul acela mare din satin, cu baldachin tot de culoarea caisei. Arăta ca dormitorul unei stele de cinema, își spuse Etta. Poate aparținuse unei prințese persane, care locuise aici cu o sută de ani în urmă.

Mark se gândi la cei care dormiseră în acest pat și care nu mai erau în viață, apoi începu să mediteze la cruzimea morții, dar mai ales a unei dragoste moarte, care era ținută în viață artificial. Era conștient că el și frumoasa lui soție nu vor cunoaște momente de pasiune în acest pat, pentru că nici unul din ei nu și-o mai dorea. Deodată, fără să-și dea seama, se trezi privind-o pe Etta. Privirea ei era în acel moment plină de compasiune. Nu putea suporta mila din ochii ei sau a altcuiva. Ieși repede in încăpere.

Dar Etta rămase cu Flair, care exclama fără opreliște:

– Ce baie uluitoare, Henry! Mozaic albastru și auriu. Ce cadă în formă de scoică! Ce acvariu! Ce pești! Îi poți hrăni în timp ce faci baie!O, dar mă doare spatele, începu ea să se lamenteze. Trebuie să stau întinsă, Henry. Dar n-o voi face, vreau să văd și restul vilei. O, Henry, ce lună minunată vom petrece aici! Ce bine c-ai venit cu noi!

– Da, este fantastică, trebuie să admit că n-am mai văzut așa ceva. Vei fi fericită aici.

Dar gândurile lui Flair zburau, desigur, la bărbatul care nu era cu ea.

Oare acum fiind singură cu Mark, Flair va fi mai apropiată, va fi o soție adevărată? Dar pe când gândea la toate acestea, Flair îi distruse și ultima speranță.

– Mark s-a dus în cameră? Te rog Henry, vrei să-mi faci legătura cu Tony? Trebuie să-i spun să vină aici, indiferent sub ce pretext, măcar în weekend. Nu mai pot rezista fără el.

Etta vru să refuze, dar apoi își dădu seama că asta n-ar fi rezolvat lucrurile.

Mark era epuizat și o adusese pe Flair în acest loc pentru ca ea să-și vindece spatele care o durea. Iar ea... suspina după Tony.

Oftând, Etta se duse în salon să-i facă legătura lui Flair cu iubitul ei. Apoi, despachetă cât putu de repede toaletele acesteia, în timp ce Flair se aruncă pe pat, zăcând nemișcată, așa cum îi spusese doctorul. Dar nu contenea să vorbească despre sine și despre ce avea să facă în acest paradis.

Îi spusese Ettei să-și aleagă oricare dintre camerele de oaspeți iar ea o alese pe cea mai mică și mai frumoasă, cu

mobilă franțuzească și vedere spre far. Se imaginã petrecând câteva ore la biroul Ludovic al XIV-lea, scriindu-i lui Marian sau tatălui ei, de care se simțea mai aproape după ultima vizită. Avea televizor în cameră, multe flori, fructe, bomboane, cărți, ciocolată și sucuri. Nimic nu fusese trecut cu vederea.

După ce îi făcu masaj lui Flair pentru că aceasta să poată adormi, Etta se duse la piscină să înoate. Mark nu mai era acolo. Se dusese și el să se odihnească, așa că Etta avu toată piscina doar pentru sine.

În prima săptămână se simți destul de bine în acest loc rupt parcă din rai.

Spre uimirea ei, starea fizică a lui Flair se îmbunătăți cu fiecare zi. Soarele, înotul, masajul făcură minuni pentru spatele ei. Dar imediat reîncepură nopțile pierdute la cazinou, care reușiră să anuleze tot ce obținuse până atunci. Miliardarul american, înainte de plecare, le vorbise prietenilor săi despre amicii care urma să locuiască în vilă, așa că lumea începu să telefoneze și viața deveni iarăși un lung șir de petreceri pentru Flair.

Margherita gătea foarte bine. Benno, ajutat de o rețea de servitori, organiza totul pentru ca orice posibilă dorință a lui Mark sau Flair să se împlinească. Pentru prima oară în viață, Etta nu avea ce să facă.

Mark avea nevoie de odihnă, așa că se revoltă și refuză să ia parte la petrecerile soției sale.

Dar Etta era uluită. Nici măcar durerile de spate n-o opreau pe Flair să danseze și să cocheteze cu fiecare bărbat de la petreceri.

Tony Durrance care venise inițial doar pentru weekend nu mai dădea semne de plecare.

Mark nu mai avea putere să se împotrivească. Abia schimba o vorbă din politețe cu Tony.

Mark nu mai discuta nici cu Etta despre soția sa, cu excepția problemelor ei de sănătate. Numai de la Flair mai afla Etta câte ceva din ceea ce se întâmpla. Adesea, dădea năvală în camera Ettei să-i povestească despre certurile cu soțul ei.

– Mark a devenit insuportabil, nu mai este cum a fost, se plângea ea. Flair se bronzase foarte frumos la Cap Ferrat, iar părul parcă îi era și mai blond. Privind-o, Etta se întreba cum de nu mai poate comunica nimic cu soțul ei.

Etta nu mai avea rețineri față de Flair și-i spunea adesea tot ce gândea.

– Nu te poți aștepta la un bărbat cu respect de sine să tolereze ce tolerează Mark. Tu ești vinovata, Flair!

Flair începu să râdă.

– Vezi lucrurile doar din punctul tău de vedere, draga mea. Mark nu face altceva decât să-mi pună interdicții!

Etta scutură din cap.

– Flair, face asta pentru că este preocupat de starea ta. Știi că medicul din Anglia ți-a spus să ai mare grijă. Cum stai cu tensiunea? Dar medicamentele pe care ți le-a dat medicul? Pierzi nopțile. Apoi pleci la Cannes la cumpărături și când te întorci acuzi dureri de spate.

– Ei bine, dacă mi-a fost dat să mor tânără, probabil așa va fi, o persiflă Flair.

– N-a vorbit nimeni de moarte, Flair. Fii mai atentă!

– Știu că ești de partea lui Mark, Henry!

Etta se înfurie și întrerupse masajul.

– Foarte bine, plec chiar acum. Nu mai aveți nevoie de mine, sunt atâția servitori aici. Poți angaja o maseuză și...

– Henry, nu te supăra și nu mă lua în serios! o întrerupse Flair. Știi că mă bazez pe tine.

Etta era conștientă că devenise indispensabilă familiei Trender. Cât despre acuzația lui Flair că-i ia partea lui Mark, așa era. Observase o schimbare la Mark de când veniseră la vilă. Mark nu mai glumea, părea a fi într-o stare foarte proastă. Nu mai era nici așa tolerant cum era înainte cu Flair.

Prezența lui Tony Durrance nu ajuta cu nimic. Se întreba adesea de ce Mark nu-l dădea afară. Poate se temea că dacă-l va alunga pe Durrance, Flair va pleca și ea.

Dar veni și momentul în care își pierdu controlul. Etta era în încăpere când soții Trender începură cearta. Mark îi sugera lui Flair că soarele și înotul nu mai aduceau nimic bun pentru sănătatea ei așa că era bine să plece acasă.

Flair începu să țipe:

– Dar mai putem sta două săptămâni, Mark! Foarte bine, dacă vrei să pleci, fă-o! Eu am chef să mai stau și cu mine va rămâne și Henry.

– Și pe tine te atrage viața de noapte de pe coasta de Azur? Apoi, înainte ca ea să-i răspundă, adăugă: scuză-mă, nu trebuia să te implic în această discuție.

Flair îl acuză pe Mark că nu vrea s-o lase să se distreze, iar el că ea nesocotește deliberat sfaturile doctorului, că bea șampania ca pe apă, că se comportă revoltător după ce bea.

Flair începu să țipe:

– N-o să te las să mă duci acasă! Urăsc Green Alders.

– Flair, te distrugi cu bună știință, iar eu nu vreau să fiu martor pasiv la ceea ce faci cu tine.

– Mai bine mor aici, decât să mor acasă de plictiseală cu tine!

Etta roși pentru Flair. Nu știa ce să facă sau să spună.

Mark era conștient că dacă ar fi fost de acord s-o lase pe Etta aici cu Falir, Etta ar avea de suferit, nu soția lui.

– Poți să faci ce vrei, zise el în final, dar Etta...

– Vă rog să nu vă certați din cauza mea, zise ea roșind.

Flair o ignoră.

– Îți place aici, Henry, și știu că vrei să rămâi. Ne va fi foarte bine fără sâcâielile lui Mark.

– Cât îl privește pe amicul tău Tony, permite-mi să-ți amintesc că a venit doar pentru weekend și a rămas aici două săptămâni. Când voi pleca de aici va merge și el cu mine.

Flair făcu o criză de isterie.

– Te urăsc! Te urăsc! striga ea. Tony este cel mai bun prieten al meu, mă înțelege, nu cum faci tu...

Mark spuse ultimele vorbe:

– Flair, oprește-te, nu mai adăuga nimic, vei regreta ce ai spus acum.

Dar Etta știa prea bine că lui Flair nu-i părea rău de nimic din ce spunea. Îl ura pe Mark. Nici măcar nu mai voia să încerce să-și păstreze căsnicia. Era, după cum spunea ea, foarte îndrăgostită de Tony Durrance.

Etta se înfioră. Ieși, închise ușa, lăsându-i singuri pe cei doi să se certe în voie.

Capitolul 7

Mai târziu, în acea după-amiază, Etta, care se odihnise două ore, se uită spre far. Ce puternic era! Un turn rezistent plin de forță, un permanent prieten al celor care se aflau pe mare.

La această oră, albastrul de smarald al Mediteranei se transformase în violet. După aproape o oră urma să se răcească, iar Benno va aprinde șemineul din salon. Nopțile de septembrie nu erau prea calde în zona aceasta.

Etta rămase o vreme la fereastră, lăsând briza să-i mângâie fața. Nu voia să se gândească la lupta fără speranță pe care Mark o ducea cu Flair.

O bătaie în ușă o făcu să se întoarcă. Auzi vocea lui Mark:

– Etta, ai putea veni să bem un pahar și să vorbim? Te rog! Sunt pe terasă.

– Vin numaidecât, îl liniști ea.

Îl găsi fumând, aplecat peste balustradă. Se vedea că este foarte încordat, dar reuși să-i zâmbească, văzând-o.

– Unde ai lăsat-o pe Flair? îl întrebă ea.

– În pat. Știi cum este; se înfurie exagerat de tare, apoi parcă își pierde toată puterea. Acum plânge pentru că lucrurile nu i-au ieșit așa cum ar fi vrut. Sincer vorbind, Etta, nu știu ce ar trebui să fac pentru ea. Am încercat totul, dar nimic nu pare să dea rezultat.

– Știu, zise Etta.

– Ai observat și tu? Ne aflăm într-o situație tragică, după cum se vede. Regret că te-am atras și pe tine în situația asta.

– Nu regret, Mark, fii liniștit în ceea ce mă privește.

– Ești foarte bună cu mine, dar eu nu pot fi liniștit știind că ți-am făcut acest rău. Flair este necontrolată și necontrolabilă, nu-i pasă pe cine implică în scandalurile ei.

– Ar trebui să fie atentă cu sănătatea ei, șopti Etta. Parcă venise aici să se odihnească.

– După cum spuneam, cu Flair nu poți fi niciodată sigur de nimic. Când o vezi, îți creează impresia că este fragilă, neajutorată, și nu știi ce să mai faci pentru ea, iar apoi devine fiară. Trebuie s-o duc acasă.

– Am discutat cu ea, Mark, dar fără folos.

– Acel Tony Durrance nu va mai intra în casa noastră.

Etta încuviință.

– Se pare că este admirat de multe femei, continuă Mark. Se folosește de titlul de noblețe pentru a pătrunde în anumite cercuri. Toată lumea îi cade la picioare pentru că este sir Anthony, dar nimeni nu observă că nu plătește niciodată. Nu-l mai suport.

– Nici eu, admise Etta.

– Așadar, nu exagerez cu nimic? conchise Mark. Tocmai de aceea am deschis discuția, pentru a mă verifica. Se pare că Flair este atrasă de acest individ fără scrupule.

Etta îl privi lung, întrebându-se cât știa oare despre relația dintre soția lui și Tony?

– Dacă ai răbdare și de data asta, Flair va reveni la sentimente mai bune, încercă Etta.

– De data asta vrea să plec și s-o las aici la Cap Ferrat.

– Dumnezeule! exclamă Etta, care știa și cu cine voia Flair să rămână.

– N-o pot lua cu forța de aici, spuse Mark, dar pe amicul Tony sigur îl voi lua; chiar dacă voi face uz de forță, tot îl urc în avion.

Etta îl privi uimită. Mark nu era violent; nu era sigură dacă o suspecta pe Flair de infidelitate.

Brusc, Mark se întoarse spre ea.

– Etta, spune-mi te rog, este vina mea că a eșuat această căsnicie?

Etta îi răspunse fără a sta pe gânduri.

– Nu! Consider că ești un soț foarte bun, numai că Flair are un soi de iresponsabilitate, mai mult decât copilărească. Nu face deosebirea dintre bine și rău. Cred că vina este doar a ei!

– Mă bucur că gândești așa, Etta! Mark era disperat; iubirea pentru Flair murise. Realizase că n-o mai iubea văzând-o cum plângea cu disperare, implorându-l să nu-i strice vacanța, s-o lase să mai rămână la Cap Ferrat.

– Voi pleca în Anglia chiar mâine și-l voi lua cu mine și pe celebrul Tony. A plecat deocamdată la St. Jean de Luz cu niște prieteni și se întoarce mâine.

Etta simți inima cum începe să bată necontrolat. Nu știa cum să procedeze.

– Vrei să rămân aici cu Flair?

– Știu că nu am dreptul să-ți adresez această rugăminte, dar dacă Flair refuză în continuare să vină cu mine, te voi ruga să rămâi. Îți place locul acesta, nu?

– Totul este minunat, vila, grădina, plaja, dar nu voi putea s-o opresc pe Flair să facă ce vrea. Dacă te întorci la Green Alders, cine va găti pentru tine?

– Nu-ți face probleme pentru mine, Etta, mă voi descurca.

Deodată, Etta se trezi rostind cuvinte pe care le gândea și le simțea, dar pe care n-ar fi trebuit să le spună.

– Mi-aș dori mult să mă iei cu tine, Mark, să am grijă de tine. Te rog...

Mark o privi lung și realiză că i se adresa cu toate sinceritatea.

De când venise în casa lor, Etta le făcuse viața mai bună. Își aminti cât de grijulie fusese când el trecuse prin acel episod de gripă care-l ținuise la pat. Deodată, deveni conștient că o dorea, așa cum dorește un bărbat o femeie frumoasă.

Căsnicia cu Flair eșuase. Se depărtaseră mult, nu mai era nimic între ei.

Iar această tânără frumoasă și capabilă, voia să se întoarcă acasă cu el, să aibă grijă de el, în locul soției lui.

Se uită în ochii ei frumoși, puțin confuz la început. Apoi o prinse în brațe; se simțiră atrași unul de celălalt, irezistibil. O strânse în brațe și descoperi că este o femeie plină de farmec, de dorință. Degetele lui se înfipseră în părul ei negru, apoi îi cuprinseră talia subțire. În tot acest timp, Etta rămase cu ochii închiși, tremurând de dorință.

Mark mai iubise o altă femeie în afară de Flair; tot o femeie fragilă în aparență, dar acea dragoste fusese diferită.

Simți că de fapt căutase întotdeauna o femeie ca Etta, puternică, stăpână pe sine, care avea acum un efect fantastic asupra lui.

Mark îi căută gura cu buzele pline. Fu surprins de pasiunea cu care ea îi întoarse sărutul.

Aflați pe terasă, deveniseră o singură ființă, inseparabili, pe fondul unei melodii italienești, pline de nostalgie de dragoste.

Mark ridică încet capul murmurând:

– Draga mea, draga mea!

Etta, care se abandonase brațelor lui, deschise ochii și-i zâmbi.

– Mark, te rog nu pleca, sau dacă trebuie so faci, ia-mă cu tine! Te rog.

– Știi bine că nu pot, draga mea. Știi asta prea bine, iubita mea.

– Chiar așa mă consideri, iubita ta?

El o strânse din nou la piept.

– Știi bine că așa este, Etta. N-am fost conștient că sunt îndrăgostit de tine până acum. Ești tot ce-și poate dori un bărbat.

– Nu este adevărat! N-am însemnat nimic pentru nimeni. O, Mark, gemu Etta strângându-se la pieptul lui.

Ea, care crezuse că nu-l va putea înlocui niciodată pe Rodney Stone, descoperi că este acum teribil de îndrăgostită de bărbatul altei femei. Dar Mark avea dreptate. Era forțat s-o lase la vilă. Nu va putea fi nimic altceva decât prietenie între ei. El era căsătorit, iar Flair era bariera insurmontabilă dintre ei.

– Te ador, îi șopti Mark. Tocmai din acest motiv trebuie să-mi iau rămas-bun, cu cât mai repede, cu atât mai bine.

Etta știa că avea dreptate.

Își netezi părul răvășit cu mâinile.

– Te înțeleg, Mark, ai dreptate.

Se lăsă o tăcere dureroasă între ei, de parcă nici unul n-ar fi îndrăzni să redescopere extazul primelor momente, care-i adusese împreună.

Cu mâinile tremurând, Mark își aprinse țigara, privind-o pe Etta cu multă tristețe. Faptul că era angajata lui, nu mai avea nici o relevanță acum. Trecuseră parcă pe un alt tărâm; dar el era conștient că trebuia să părăsească imediat tărâmul acela. Îi adusese prea multe complicații, prea multă tristețe, decepții.

Era bine să rămână așa cum fuseseră până acum: buni prieteni.

Dar orice și-ar spune de acum înainte, orice s-ar întâmpla, Etta va rămâne pentru totdeauna femeia iubită. Nici nu putea nega că nu-și mai iubea soția. Flair ucisese dragostea lui pentru ea. De fapt, Mark admitea acum că nu fusese o dragoste adevărată, poate îi plăcuse mult ca femeie dar atât. Flair se ucidea cu inconștiența ei, așa cum ucisese și dragostea lor.

Etta era o femeie minunată, iar el nu avea dreptul s-o supere, să-i distrugă viața. Se simțea deja vinovat pentru că se îndrăgostise de el, dar cum ar fi putut s-o împiedice?

Atracția dintre ei evoluase cu fiecare zi; era prea târziu ca s-o mai nege. Etta nu era o femeie pe care s-o abordezi superficial. Abia acum realiza el cât de profundă putea fi iubirea dintre un bărbat și o femeie. Dar cu Etta nu putea avea o aventură.

Etta se întoarse spre el, zâmbind jenată. Încercă să glumească.

– Acum va trebui să-mi depun demisia, nu?

– Cum poți afirma asta, Etta? Am spus foarte clar că mariajul meu cu Flair este terminat, dar am promis să am grijă de ea și nu-mi voi retrage promisiunea.

Fără să vrea, Etta îl compară cu Rod. Rod fusese bărbatul fără conștiință.

Mark era opusul lui.

– Mark, nu trebuie s-o părăsești pe Flair.

– Pentru asta am nevoie de ajutorul tău, Etta. Flair se bazează pe tine; are încredere în tine, chiar ține la tine. Pe mine mă urăște, în ochii ei sunt bariera dintre ea și lumea în care și-ar dori să trăiască, așa că am nevoie de sprijinul tău Etta.

Ea se întrebă încă o dată dacă Mark era conștient că Flair și Tony erau amanți, că Flair se mai folosea de el doar până va putea să plece cu Tony.

Se apropie de el și-l prinse de ambele mâini.

– Mi s-a spus că sunt prea rezervată, prea rece, și prea dificilă pentru a fi iubită. O, Mark nu este așa! Numai că până acum n-am iubit cu intensitatea cu care te iubesc. M-am schimbat complet de când m-am îndrăgostit de tine. Nu mă mai recunosc. Mark, nu suport ideea de a ne despărți acum. Deși, ar fi bine să ies cu totul din viața ta.

Mark o privea cu ochii mari, incapabil de a crede că o femeie putea să-l iubească atât de profund. Etta avea dreptate, iubirea o transformase, devenise o tânără caldă, apropiată, cu buze senzuale, cu ochi care promiteau multe...

Mark uită unde se aflau, își pierdu capul și vru ca și ea să și-l piardă. O strânse la piept, apoi o sărută cu pasiune. Îi îndepărtă părul de pe frunte, văzu stele în ochii ei și simți că nu-și putea dori mai mult.

– Etta, te iubesc nespus de mult! Mi-aș da toată viața numai să te pot lua cu mine! Iubita mea, abia mă mai pot controla.

Ea izbucni în lacrimi.

– Și eu simt la fel, Mark.

– Să intrăm în casă, iubito, să mai stăm de vorbă; te rog să nu mai plângi. Ajută-mă să-mi păstrez capul limpede, să pot raționa pentru amândoi.

Imediat, Etta își recăpătă controlul. Mark observă că redevenise acea persoană controlată pe care o cunoștea atât de bine și-i spuse:

– A fost minunat, iubito, când ți-ai pierdut controlul, când și cu mine s-a întâmplat la fel. Simțem nevoia să te prind de mână, să alergăm împreună spre mare, să ne aruncăm în valuri.

– Unde am fi înotat, iubitule? Nu există nici un loc pe lumea asta, unde să putem merge împreună.

– Sunt conștient de asta, iubito. Știi cât de mult mi-am dorit să dispar cu tine, să ajungem într-un loc de unde să nu ne mai întoarcem.

Ea închise ochii.

– Mark, nici nu știi ce înseamnă pentru mine să te aud spunând aceste cuvinte. Mi le voi aminti toată viața.

– Să nu ne gândim acum la ce va fi, iubito. Când ne-am sărutat, am realizat ce simțim unul pentru celălalt; am înțeles că nu putem trăi sub același acoperiș fiind doar prieteni. Voi face tot ce pot pentru Flair până când voi constata că nu mai are nevoie de mine și atunci pentru noi, iubita mea, se vor deschide toate posibilitățile. Dar deocamdată să nu vorbim despre acel moment.

Ea știa prea bine ce voia să spună Mark. Flair era bariera dintre ei. Dacă Mark ar accepta să înlăture această barieră viața lor ar fi cu totul altfel. Etta oftă.

– Ai dreptate, să renunțăm la gândul acesta.

– Poți să rămâi aici, s-o ajuți, dacă nu merge cu mine? Se pare că are multă încredere în tine.

Ea încuviință, știind de fapt pentru ce avea Flair nevoie de ea.

Mark se ridică, luă o țigară, îi oferi și ei una.

Pe terasă, Benno aprindea micile lămpi de pe balustradă. Intrară amândoi în salon.

– Monsieur, spuse Benno, un domn englez dorește să vă vadă.

Etta sări în picioare.

– Aș vrea să mă retrag în camera mea, zise ea.

– Cum se numește domnul, Benno? întrebă Mark.

– Rodney Stone, domnule.

Etta roși, duse mâna la gură și murmură:

–O, Doamne, el mai lipsea!

Dar Mark nu-i auzi vorbele.

– Te rog, spune domnului că Flair nu se simte prea bine, dar regulile politeții mă obligă să conversez cu el, oricum, zise Mark. Noi doi vom relua discuția, Etta. Te-aș ruga să stai aici, să mă ajuți cu acest domn.

Etta îl privi lung. Simți din nou acea bucurie greu de exprimat în cuvinte, dar și uimirea că și Mark simțea ceva pentru ea.

Capitolul 8

Etta nu mai avu timp să-și pudreze nasul sau să se pieptene pentru că Rod intră chiar atunci în salon. Îl privi jenată și încurcată iar el îi zâmbi. Etta era confuză.

– Mă bucur că te revăd, Etta! Ce mai faci, Mark? Sper că nu v-am deranjat sosind aici fără a fi anunțat, dar lucrez la Monte Carlo BBC și a trebuit să iau interviuri unor celebrități, așa că am trecut și pe aici, fiind în drumul meu.

– Sunt încântat, zise Mark, cam fără chef.

– Flair, este și ea aici? întrebă Rod. Claudia a rămas la Londra.

– Flair are probleme de sănătate zise Mark și dispăru.

– Și tu ce faci? întrebă Rod venind mai aproape de Etta.

Ea făcu încercarea de a-și controla părul.

– Sunt bine, mulțumesc. Flair va regreta că nu te-a văzut.

– Nu ai nici un sărut de bun-venit pentru un prieten vechi? Rod se apropie și mai mult așezându-se foarte aproape de ea pe canapea. Era foarte bine dispus dar Etta se crispă. Toată

buna dispoziție, emoția, încântarea care o dominaseră toată seara dispărură. Sosirea neașteptată a lui Rod stricase totul.

– Nu fi ridicol, îl preveni ea, nu există nici un fel de relație între noi; de ce ne-am săruta?

El o privi printre gene dar continuă să-i zâmbească.

– Hmm, nu-mi place acest crivăț care se simte bătând dinspre tine, glumi el.

Dar înainte ca ea să-i răspundă, se întoarse Benno cu băuturile, trimis de Mark, iar Margherita cu o tavă cu felii de lămâie, măsline negre și alune.

Etta porni spre ușă, să scape de această companie neplăcută.

– Te rog să mă scuzi, mă duc la Flair, zise ea.

Rod îi bară drumul.

– Este soțul ei acolo, tu ești aici cu mine, de ce să nu păstrăm lucrurile așa cum sunt?

Etta se înfurie. Ea descoperea acum că din cenușa fostei lor iubiri nu mai rămăsese decât amărăciune și ură. Rod nu era un bărbat serios, nu putea avea încredere în el. Cum nu văzuse asta până acum? Fusese prea orbită de sentimente? Voia să-i dovedească acum și întotdeauna că putea fermeca orice femeie și poate chiar și reușea cu unele. Dar acum ea avea cu cine să-l compare, iar pus alături de Mark, Rod părea lipsit de conținut, ușuratic, fără valoare.

– Mark se întoarce imediat, dar dacă dorești, te poți servi cu băutură până atunci.

– Nu, prefer să-l aștept pe stăpânul casei, răspunse Rod. Ce este cu frumoasa lui soție?

– Are probleme de sănătate.

– Și baronetul?

– Dacă la Tony Durrance te referi, nu este aici.

– Și tu te bucuri de frumusețile acestui loc minunat și civilizat, Etta?

– Sudul Franței nu mi se pare prea civilizat; depinde ce înțelegi prin civilizație.

– O, una dintre observațiile tale! Nu te dezminți! Toată lumea se distrează zi și noapte, iar tu...

– Aș prefera să nu discutăm despre mine.

– Tu nu vezi rostul distracțiilor, nu? Chiar dacă nu ți-au ieșit lucrurile așa cum ai vrut, trebuie să mai încerci.

Înainte ca Etta să realizeze ce se întâmplă, Rod o prinse în brațe.

– Relaxează-te, iubito, ești prea încordată! Nu-mi plac femeile prea atente, care observă totul și mai ales cele care-mi analizează fiecare mișcare. Arăți foarte bine, mai ales cu bronzul de pe coasta de Azur.

– Rodney Stone, nu sunt vreuna din femeiuștile tale, așa că te rog să-mi dai drumul, îl atenționă ea. Ar putea intra cineva. Cred că nu ești conștient de ceea ce este în jurul tău.

– De asta vrei să-ți dau drumul, ca să nu ne surprindă cineva?

– Rod, nu-mi mai placi ca altădată.

Etta se smulse din brațele lui cu obrajii arzând. Abia acum realiza ce mult se schimbaseră sentimentele ei față de Rod. Dar acesta insistă, și chiar reuși să-i fure un sărut.

– Încă mă mai atragi, dulcea mea Etta. Nu te teme, Claudia nu se va supăra.

– Dar eu mă supăr, Rod.

– Relaxează-te, dragă, ai uitat că înainte îți plăceau săruturile mele?

– Acum, lucrurile s-au schimbat, te rog, amintește-ți!

– Draga mea, ai avut întotdeauna concepții învechite, murmură el. Nu vrei să te sărut pentru că sunt însurat?

– Nu numai din acest motiv; între noi totul s-a terminat, nu poți înțelege?

– Claudia este o femeie tolerantă; va înțelege. De fapt suntem amândoi toleranți.

Etta rămase fără grai. Rod era la fel de frumos, dar ea realiză că nu fusese îndrăgostită cu adevărat de el.

În acest moment, Mark reveni în salon. Nu era singur, ci însoțit de Flair care se machiase și chicotea ca o copilă, de parcă nu-i păsa de nimic și de nimeni. Rod o sărută pe obraz, ca pe o veche prietenă.

– Flair, ești mai frumoasă ca oricând!

– Rod! Ce surpriză! Unde este Claudia?

Rod îi explică de ce venise singur pe coasta de Azur. Etta se uită la Mark. El îi întoarse privirea.

Era incredibil cum Flair putea să se schimbe atât de repede să treacă de la o stare la alta; cu câteva ore în urmă, era bolnavă, leșinată, iar acum juca rolul soției fericite, era foarte cochet îmbrăcată, ba purta chiar și perlele pe care-l făcuse pe Mark să i le cumpere la Monte Carlo. Ce femeie schimbătoare!

– Trebuie să dăm o petrecere, începu ea să ciripească veselă. Ce-ai zice să te schimbi cu o rochie frumoasă să mergi cu noi, Henry? Haideți să mergem la cazinou.

Etta evită privirea lui Mark.

– Mulțumesc, dar aș prefera să nu fiu invitată, am avut o durere teribilă de cap toată ziua. Nu cred că aș suporta prea ușor atmosfera de cazinou.

Rod se scuză ca să se spele pe mâini. Mark își turnă o băutură. Flair insistă pe lângă Etta.

– Te rog, Henry, vino cu noi! Nu fi imposibilă! Este cam târziu să mai găsesc pe cineva să te înlocuiască. Sau cel puțin să mâncăm împreună.

Ettei i-ar fi plăcut o cină la Beaulieu și o seară la cazinou, deși nu paria. Dar nu suporta să iasă cu Flair și Mark.

Flair nu se lăsă.

– Te rog, Mark, fă-o să vină cu noi!

Mark, privind-o pe Etta, observă că era palidă și avea cearcăne. Nu se simțea prea bine. În ceea ce-l privea, el nu-și dorea decât să fie alături de ea.

– Etta face cum vrea, decretă el.

– O, Mark, ești foarte prost dispus în ultimul timp. Poate este din cauză că n-am vrut să mă întorc acasă cu tine. Dar te previn că dacă nu merge și Tony cu noi, n-am chef să merg....

Mark era foarte tensionat și nu-și ridica privirea de la paharul cu băutură.

– Te rog să nu începi din nou, Flair! Știi foarte bine ce vreau să fac și mai ales ce voi face cu Tony, așa că nu mai discutăm. Rod se va întoarce imediat.

Flair dispăru. Mark se apropie de Etta.

– Te simți bine? Te rog, nu-ți face probleme din cauza invitației lui Flair, dacă nu vrei să vii cu noi, nu este nici o problemă.

– Aș prefera să nu merg, Mark.

– Te înțeleg.

– O, Mark ce se va întâmpla cu noi? Încotro ne îndreptăm?

– Numai Dumnezeu știe, draga mea.

– Am crezut că Flair este chiar bolnavă.

– O cunoști doar! Adoră distracțiile.

– A fost de acord să plece cu tine în Anglia?

– Nu, așteaptă să mă răzgândesc, dar n-o voi face. Abia aștept să-i spun lui Tony ce gândesc. Nu sunt nici orb, nici idiot, Etta. Știu de relația lor. Probabil, ea abia așteaptă să scape de mine, mai ales acum că nu mai sunt sclavul ei ca întotdeauna. Etta, știi că te iubesc?

– Și eu te iubesc, Mark.

– Aș vrea să mă întorc acasă doar cu tine, iubita mea. M-am săturat de Flair, dar din păcate sunt soțul ei. Iar Flair care este foarte preocupată de bani, știe prea bine că banii lui Tony nu-i vor ajunge nici să plătească facturile, iar averea de la bunica lui este discutabilă.

– Între timp ne vom lua rămas-bun, Mark, zise Etta.

– Iubita mea, nici nu știi ce ar însemna pentru mine dacă ai părăsi Green Alders!

– Va trebui s-o fac, nu?

În clipa aceea, Flair și Rod intrară în încăpere; ochii lui Flair străluceau amuzați.

– Am aflat o veste grozavă, Mark, o să te intereseze! Nici nu știi ce secrete are Henry a noastră! Știi că a fost logodită cu Rod? Dar asta nu contează, pot merge împreună la cazinou!

Mark păli. Pentru câteva clipe rămase privindu-l pe Rodney. Apoi spuse:

– Etta va face cum dorește. Te rog, nu mai aranja viețile oamenilor, Flair. Dacă Etta n-a considerat că trebuie să ne spună asta, tu de ce te agiți?

– O, stai puțin, interveni Rod, sunt mândru c-am fost logodit cu această domnișoară. Numai că tot atunci a apărut Claudia. Etta n-a vrut să se afle c-a fost logodnica mea.

Toți se uitau acum la ea.

Ea nu știa ce gândea Mark. Evitându-i privirea spuse:

– Nu vreau să vă rețin, vă doresc petrecere frumoasă la Beaulieu. Noapte bună.

***

Etta petrecu o noapte cumplită sucindu-se și răsucindu-se de pe o parte pe alta, gândindu-se la orice, pentru a evita să se gândească la Mark, la influența pe care o avea asupra gândurilor și trupului ei. Se lupta cu sine încercând să ia decizia de a-i părăsi pe Flair și Mark, oricât ar fi insistat ei să rămână.

Continua să se întrebe ce gândea acum Mark despre ea, știind că fusese la un pas de a se căsători cu Rodney Stone. Rod procedase tipic pentru el prin a vorbi de logodna lor, cu toate că promisese să n-o facă. Flair, la rândul ei, răspândise știrea transformând relația lor de dragoste într-un flirt ordinar, care se sfârșise lamentabil. Ar fi vrut să-i fi spus ea despre relația cu Rod. Ce gândea el acum, știind că o ținuse secret?

Pentru ea, lucrurile căpătaseră alte dimensiuni, mai ales acum, după ce-i mărturise dragostea ei lui Mark. Iar acum

toate aceste gânduri nefericite și mizere se adunau în mintea ei, se amplificau, iar viitorul se contura mult mai întunecat decât cel pe care-l anticipase după despărțirea de Rod. Își amintea mereu poemul lui Heine care descria perfect situația disperată în care se afla:

„Cel care iubește prima oară
Chiar dacă este nefericit
Cel care iubește prima oară,
O, se simte ca un zeu!
Cel care iubește a doua oară
Și este tot nefericit,
O, doamne, ce mult pătimește!
Soarele, luna, stelele, au râs de mine
Pentru prostia mea,
De două ori am iubit
Și am fost nefericit,
De două ori a trecut dragostea pe lângă mine."

Etta considerase aceste versuri prea sentimentale și melodramatice. Își aminti apoi cum le tradusese la școală unde era considerată foarte bună la limbi străine.

Dar în seara aceasta simți altfel versurile lui Heine. Întoarse fața către pernă și o lovi cu furie:" de două ori am iubit, de două ori, o cât de proastă am fost!"

Apoi, se calmă.

A cui este vina că ești atât de nefericită? se întrebă. Ar fi trebuit să înveți ceva din eșecul relației cu Rod. Da, cele două

situații sunt foarte diferite, Rod te-a abandonat, dar nici tu n-ar fi trebuit să ajungi în situația de a te îndrăgosti de un bărbat însurat! Dacă simți că lumea ta s-a prăbușit pentru a doua oară, de ce nu încerci să aduni resturile și să-ți alcătuiești un nou început? Poți avea toată lumea la picioare, Henrietta Hughes!

Din nou își aminti de dragostea fără speranță pentru Mark și reizbucni în lacrimi.

Curând, auzi glasurile celor care se întorceau de la Beaulieu. Flair îi spunea veselă lui Rod:

– Noapte bună, Rod dragă, îmi pare bine că te-ai distrat. Mâine nu ne mai vedem, regret.

Apoi, răspunsul lui Rod:

– Și mie îmi pare rău, dragă. A fost o noapte minunată.

Urmară alte râsete, alte vorbe, după care tăcere...

Etta se ridică, având ochii plini de lacrimi, pumnii încleștați. Auzi ușa de la camera lui Flair trântindu-se, apoi a lui Mark. El era atât de aproape și totuși... Îl dorea cu disperare. Simțea nevoia ca Mark s-o prindă în brațe, s-o strângă la piept.

În cele din urmă, reuși să adoarmă. Când se trezi de dimineață, Margherita îi adusese cafeaua și croissantul pe noptieră. Se uită la ceas. Era ora zece. Margherita îi spuse că doamna dormea încă, iar monsieur plecase la Cannes de unde se întorcea abia după- amiază.

Etta bău cafeaua. Oare Mark va mai avea aceeași încredere în ea după ce aflase de logodna cu Rod? Abia aștepta să-l întâlnească, să-i ofere explicații. De fapt, nu comisese o crimă că nu-i spusese de Rod.

O privire scurtă în oglindă o ajută să constate că nu arăta deloc bine, cearcănele negre îi marcau ochii. Nici nu se simțea bine; o puse pe seama încordării nervoase. Trebuia să iasă repede din această stare, să nu devină nevrotică.

Nu trecu mult și Flair apăru pe terasă, cu un turban turcoaz și bikini albi. Etta încercă să-i vorbească de ziua frumoasă care se anunța, dar ea o întrerupse scurt:

– Unde este Mark?

– La Cannes.

– Dacă încearcă să mă ducă înapoi la Bourne End, face o greșeală.

– Nu ți-a plăcut cazinoul, Flair? încercă ea să-i abată gândurile.

Flair ridică din umeri indiferentă.

– M-a supărat Tony.

– De ce? Ce-a făcut?

– M-a trezit azi dimineață la opt, ca să-mi spună că nu se mai întoarce la vilă astăzi.

Inima Ettei începu să bată mai tare.

– Ce are de gând?

– Nu știu, admise Flair, luând acea figură de copil bosumflat. Tony mă adoră și știi prea bine că mă voi mărita cu el, indiferent de ce crezi. Dar voi lămuri lucrurile cu el.

– Nu înțeleg, o întrerupse Etta.

– Și el este ca toți bărbații: te iubește teribil când are chef, apoi devine brusc mai interesat de bani decât de tine. Tony așteaptă să-și ia în primire moștenirea, dar cele mai recente vești nu sunt prea bune. Are datorii foarte mari. I-a promis mamei că se va duce acasă, să rezolve din probleme cu avocații familiei.

Etta rămase tăcută, înțelegând că afacerile familiei luaseră o turnură nouă. Flair nu mai voia ca Mark să plece, s-o lase aici fără Tony.

– Dacă Mark vrea să plece de la Cap Ferrat, este foarte simplu acum, zise Etta. Ne vom întoarce împreună. N-am chef să stau aici, dacă Tony este în Anglia. Nici cu Mark nu-mi convine să mă întorc. A devenit un fel de tiran și nu-l mai suport.

Etta rămase cu privirile ațintite asupra mării. Era calmă, liniștită, în această dimineață perfectă.

În ce situație imposibilă se afla! Era îndrăgostită de soțul femeii din fața ei!

Flair se lansă deodată într-o tiradă împotriva lui Mark, amintindu-i de câte ori o supărase, fără a menționa însă că ea era responsabilă de situația dintre ei.

– Am ținut la el cândva, dar acum abia aștept să mă debarasez de el, a devenit imposibil!.

Etta izbucni fără să vrea.

– Chiar așa, Flair! Cum poți să dai toată vina pe Mark? Când am venit la voi, era îndrăgostit de tine. Nu crezi că este vina ta că s-a schimbat? Mai cred că rolul decisiv în ruperea relației voastre l-a avut Tony Durrance. Faci o mare greșeală; renunți la un bărbat minunat, pentru altul, care, iartă-mă că-ți spun, nu are decât un farmec superficial și un titlu îndoielnic.

– Nu vorbi așa despre Tony! sări Flair. Poate pentru mine înseamnă foarte mult!

– Este adevărat!

– Iar ție îți place soțul meu, nu-i așa?

Etta îngheță. Nu voia să înceapă discuția despre Mark, simțind că ar putea deveni responsabilă pentru înrăutățirea situației maritale a acestui cuplu.

– Să nu exagerăm! reuși să se eschiveze. Rostise aceste vorbe strângând din pumni, încât unghiile îi intraseră în piele. Era acum conștientă că îi va fi imposibil să continue să lucreze la Green Alders. De aceea, adăugă încet: Tony nu se mai întoarce aici?

– Nu, spunea ceva despre avocații familiei, despre nu știu ce procură. S-a dus la Nisa și de acolo nu mai știu unde. Dacă își înfruntă mama, averea i se va înjumătăți. M-a rugat să-i iau valiza când plecăm. Flair o privi lung, apoi îi spuse: dragă Henry, dacă am fost prea directă, te rog să mă ierți. Hai să bem o cafea și să mai stăm de vorbă, îmi place mult să discut cu tine. Ce zici, ar trebui să o las mai moale cu Tony până văd dacă face rost de bani și să continuu cu Mark?

Flair întinse mâna spre ea, iar Etta ar fi trebuit să prindă mâna întinsă. Cu toate acestea, simți că un contact fizic cu această reptilă îi repugnă. Se gândea necontenit la Mark, Mark care n-o mai voia pe Flair, dar considera că era sarcina lui să aibă grijă de ea.

Dumnezeule, ce încurcătură, se gândi Etta, nefericită.

Flair o rugă să comande cafelele. Când se întoarse, Flair era la fel de dispusă de conversație.

– M-am gândit mai bine; cred că mă voi întoarce acasă cu Mark. De fapt, nu mă simt prea bine; cred că am cam exagerat cu petrecerile și nopțile pierdute. Aș vrea să merg la medic din nou.

– Trebuie să-i spui și lui Mark ce intenții ai, răspunse Etta, fără a-i spune însă că odată ce se întoarceau la Green Alders ea îi va părăsi.

Deodată, Flair începu:

– Apropo, Henry, am fost atât de supărată din cauza lui Tony, că am uitat să vorbesc cu tine despre Rod. De ce nu ne-ai spus că-l cunoști foarte bine? Mi se pare că și acum este îndrăgostit de tine!

– N-ai vrea să nu vorbim despre Rod? o rugă Etta.

– De ce nu? Acum, dacă nu mai este nimic între voi, de ce n-am face-o? Mi te și închipuiam măritată cu Rod! Îmi închipui ce va zice Claudia când va afla!

– Claudia știe. Dar nu-mi pasă ce crede sau ce va zice ea sau Rod. Am fost logodiți și am rupt logodna, asta este. Acum el este căsătorit cu Claudia.

– Henry, ești o femeie ciudată, constată Flair, devenită brusc serioasă. Iei viața prea în serios.

– Ceea ce nu se poate spune despre tine.

– Eu nu cred în principiile tale morale, draga mea; ți-ar fi mai bine dacă ai cocheta puțin cu viața. De asta îmi place Tony. Nici unul din noi nu ia viața în serios, deși el este foarte dornic să ne căsătorim, o dată ce-și recuperează moștenirea, iar eu sunt liberă.

Etta roși.

– Cât ești de lipsită de scrupule! Dacă Mark face eforturi să vă împăcați, să meargă căsătoria voastră, tu de ce nu-l ajuți? Nu poți continua să accepți tot ce-ți oferă, apoi, când vei considera că este momentul să pleci cu alt bărbat!

– Poate nu crezi că sunt în stare, dar chiar asta voi face, o să vezi! Acum însă să nu mai irosim ziua asta superbă! La plajă!

– Nu, mulțumesc, zise Etta, du-te singură, eu trebuie să scriu o scrisoare.

– Nu te supăra, Henry, dar așa sunt eu. Ți-am spus întotdeauna că nu am concepții ca ale tale, sunt foarte lipsită de scrupule. Și Mark te admiră mult.

Era mai mult decât putea suporta Etta. Își făcu de lucru cu aranjatul hainelor pe care Flair le arunca peste tot. Își simțea inima grea gândindu-se la viitorul lui Mark. Nici măcar nu putu să-i scrie lui Marian, să-i spună ultimele noutăți.

Deodată se auzi mașina închiriată de Mark pentru perioada în care stăteau la vila Veronique. Inima începu să-i bată repede și ieși în întâmpinarea lui.

Cum îl văzu, îl privi lung, admirându-i ținuta sport: blugi, tricou alb, care-i punea în evidență brațele musculoase. Poate că era obosit și plictisit, dar arăta destul de bine. Doar privirea îi trăda tristețea.

– Ce faci, Etta? Unde este Flair?

– La plajă.

– Când i se întoarce iubitul? Vocea lui sună sarcastic.

– Nu se întoarce aici, i-a cerut lui Flair să-i ducă bagajul în Anglia la întoarcere. N-a mai avut timp să treacă pe aici, s-a dus direct la Nisa.

– O! exclamă Mark, de ce?

Etta îi explică situația.

Mark zise:

– Te rog să mergem în salon, să discutăm puțin.

– Vrei ceva rece de băut?

Mark o conduse în salonul unde Benno trăsese draperiile, unde era răcoare.

Etta se așeză pe o sofa, scoase pachetul de țigări, iar Mark îi aprinse una.

– Am intenționat o discuție deschisă cu amicul nostru, baronetul, dar dacă și-a luat zborul de aici mai repede cu atât mai bine. Ce reacție a avut Flair?

– S-a supărat, desigur, dar a înțeles că nu este de bun augur dacă familia îi pune bețe în roate. De fapt se pare că lucrurile sunt destul de încurcate în acea familie.

Mark zâmbi.

– Ți-am spus eu; banii sunt foarte importanți pentru soția mea. Ce știi, vrea să se ducă după el în Anglia?

– Cred că da. Etta se încruntă; Mark nu-i pusese niciodată astfel de întrebări despre Flair. Ea îl iubea și era de partea lui, dar nu putea trăda nici încrederea lui Flair.

– Asta înseamnă că discuția neplăcută dintre mine și Tony s-a amânat, doar. Nu-l voi mai primi de acum la Green Alders.

Văzându-i privirea îngrijorată, el preciză:

– Draga mea, doar nu crezi că joc rolul soțului înșelat, care se teme că are un rival puternic. Știi prea bine că nu este cazul. Dar atâta timp cât Flair este soția mea, nu vreau să mai văd cum își distruge viața și banii mei, aș putea adăuga, pentru a-l susține pe acest gigolo, Tony Durrance. Atâta timp cât va mai fi soția mea, Flair va trebui să se comporte ca atare.

Etta nu-și ridica privirea de pe țigara care ardea singură.

– Înțeleg.

– O ultimă întrebare, Etta: Flair vrea să rămână cu mine sau să plece cu el? În timpul discuției de ieri aproape că mi-a spus asta.

Etta scutură din cap.

–Flair spune enormități când se înfurie, știi asta; iar acum nu poate face mare lucru când Tony are acele încurcături. Banii contează pentru ea, așa cum ai spus.

– Așadar, crezi că va merge cu mine acasă. Am rezervat deja bilete pentru mâine.

Etta își mușcă buzele.

– Ar trebui să fiu eroul care, după o lungă suferință a luat decizia corectă, indiferent dacă soția lui o merită sau nu, indiferent dacă o mai iubește sau nu.

– Mark, ai suferit deja prea mult, începu Etta cu convingere, apoi se opri. Nu este drept să spun eu astfel de lucruri. Sosirea mea în casa voastră n-a avut rezultatul scontat și știu asta prea bine. Cred că mai mult am îngreunat lucrurile mai ales pentru tine.

Mark o privi lung de parcă ar fi vrut să citească ceva pe figura ei.

– Etta, te rog, spune-mi un lucru. Am vrut să-l aflu de când Flair mi-a spus ceva despre tine și Rod Stoney.

Iată c- a venit momentul pe care am vrut să-l evit atât, se gândi ea. Acum urmează să-mi spună că nu mă mai place sau că nu mai are încredere în mine.

Dar el n-o acuză în vreun fel ci o întrebă doar atât:

– De ce nu mi-ai spus c-ai fost logodită cu Rodney Stone?

Etta își duse nervoasă mâinile la obraji și scutură încurcată din cap:

– De fapt, nu știu de ce n-am făcut-o. Totul s-a întâmplat atât de rapid, am venit la Green Alders, l-am revăzut... am simțit toul ca pe un șoc. Știi cum sunt... uneori îmi este greu să-mi exprim sentimentele, bănuiesc că asta este o chestiune de mândrie. N-aș fi vrut ca tu sau Flair să vă închipuiți cine știe ce.

– Draga mea, o întrerupse Mark, nu trebuie să simți nimic, sau mai bine zis să consideri că logdona s-a rupt din cauza ta. Cred c-ai primit-o ca pe o lovitură.

– Așa este, admise ea. Nu pot să nu recunosc că am fost foarte îndrăgsotită de Rod. A fost prima mea dragoste și am luat-o foarte serios.

– Așa și trebuia, Etta.

– Dar Rod n-a făcut la fel. Eu, la vremea respectivă, consideram că suntem făcuți unul pentru celălalt... Rodney știe să sucească mințile unei femei, iar eu i-am căzut victimă.

– Etta, erai prea mult pentru el; oricum, Rodney nu este genul de bărbat care trebuie luat în serios.

– Mark, aș vrea să înțelegi că atunci când am sosit aici sufeream cumplit din cauza lui; apoi durerea s-a mai estompat, pentru ca într-o zi să mă trezesc cu el aici. Îți închipui cum m-am simțit, ce confuză am fost. Am ajuns la concluzia că este mai înțelept să nu vorbesc de logodna noastră mai ales de față cu Flair. Claudia este prietena ei.

– Înțeleg, Etta, nu trebuie să-ți faci probleme. Acum după ce mi-ai explicat te înțeleg și mai bine.

Mark se ridică de pe canapea și o prinse în brațe. O sărută cu dorință, cu disperare chiar, de parcă s-ar fi temut c-ar putea s-o piardă. Etta se relaxă complet în îmbrățișarea lui, abandonându-se acestei iubiri pătimașe. Putea fi desigur, doar o pasiune trecătoare, știa prea bine. Acum însă avea nevoie de el mai mult ca oricând, de confirmarea că Mark va fi al ei, că iubirea lui nu este ceva trecător.

Când sărutul lor se sfârși, Mark era palid, fără suflare, parcă:

– Etta, îi spuse el, te iubesc atât de mult, încât nu știu ce aș putea face ca să nu te pierd.

– Nici eu nu suport să mă despart de tine, șopti ea.

– Simt ca și cum te-aș fi iubit dintotdeauna, se confesă el.

– Este un miracol, Mark. Nu pot spune că m-am îndrăgosti imediat de tine, așa cum s-a întâmplat cu Rod, dar cunoscându-te am înțeles că am făcut o greșeală iubindu-l. Nu era bărbatul potrivit. Am suferit mult din cauza lui dar acum îmi pare bine c-am scăpat de el.

Mark îi îndepărtă o suviță căzută pe frunte și-i mângâie obrazul frumos, fără machiaj.

– Ești atât de frumoasă, îmi ești atât de dragă, Etta. Îi sunt recunoscător lui Rodney pentru că a fost ușuratic. Dar spune-mi, Etta ce vom face?

– Nu știu, șopti ea.

– Îmi pare rău că ți-am mărturisit dragostea mea, că te-am sărutat, Etta, iubita mea.

Ea ridică ochii triști spre el.

– Și mie îmi pare atât de rău, Mark. Nu mă îndoiesc nici o clipă că te iubesc din toată inima.

El o sărută cu și mai multă pasiune.

– Iubirea mea, murmură el.

Etta își ascunse fața în palme, încercând să nu plângă.

– Sunt atât de fericită dar și distrusă în același timp, mărturisi ea.

– Te rog, iubito, sună-l pe Benno să-mi aducă un coniac; sper să aibă efect, zise Mark.

Etta reuși să-i zâmbească.

– De data asta, și eu simt nevoia unei băuturi tari.

– Comandă orice dorești, iubito. Mark o prinse de mână și o întoarse din nou spre el.

– Te iubesc din toată inima, Etta, te voi iubi întotdeauna. Indiferent ce ne va rezerva viitorul. Dar mai bine să nu ne gândim acum. Totul s-a întâmplat atât de rapid, iar dacă și tu simți la fel ca mine, și sunt sigur că așa este, ne aflăm în mijlocul unui ciclon. Știu că nu trebuie să ne lăsăm măturați din picioare, trebuie să ne păstrăm rațiunea, dar este cam greu. Mai târziu vom decide ce este mai bine pentru noi.

Etta fu fericită să audă această afirmație chiar dacă fusese spusă într-un moment de slăbiciune. Ea și Mark erau două ființe copleșite de dragostea abia împărtășită.

Nu puteau prevedea cum va proceda Flair, mai ales din cauza problemelor lui Tony Durrance. Lucrurile deveniseră mult prea complicate, se gândi Etta. Singurul lucru palpabil era că Mark, iubitul ei, era soțul lui Flair și că ea nu avea dreptul să facă divorțul să se precipite.

Mark insista să facă ceea ce trebuia, să aibă grijă, să vegheze asupra frumoasei dar imaturei sale soții.

– Dacă vrei să rămân în casa voastră ,Mark va trebui să avem grijă ca dragostea noastră să nu ne facă să depășim anumite limite.

El o privi nu fără tristețe.

– Îmi place că vorbești la plural. Îmi place să cred că nu numai eu am fost zdruncinat de această revelație, dar și cu tine se întâmplă același lucru. Dar nu vreau să te mai aud spunând că vrei să ne părăsești.

Ea îi evită privirea. Inima începu să-i bată tot mai tare.

– Mai bine mă duc să-ți comand coniacul și să văd ce face Flair. Va avea nevoie de masaj, înainte de a se îmbrăca.

El se încruntă.

– Poți să-i spui că m-am întors și mâine dimineață plecăm din Cap Ferrat cu avionul.

– Cum dorești. Pot să împachetez totul foarte repede, mai ales că mă va ajuta și Benno.

– Presupun c-am mai putea rămâne câteva zile, oftă Mark. Poate că m-am grăbit făcând rezervarea, dar am crezut că-l mai găsesc pe Tony aici.

– Cred că abia aștepți să te întorci la birou.

El o privi cu adorație.

– Ce bine mă înțelegi, Etta!

– Mă duc la Flair, zise ea și ieși.

Mark o strigă:

– Spune-i că fac baie acum, iar dacă are nevoie de mine, mă va găsi în camera mea.

Abia plecă Etta că Mark îi auzi glasul strigându-l speriată:

– Mark, vino repede pentru numele lui Dumnezeu!

Mark tocmai își scosese cămașa. Alergă repede pe terasă conștient că se întâmplase ceva rău cu Flair în piscină. Coborî câte două trepte deodată.

Etta îngenunchiase în dreptul lui Flair întinsă lângă piscină. Era speriată.

– Mark, ajută-mă s-o duc de aici. Trimite imediat după doctor.

Mark se aplecă asupra lui Flair. Părul ei lung era ud, dar se pare că ieșise de ceva vreme din piscină, pentru că începuse să se zvinte. Îi luă mâinile în palmele sale; erau reci.

Ridică privirea spre Etta:

– Dumnezeule, ce s-a întâmplat?

– Nu știu, am găsit-o aici. Poate că a leșinat; nu este moartă. Respiră.

Mark își ridică soția inconștientă pe brațe. Abia atunci realiză cât slăbise în ultimul timp.

– Te rog, telefonează-i doctorului, Etta. Cred că-l cheamă Le Mesurier. Este la Monte Carlo, mi l-a recomandat Max.

Etta porni imediat spre telefon. Fusese foarte afectată văzând-o astfel pe Flair zăcând lângă piscină, albastră în jurul buzelor și nărilor. La început, crezuse c-a murit. O strigă pe Margherita.

– Vino repede! Madame a leșinat. S-o ducem în pat și să chemăm doctorul, Margherita! Adu și o sticlă cu apă fierbinte, repede!

Era doar începutul coșmarului care dură toată după-amiaza.

Capitolul 9

Căutarea doctorului dură cam mult. Acesta se afla în timpul orelor de vizită și nu-l găsiră. Nici una din clinicile la care sună Marguerita nu făcu altceva decât să le dea numere de telefon ale altor doctori, dar nici unul din ei nu se afla la cabinet. Și întrucât Flair nu suferise vreun accident, aceste clinici nu erau dispuse să trimită ambulanțe la vilă. După vreo oră de agitație, Etta avu noroc. Unul dintre medici reveni la cabinet și primi mesajul lor.

Etta și Marguerita încercară din greu s-o resusciteze pe Flair. Într-un târziu, aceasta deschise ochii, le privi, gemu, apoi recăzu în acea stare greu de definit.

Mark era ca orice bărbat, șocat și incapabil să facă față unei asemenea situații; nu făcu altceva decât să stea la capul soției sale, urmărind-o și așteptând. Îi umeziseră buzele cu brandy, dar Etta insistase să nu i se administreze nici un medicament până la sosirea medicului.

Mark era îngrijorat. Simțea chiar și oarecare tandrețe față de soția sa. Era încă soția lui și până nu de mult o iubise din tot sufletul. Nu suporta s-o vadă zăcând lividă, neajutorată. Acest incident scoase la iveală toată compasiunea lui și simpatia. Etta nu mai știa nici ea ce să facă. Îi uda mereu buzele și-i luase mâinile în palmele ei.

Flair deschise ochii de câteva ori și păru că-i recunoaște pe cei din jur. Cei care o vegheau își imaginaseră că avusese poate un atac de cord și începuse să-și revină cu încetul.

Când sosi doctorul Le Mesurier, ceru să iasă toată lumea din încăperea în care se afla pacienta și să-l lase singur cu ea. O acceptă doar pe Etta pentru a-i da câte ceva dacă era necesar.

De acum, Flair deschisese ochii și se lamenta că are dureri mari.

– Vă rog, doamnă, stați liniștită, spuneți-mi doar ce vă doare, zise doctorul.

Flair arată spre piept apoi spre brațe.

El o întrebă:

– Când a început durerea? Cum ați ieșit din piscină?

Flair începu să-i spună că se simțise cam ametită în apă, dar reușise să iasă la timp, apoi începuse durerea. Încetul cu încetul, Flair începu să-și recapete culoarea, să se simtă mai bine cu Etta și doctorul Le Mesurier, la capul ei. Începu să-i spună doctorului de durerile ei artritice, despre căzătura de pe cal și cum se simțise după aceea.

Doctorului Le Mesurier nu-i luă mult să consulte pacienta. Era o femeie foarte frumoasă, dar nevropată. Avusese doar un ușor atac de tromboză coronariană, dar

usese un fenomen pasager. Recomandă să fie transportată imediat la clinica sa din Monte Carlo, să i se facă o cardiogramă.

– Nu accept să fiu dusă de aici, îl întrerupse Flair, mai ales să fiu mutată până nu mă pun din nou pe picioare. Spuneți-i lui Mark să schimbe biletele de avion, pentru că nu plec nicăieri de aici. Să plece singur dacă vrea.

Urmă o discuție la care Mark, inevitabil, cedă. Se simțea și el mai liniștit s-o vadă pe Flair stând în capul oaselor. Pericolul trecuse, se gândi el. Atacul coronarian suferit de ea îl neliniștise, bietul de el. Dar imediat ce-și recăpătă puterile, Flair redeveni acea femeie imposibilă, pe care o cunoștea prea bine. Nu accepta să meargă la clinică, prefera să stea aici la vilă doar cu Etta. Dacă voia, doctorul Le Mesurier putea să trimită o asistentă, să o îngrijească la fața locului.

Etta îl privi pe Mark. Flair nu se gândea nici un moment la cheltuielile pe care trebuia să le facă Mark să-i asigure o asistentă permanentă aici într-o țară străină. Când îi reaminti toate acestea începu imediat cu reproșuri:

–Sună-l pe amicul tău, să ne mai lase aici cel puțin o săptămână. Sunt sigură că nu va obiecta când va auzi c-am avut un atac de cord.

Discutând cu Mark, doctorul repetă ce-i spusese lui Flair: atacul nu fusese unul puternic, dar trebuia să facă o electrocardiogramă neapărat. Doctorul urma să-i lase medicația lui Flair pe care era sigur că miss Hughes, care era o persoană admirabilă, i-o va putea administra singură și nu mai era nevoie de asistentă.

Când rămaseră singuri, Mark luă mâna soției sale în palmele sale și o privi îngrijorat:

– M-ai cam speriat, prostuțo.

Flair ar fi vrut să-și tragă mâna, dar se răzgândi în ultimul moment. Începu să se gândească mai bine că acest atac coronarian avusese și o parte bună; Mark va fi nevoit să se întoarcă la birou, iar ea va putea să-l cheme la Cap Ferrat pe iubitul ei, Tony, care, desigur, va alerga la ea ca un disperat. Abia aștepta să-l revadă!

Dar până ce Tony rezolva problema financiară se mai putea folosi de Mark.

– Ți-ar fi părut rău dacă aș fi murit? Ai fi scăpat de mine într-un mod foarte elegant!

– Nu fi ridicolă! Nici nu vreau să te aud rostind astfel de cuvinte! Cum să vreau să mori? Flair, n-ai avut un atac serios, dar aș vrea să urmezi indicațiile doctorului, pentru că acest atac a fost un semnal de alarmă.

Ea făcu o grimasă.

– După cum ți-am mai spus, prefer o viață scurtă, dar tumultuoasă.

El tăcu; nu mai avea rost să insiste, nu se mai putea înțelege cu ea. Se simțea vinovat însă pentru iubirea pe care i-o purta Ettei. Pe ea nu voia s-o lase aici și să plece în Anglia.

Se străduí să-i spună câteva vorbe frumoase, apoi o lăsă să doarmă.

– Spune-i lui Benno să-mi aducă niște fructe, ba chiar și un pahar cu brandy, zise ea căscând.

Mark și Etta mâncară singuri și mai relaxați acum.

– Stai aici până la sfârșitul săptămânii? îl întrebă ea.

– Da, trebuie să mă asigur că este bine.

– Și eu mă voi simți mai bine dacă vei sta. Dar ce-aș putea face pentru Flair dacă nu merge la clinică?

– Doctorul nu pare îngrijorat. Va duce un specialist cardiolog dacă va considera necesar.

– Și eu simt că nu este nimic serios legat de Flair.

El încuviință.

– Așa cred și eu. Atâta vreme cât insistă să vorbesc cu Max să mai poată sta aici, înseamnă că nu se teme. Cu Max nu este nici o problemă; are atâtea proprietăți încât nu se va supăra să se ducă în altă parte.

Terminară de mâncat.

Nu se auzea nimic altceva în afară de cântecul greierilor. Cei doi se priviră în ochi. Etta îi evită apoi privirea. Nu voia să rămână aici dacă Mark pleca. Toată frumusețea locului nu putea compensa situația complicată în care se afla. Se temea și că dacă va trebui să rămână mai mult cu Flair va trebui să asiste la felul în care aceasta își manifesta ingratitudinea și lipsa de respect față de soț și n-o mai putea tolera.

– O, Mark, zise ea, numai dacă Flair n-ar insista să mă țină aici!

El întinse mâna atingându-i ușor obrazul.

– Draga mea, te rog rămâi și ai grijă de ea. Se bazează pe tine. Te înțeleg perfect. Situația este cel puțin ridicolă iar eu mă comport ca un puștan îndrăgostit, exagerat de romantic.

– Și eu simt la fel, dragul meu, admise ea.

– Îți imaginezi cum mă simt, ce greșeli facem noi oamenii? Cândva, credeam că sunt disperat de îndrăgostit de Flair. Dar cea pe care am iubit-o s-a schimbat complet.

– Iar eu am realizat că nu l-am iubit cu adevărat pe Rod.

El o sărută pe obraz.

– Iubita mea, cred că nu ne așteaptă nimic bun. Știi ce s-a întâmplat în familia mea și asta nu mă lasă s-o părăsesc pe Flair, așa că mă vei înțelege dacă nu-ți cer să vii cu mine.

– Desigur, răspunse Etta, simțind o durere în inimă. Nu mai putea rămâne în acest loc privindu-l în ochi. De aceea, când intră Benno cu cafeaua, se ridică și se duse spre balustradă aplecându-se peste ea. Gândurile îi erau greu de definit. Ar fi vrut să-i spună lui Mark tot ce știa, să-l prevină că Flair se pregătea să-l părăsească, dar știa că îi era interzis; îi dăduse cuvântul lui Flair că nu-i va spune. Lucrurile vor trebui lăsate să se deruleze de la sine. Dar dacă Tony o părăsea pe Flair? Era foarte posibil, întrucât amândoi iubeau banii mai mult decât dragostea. Nici unul nu va face o mișcare, decât dacă va ști că poate obține banii necesari pentru a se asigura de toate distracțiile vieții.

Flair avea niște bani lăsați de tatăl ei.

Ea ce va face, dacă Flair va decide să rămână cu Mark pentru totdeauna?

Trebuie să părăsesc Green Alders imediat ce o duc pe Flair acasă în siguranță, se gândi ea. Mă voi întoarce la Marian, la acel apartament și voi căuta o slujbă în străinătate. Nu-l voi mai vedea niciodată pe Mark. Acest gând îi sfâșia inima.

Cu lacrimile în ochi, privea piscina.

Mă simt ca și cum m-aș afla pe o stâncă înaltă și nici un far nu-mi poate fi de folos. O, Doamne am iubit de două ori, dar această a doua dragoste mă va ucide!

Auzi vocea lui Mark, puternică, calmă.

– Etta, o chemă el. Nu vrei cafea?

– Deocamdată nu, zise ea printre lacrimi.

– În acest caz, mă duc să fac o plimbare înainte ca vremea să se răcească de-a binelea. Ne mai vedem!

Totul era foarte simplu pentru el. Dar mai ales voia ca ea să considere această dragoste nou descoperită ca pe ceva frumos, deși imposibil. Ceva ce trebuie ascuns ca o comoară. Așa trebuia să fie, atâta timp cât Flair avea nevoie de el.

***

După treizeci și șase de ore, Flair își revenise neașteptat de bine. După puțină odihnă și sedativele administrate, era din nou în putere, cu toate că mai avea cearcăne pronunțate sub ochi. Dar Etta o văzuse arătând și mai rău după nopțile pierdute la cazinou.

Mark sugeră să rămână încă o zi la pat. El era ocupat cu un client care venise special la Nisa pentru a-i obține semnătura pentru vânzarea unor acțiuni.

– Dacă nu mă întorc până la prânz, te rog să iei masa cu Etta, Flair, îi spuse Mark înainte de plecare. Am multe de rezolvat și s-ar putea să întârzii, așa că nu mă așteptați.

Gândurile Ettei se îndreptau desigur doar spre Mark; flacăra dragostei ei ardea cu o intensitate nebănuită.

Gândurile lui Flair erau la Tony. Nu vorbea decât despre el.

Etta încercă să se concentreze asupra lui Flair. Aceasta arăta minunat, foarte tânără, aproape o copilă.

– Acum că Mark a plecat, în loc să stea cu mine, nu pot decât să mă bucur, începu Flair.

– Dar inima ta este dăruită lui Tony, de ce îl mai vrei pe Mark?

– Pentru Mark, lucrurile sunt destul de triste și de complicate; cred că mai mai dorește încă. Ce crezi, Henry?

– Da, răspunse Etta sec.

– Păcat că nu suntem compatibili. Nici nu știi cât îmi lipsește Tony! Aș da orice să fie aici cu mine, să-mi cânte la chitară!A, de ce să nu-l sunăm, Henry, dacă a plecat Mark?

Etta ar fi vrut din toată inima să-i spună lui Flair ce credea despre ea și lipsa ei de loialitate față de Mark. Dar cine sunt eu să-i țin predici? se gândi ea mai apoi.

– Te rog, nu-mi cere să-l sun pe Tony, nu vreau să fiu părtașă la trădarea ta!

Flair întinse ambele mâini spre ea.

– Henry, te rog, fii bună cu mine! Nu începe să-mi ții predici. Încerc să mă port frumos cu Mark, așa cum m-ai învățat, dar pe Tony îl doresc. Am nevoie de el, de consolarea, de mângâierile lui, nu de Mark. Te rog, fă-mi legătura cu Tony! Nu sunt capabilă să cer legătura, să strig la toate operatoarele! Te rog, sună-l pe Tony!

După o luptă scurtă cu conștiința, Etta cedă. O deranja teribil să ia parte în acest act de trădare. Nu voia să-i ia partea lui Flair, cu toate c-o cunoștea prea bine și știa că se va enerva, îi va smulge receptorul. Doctorul Le Mesurier o asigurase că Flair nu putea face imediat un al doilea atac. Își revenise destul de bine și cu medicamentele indicate de el părea destul de restabilită acum. Dar cu Flair nu putea fi niciodată sigură de ceva...

Etta încercă să obțină legătura cu Londra și reuși destul de repede într-o jumătate de oră.

– Tony, ce faci, iubitule? o auzi imediat pe Flair.

Etta ieși din încăpere și închise ușa. Se întoarse la Flair doar când se auzi strigată.

– Henry, acesta este sfârșitul!

Etta se așeză pe marginea patului.

– Ce s-a întâmplat, Flair?

– Tony mă părăsește. Găsește mereu alte pretexte gen familia, banii pentru a sta departe de mine!

– Vrei să spui că nu se mai întoarce?

– Așa voia, dar s-a speriat când a auzit că am avut un atac de cord, că așteptarea mă poate ucide.

Etta se înfurie, dar nu vru să lase să se vadă.

– Flair, nu este chiar așa! De ce vrei să-l aduci până aici numai ca să vadă că nu ești chiar atât de rău? De ce l-ai speriat?

– Altfel n-ar fi venit. Și vreau să fie aici cu mine, măcar câteva zile.

– Fii rezonabilă, draga mea, îl vei vedea în Anglia. Doar asta dorești, nu?

– Poate că nu! Nu vreau să aibă impresia că poate scăpa de mine când vrea!

– Și atunci îl pui rău cu toată familia făcându-l să vină mâine aici?

– Așa este. Mark va fi plecat, așa că mă voi bucura de prezența lui Tony.

Etta se ridică nervoasă.

– Flair, nu-mi place ce vrei să faci, dar mai ales nu-mi place că mă faci martoră la asta. Faci ce vrei cu Mark, dar...

– A, știu că-i iei partea lui Mark! Ți-am mai spus, cred că-ți place! Nu-ți pasă ce se întâmplă cu mine.

Etta își încleștă mâinile.

– Nu pot nega că-l apreciez mult pe Mark.

Lucrurile îi scăpau de sub control, dar nu voia s-o lase pe această femeie egoistă s-o facă să se simtă vinovată. Nu intenționase să se lase atrasă în această dragoste pentru Mark și nici sentimentele ei n-ar fi evoluat atât de repede dacă mariajul lor ar fi funcționat bine.

Deodată Etta se întoarse spre Flair.

– Situația asta nu poate continua. Nu-mi place situația în care mă pui. Imediat ce ne întoarcem în Anglia voi părăsi familia Trender, nu mai vreau să mai lucrez pentru tine, Flair.

Flair căpătă o expresie de om speriat.

– Sper că nu vorbești serios! Henry, nu ne poți abandona, ne-am înțeles atât de bine! Știu că uneori sunt enervantă dar... te rog, Henry, nu ne părăsi!

– Flair, ai spus că vrei să-l părăsești pe Mark. De ce te mai interesează dacă plec de la Green Alders?

– Contează foarte mult, Henry mai ales acum când sunt bolnavă. Știu că am exagerat cu Tony, dar nu mă părăsi și tu!

Flair izbucni în lacrimi. Plângea ca o copilă răsfățată ce era, aflând că urma să piardă ceva ce era al ei. În felul ei se atașase de Etta, care, deși cam de o seamă cu ea, era puternică, dinamică, controlată. Poate că simțea nevoia unei prietene, pentru că nu avea una adevărată.

– Te rog, Henry, rămâi cu mine, măcar până când rezolv problema plecării cu Tony. Se pot întâmpla multe, și n-aș suporta o altă femeie în locul tău. Am nevoie de tine. Și Mark te prețuiește mult. Nu știu cum s-ar descurca fără tine.

Etta se afla într-o mare încurcătură. Flair continua să suspine înduioșător. Etta se temea că ar putea avea din nou

probleme cu inima. Nu voia să provoace nimic rău. Indiferent ce simțea, nu era momentul să plece s-o lase pe Flair.

De aceea, îi spuse:

– Pentru Dumnezeu, nu mai plânge, Flair. Îți promit că nu voi face nimic în viitorul apropiat, dar nu pot rămâne definitiv la Green Alders.

Aceste cuvinte avură darul de a o liniști imediat pe Flair. Își șterse lacrimile, se aruncă de gâtul Ettei și o sărută pe amândoi obrajii.

Discuția lor se termină, Flair cerând să i se aducă ceva de băut, după care Flair începu să-și facă planuri pentru a doua zi. Imediat ce pleca Mark sosea Tony și se instala aici la vilă. Vor discuta imediata posibilitate de a pune mâna pe niște bani pentru a pleca împreună cât mai repede.

Etta o asculta cu tristețe în priviri. Era prea obosită și deprimată ca să înceapă altă discuție cu Flair. Ar fi trebuit s-o facă să vadă ce mare greșeală făcea, dar nu mai putea; epuizase toate resursele.

– Te rog măcar să-l informezi pe Mark de sosirea lui Tony, atât măcar.

– O, Henry, ești atât de corectă! Bine, uite o să-i telefonez lui Mark și o să-i spun că Tony a auzit de boala mea și va veni în vizită.

Etta ridică exasperată ochii spre cer, dar nu zise nimic.

Curând, auziră zgomotul mașinii lui Mark.

El avusese o zi cumplit de epuizantă, dar venise acasă cu intenția de a fi înțelegător și atent cu soția sa. Oricum, nu se aștepta s-o găsească pe aceasta râzând. Cât despre draga și

minunata lui Etta, nu putea decât să-i fie recunoscător pentru felul în care se purtase cu soția lui, ajutând-o să treacă prin această situație dificilă.

Dar Etta nu mai aștepta să-l vadă; se strecură pe terasă, spre celălalt capăt al vilei, pentru că nu se simțea prea bine și nu voia să-l vadă în această stare. Îl iubea prea mult, cu o dragoste care o devasta, incomparabil mai puternică decât cea simțită pentru Rod.

Totuși, a doua zi dimineața, nu putu să-l mai evite pe Mark și se întâlniră la micul dejun, pe când Flair, ca de obicei, dormea încă. Îi zâmbi cu timiditate, constatând că părea foarte obosit.

– Am comandat un taxi să mă ducă la aeroport, să prind avionul de ora zece, îi spuse el. Termin cafeaua, apoi îmi iau rămas- bun de la Flair și plec. Mark o privi lung: iubita mea, cred că-ți este foarte greu...dar pentru moment trebuie să acceptăm lucrurile așa cum sunt.

– Da, murmură ea.

– Ești o femeie minunată, nu pot decât să mă rog Domnului să-ți aducă multă fericire.

– Sper că și ție o să-ți meargă bine și că Marie Claire va avea grijă de tine.

– Nu-ți face griji din cauza mea; cel puțin până când vă veți întoarce, voi sta mai mult pe la club.

– Abia aștept să-ți pregătesc ceva bun de mâncare de azi într-o săptămână. Atunci avem biletele de avion, nu?

– Exact. Flair se va simți bine până atunci; și aseară arăta foarte bine.

Etta ar fi vrut să-i vorbească, dar îi era greu s-o facă. Voia să-i spună adevărul din toată inima. Voia să-l prevină că Tony

Durrance era pe drum spre Cap Ferrat să-i ia locul și soția. Vru să-i spună toate acestea dar descoperi că-i era teribil de greu s-o trădeze pe Flair. Lucrurile erau foarte complicate. Nu știa dacă odată ce primea banii ce i se cuveneau ca moștenire, Tony Durrance mai era interesat de Flair să-i cheltuie cu ea. Etta decise că era bine să păstreze doar pentru ea tot ce știa și să-l lase pe Mark să plece liniștit.

– Te rog să mă suni, draga mea, să-mi spui cum se simte Flair, zise Mark.

Etta încuviință. Lucrurile evoluau spre rău. Dacă Flair îi va spune în ultimul moment lui Mark de sosirea lui Tony?

Dar Mark, mult prea sensibil, ca de obicei, era prea îngrijorat ca să mai observe că ea era palidă și îngrijorată. După câteva clipe se ridică. Trebuia s-o trezească pe Flair, să-și ia rămas-bun de la ea apoi să plece spre aeroport.

– Aș fi vrut să te conduc, murmură Etta, apoi roși.

– Și eu mi-aș dori asta, iubita mea, îi răspunse el cu ochii plini de dragoste.

Dar amândoi știau că nu se putea și nici nu trebuia să fie așa. Era bine să-și ia rămas-bun chiar atunci.

După plecarea lui, Etta se întrebă dacă se putea întâmpla ceva care să întoarcă lucrurile în favoarea ei și a lui Mark. Nu credea că el va divorța de Flair și nici ea nu trebuia să alimenteze această idee, nu trebuia să intervină între soți.

Se duse la Flair pe care o găsi în baie.

– Salut, Henry! o auzi pe Flair. Mă simt foarte bine, iar doctorul mi-a confirmat că nu voi avea probleme atâta timp cât o să-mi iau pastilele. Bietul Markie a fost foarte drăguț cu mine la plecare, mi-a spus să am grijă de sănătatea mea, să nu

rămână văduv. Așa că mă duc pe terasă, să stau la soare, până apare Tony. Abia aștept să ieșim undeva diseară să sărbătorim revenirea lui.

Etta o privi nedumerită.

– Ce să sărbătoriți?

– Henry, nu te mai uita așa la mine! Să sărbătorim revederea! Markie mă plictisește teribil!

– Nu-mi place că repeți mereu acest lucru! îi reproșă Etta.

– Iar tu ești bosumflată c-a plecat Mark; te înțeleg, zise Flair râzând strengărește.

– Mai bine spune-mi ce vrei să mănânci, ca să discut cu Margherita, să vedem ce ne mai trebuie, i-o reteză Etta.

– Bine, vom cina aici, noi trei; ce zici?

– Eu aș vrea să plec la Cannes.

– Foarte bine, dacă asta te face fericită... spune-mi, Henry, arăt bine?

– Arăți bine, zise Etta fără chef. Scuză-mă, mă duc să comand mâncarea.

În clipa aceea sună telefonul.

– Te rog să răspunzi tu, draga mea, zise Flair.

Etta ridică receptorul, apoi i se adresă lui Flair:

– Este un telefon personal de la sir Anthony.

Flair se schimbă la față.

– A ajuns deja la aeroport?

– Nu, sună de la Londra.

Flair deveni stacojie.

– Nu se poate! Este o greșeală.

Capitolul 10

Etta îi întinse receptorul lui Flair. Tocmai voia să părăsească încăperea, când Flair îi făcu semn să se oprească să se așeze lângă ea. Etta se întreba ce se întâmplase în realitate și dacă se confirma faptul că Tony își schimbase comportamentul.

– Ce vrei să spui? Că nu mai vii? Dar așa mi-ai promis... știi că am avut un atac de cord, că era să mor... nu-mi pasă că maică-ta te vrea acolo. Eu te vreau aici, Tony... nu poți să spui asta.... nimic nu poate fi mai important ca mine, asta dacă mă iubești, așa cum spuneai. Dar acum, văd că banii sunt mai importanți decât mine. N-am spus niciodată că ai putea trăi fără ei, dar știi că am și eu destui. Mark îmi dă cât îi cer, fără să-mi ceară explicații. Aș putea spune că vreau o haină de blană nouă de la Paris.

Etta strânse din dinți, cu capul în pământ, ascultând argumentele lui Flair. Faptul că Tony refuza să vină o făcu pe Flair să izbucnească într-o adevărată criză de isterie.

– Trebuie să vii; ești obligat să vii. Mă simt și mai rău astăzi. Nu voi mai vorbi niciodată cu tine, dacă nu vii. Niciodată.

Se făcu tăcere. Etta, care era foarte tulburată, o auzi apoi pe Flair adresându-i-se pe un ton diferit lui Tony:

– Sper că nu vorbești serios! Noi n-am pretins că avem o relație, am avut una adevărată. Ne potrivim foarte bine, Tony, suntem făcuți unul pentru celălalt, așa mi-ai spus mereu. Doar nu vrei să...

Din nou tăcere. Apoi, Flair albă ca o foaie de hârtie, îi întinse Ettei receptorul:

– Te rog, Henry, spune-i cât sunt de bolnavă. Spune-i că inima mea nu mai suportă un alt șoc. Trebuie să vină la Cap Ferrat.

Etta luă receptorul cu mâinile tremurând, apoi acoperi aparatul cu dosul palmei și întrebă:

– De ce nu vrea să vină aici, Flair?

Flair începu să plângă.

– Este forțat să rămână acolo din cauza testamentului bunicii sale. Nu înțeleg mare lucru din ce-mi spune, dar cred că familia nu vrea să-l lase să continue cu relația asta și au găsit motivul să-l rețină în Anglia.

– Dacă nu vrea să vină, de ce insiști, Flair?

– Dacă nu-i spui să vină imediat aici, voi face ceva ... teribil! strigă Flair.

Etta i se adresă lui Tony.

– Sir Tony mă auziți?

– Da. Tu ești, Henry? Te rog, fă-o pe Flair să înțeleagă că planurile mele s-au schimbat și nu pot pleca astăzi de aici. Nu este pe moarte, o cunosc!

– Flair a suferit un atac de cord, cu trei zile în urmă și nu se simte bine, îl informă Etta.

– Chiar așa ? Este adevărat?

– Foarte adevărat. Veniți mâine dacă astăzi nu se poate?

– Etta, aș vrea să știi numai tu; nu vreau să mai vin deloc. Am avut un schimb de cuvinte înainte de a pleca de la Cap Ferrat și asta m-a făcut să plec, fără să-mi iau bagajele. Nu mai vreau spectacole de acest gen.

Flair repeta în continuare:

– Spune-i că este obligat să vină. Apoi Flair luă receptorul.

– Tony, mă auzi? Tony?

Nu se auzi nici un răspuns și linia se întrerupse. Flair se întoarse spre Etta. Nu-i mai curgeau lacrimi dar privirea i se urâțise teribil.

Refuzul lui Tony de a veni o afectase pe Flair, îi afectase vanitatea, siguranța de sine, propriul farmec, siguranța de a avea un bărbat doar pentru sine. Dacă nu era chiar dragoste, era măcar o pasiune, pe care Flair o simțea față de acest bărbat. Desigur Flair va fi foarte afectată de respingerea lui Tony. Se pare că acesta îi spusese că dragostea lor se terminase.

Flair începu să țipe.

– Henry, vreau să vorbesc cu Tony, fă-mi legătura; cheamă-l aici. O să-l fac eu să vină!

– Flair, pentru numele lui Dumnezeu, o opri Etta, controlează-te! Nu poți forța un bărbat să te iubească. Știi că nu ești pe moarte...

– Dar aș putea fi în curând... începu Flair. Îl voi forța să vină aici, chiar dacă doar pentru o oră, să-i spun ce gândesc despre el.

– Flair, cum poți fi atât de lipsită de mândrie?

Flair izbucni în lacrimi.

– Îl iubesc pe Tony.

– Nu te cred.

– Nu-mi pasă ce crezi! Îl iubesc și vreau să mă mărit cu el. Așteptam doar să-și rezolve problemele cu familia.

– Dar el s-a răzgândit și vrea să renunțe la căsătorie.

Flair îi acordă niște calificative nu prea onorabile.

– Ce moment și-a ales să renunțe, după ce a aflat că am fost la un pas de moarte, oftă ea.

Etta începuse să obosească.

– Te rog, Flair, nu mai insista să vină aici. La Mark nu te gândești?

– Nu pot să mă gândesc și nici nu vreau s-o fac. Îl vreau pe Tony.

– Cred că ți-ai pierdut mințile, Flair!

– Foarte bine sunt nebună; vreau să vorbesc acum cu Tony.

Pentru a scăpa de alte istericale, Etta făcu imediat comanda, dar când i se făcu legătura cu numărul lui, i se spuse că nu acceptă convorbiri de pe continent.

Etta se uită încordată la Flair, care-și îngropase fața în pernă.

Încercă s-o consoleze.

– Te rog, Flair, controlează-te. Acceptă situația. Tony nu mai vrea să continue relația voastră. Poate că și familia l-a forțat în acest sens. Nu este greu pentru cei care dețin banii să obțină tot ce vor. Sir Anthony nu are bani, așa că, la datoriile pe care le are... trebuie să se supună familiei...

– I-am spus că-i voi da eu banii, suspină Flair. Știe că dacă Mark divorțează de mine nu mă va lăsa fără bani.

– Și tu vrei să lași un bărbat atât de generos?

Flair îi dădu un răspuns straniu.

– Știi, Etta, nu cred că-l va afecta prea tare. Încep să mă întreb dacă m-a iubit vreodată, așa cum obișnuia să spună.

Etta simți că i se usucă gâtul.

– Dacă așa...

– Numai eu sunt de vină, i-o reteză Flair. Știu ce vrei să spui.

– Și nu este adevărat?

– Poate.

Era momentul ca Etta să rostească vorbele care o dureau foarte tare.

– Nu crezi c-ar fi mai înțelept să renunți la ideea de a-l forța pe Tony și să te împaci cu Mark?

– Să trăiesc cu el în continuare? Să mă plictisesc toată viața?

Etta nu-i mai răspunse. Se gândi dacă fusese bine că spusese aceste cuvinte neștiind dacă Mark își dorea să rămână toată viața cu Flair.

Deodată, Flair se ridică, se duse spre măsuța de toaletă, de unde își scoase pastilele pentru inimă, pe care le înghiți cu apa Evian aflată pe măsuță. Apoi se întoarse spre Etta, privind-o printre gene.

– Henry, te rog, telefonează la agenția Cook și rezervă două bilete pentru mâine.

Uimită Etta o privea.

– Dar de ce, Flair? Mark a aranjat să mai rămânem aici o săptămână!

– Era ideal în cazul în care venea și Tony, dar acum situația s-a schimbat, vreau să plec imediat în Anglia. Trebuie să mă întorc acasă.

– Pentru ce, Flair?

– Pentru ca să-l recâștig pe Tony. Imediat ce ajung în Anglia, o să-i arăt că nu-mi poate face asta.

– Mark și doctorul au spus că ți-ar prinde bine o săptămână de odihnă.

– Mă odihnesc la Green Alders.

– Dar zborul...

– Nu-mi pasă dacă-mi stă inima pe drumul spre Heathrow. Îți jur c-o să-l fac pe Tony să plătească pentru ce mi-a făcut acum.

Etta făcu un gest disperat. Nu era de acord cu nimic din ce spunea sau făcea Flair, dar nu avea cum s-o controleze.

– Cum îi vei explica lui Mark că te întorci imediat?

– O vei face tu, Henry. Îl suni din seara asta și-i spui că nu mai stau aici fără el. O să fie flatat. Spune-i să schimbe biletele de avion și servitorilor spune-le că plecăm de la vilă.

Flair avea intenația să-l urmeze pe Tony la Londra și nimeni nu putea s-o oprească.

Etta nu contenea să se întrebe cum o persoană atât de firavă, de fragilă, cum părea Flair cu atâta grație și frumusețe putea deveni un catâr încăpățânat.

Etta îi telefonă doctorului Le Mesurier să întrebe dacă Flair putea călători cu avionul.

– După un atac coronarian chiar și unul ușor este cam riscant... spuse el.

– Nici vorbă să stau aici ! ripostă Flair cu vehemență. N-a fost nimic serios, doar un leșin. Am motive importante pentru care vreau să ajung acasă. Acum mă simt foarte bine. Sună-l pe Mark că venim. Flair se schimba cu un costum de baie.

– Ce să-i spun lui Mark? Să-l mint?

– Știi ce, Henry? zise Flair privind-o lung. Am impresia că ești îndrăgostită de soțul meu. A luat locul lui Rodney în inima ta?

Adevărul o lovi pe Etta atât de tare încât rămase fără replică un moment.

Seara, sosiră prieteni ai lui Flair, pe care îi sunase și le povestise incidentul. Sosiră câteva persoane din lumea filmului de la Cannes, precum și o prințesă rusoaică, frumoasă, care avusese succes la petrecerile date de Flair.

***

Pe prima pagină a unui ziar de seară, un titlu îi atrase atenția lui Anthony Durrance ca și tuturor celor care-i cunoșteau pe Flair și Mark Trender.

Mai ales a lui Anthony, care îi făcuse pe plac mamei sale, alegând banii care urmau să-i rămână de la aceasta, în schimbul despărțirii de Flair.

Tony se opri în fața unui magazin cu țigara în gură, citind paragraful:

„Soția unui cunoscut broker englez a murit în timpul unei curse cu avionul de la Nisa la Heathrow."

Flair plecase însoțită desigur de Etta, care, în timpul zborului, chemase impacientată o stewardesă pentru că Flair abia mai respira. Starea ei însă se înrăutăți și leșină. Pilotul ateriză forțat la Orly, Flair fu transportată la spital, dar muri pe drum. Nu împlinise încă treizeci de ani și era o femeie foarte frumoasă.

– Dumnezeule! exclamă Tony.

Flair murise. Flair, cu frumusețea și veselia ei, murise. Fusese uneori prea posesivă și exigentă, dar petrecuseră clipe grozave împreună.

Flair părea sănătoasă când vorbise cu ea la telefon. Dar abia acum își aminti că parcă spusese ceva de un atac de cord.

Tony se întoarse acasă simțindu-se dintr-o dată foarte rău. Și asta nu pentru că ar mai fi iubit-o pe Flair, nu, se cam săturase de ea. Cu toate acestea n-ar fi refuzat o întâlnire cu ea, când și când. Flair era totuși extrem de amuzantă.

***

Într-o seară rece de octombrie, la o lună după moartea lui Flair, Etta se afla în salonul de la Green Alders, cu prietena ei Marian. Încăperea i se părea la fel de frumoasă doar grădina suferise o schimbare în rău; venise iarna, frunzele căzuseră, altele fuseseră luate de vânt. Râul era acoperit de o ceață densă.

Cele două prietene terminaseră de băut ceaiul. Marian voia să se întoarcă la Londra, pentru că avea o întâlnire în seara aceea. Aparent, vesela Marian întâlnise bărbatul potrivit. Era la fel de scund și de dolofan ca ea, un văduv de treizeci de ani, glumeț, pus pe șotii.

– Vrea să se însoare cu mine, zise Marian pentru că e sigur că știu să gătesc, glumi ea. Oricum, după ce ne căsătorim o să ținem regim pentru că trebuie să mai slăbim câteva kilograme fiecare. Iar tu, draga mea, trebuie să mai pui câteva.

– Mă simt bine așa cum sunt, se eschivă Etta.

Dar nu era așa, și Marian simțea acest lucru. În timp ce se delectară cu delicioasa prăjitură cu lămâie făcută de Etta special pentru Marian, discutară despre nesansa Ettei. Marian știa că era acum îndrăgostită de Mark Trender, dar viața nu-i oferea soluții simple la problemele ei.

Mark era plecat în Scoția; fusese invitat la vânătoare de fazani de un prieten.

Etta se ridică și trase draperiile pentru că afară se întunecase. Privind-o, Marian realiză că slăbise mult. Deodată ea spuse fără altă introducere:

– Nu știu ce voi face după ce Mark va vinde Green Alders, Marian.

– N-am vrut să mă amestec în problemele tale, draga mea. Mi-ai spus că Mark a scos casa la vânzare și s-a mutat la club, iar tu și Marie Claire strângeți lucrurile din casă.

– Măcar atât să pot face pentru el.

– Dar ce altceva ai mai vrea să faci, draga mea?

O umbră apăru pe figura Ettei. Ea privea în întuneric fără țintă fără a vedea nimic.

Nu-și revenise încă de pe urma experienței traumatizante din avion. După înmormântarea lui Flair, căzuse într-o stare de apatie, o depresie cum nu mai simțise vreodată. Se temea că nu va putea să se ridice deasupra nenorocirilor care-i marcau viața.

Etta insistase ca Flair să mai rămână măcar o săptămână la Cap Ferrat, să se întremeze după acel atac de cord, dar ea insistase să plece la Londra, să discute cu Tony Durrance. Pe drumul spre aeroport Flair începuse să acuze o durere în piept iar Etta insistase să se întoarcă. Flair însă, refuzase.

Etta credea în soartă și în clipa fatală pentru fiecare. Ei bine, în cazul lui Flair aceasta sosise, oricât s-ar fi împotrivit ea.

Chiar și acum după ce trecuse o lună, Etta încerca să nu-și amintească acea clipă fatală în care frumosul cap cu plete blonde al lui Flair căzuse în piept, iar superbii trandafiri trimiși de prințesă căzuseră pe podeaua ambulanței. Inima lui Flair încetase să bată.

Urmase un adevărat coșmar. Urmase corpul neînsuflețit la spitalul din Paris, îi telefonase lui Mark, încercând să-i dea vestea cu precauție, apoi căutase hotelul unde să-l aștepte pe Mark, care anterior o întrebase:

– Etta, vrei să spui că Flair a murit?

– Din nefericire, da, Mark, a murit!

– Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru ea, spusese el.

Izbucniseră amândoi în lacrimi, Mark încercând s-o consoleze. Tot împreună trecură prin toate problemele legate de transferul trupului neînsuflețit la Londra.

Mult timp după aceea, Etta a încercat să uite zilele care au urmat decesului lui Flair. Lucrurile s-au mai schimbat puțin după ce Mark, printr-un prieten de la ambasadă, a reușit să transfere trupul lui Flair.

Mark o lăsă la Green Alders cu Marie Claire; cu toate acestea, venea zilnic pe acolo și petrecea destul timp cu ea, care îi era acum și asistentă personală. Telefoanele sunau neîncetat. Etta era nevoită să vorbească ore în șir cu prieteni ai lui Flair sau ai lui Mark.

Desigur sună și Anthony Durrance în seara dinaintea înmormântării. El își exprima suferința, durerea legate de moartea neașteptată a lui Flair. Mark era acasă, dar imediat ce recunoscu vocea lui, îi dădu receptorul Ettei.

– Te rog, discută tu cu el, îi spuse.

Etta îi vorbi cu mult calm, dar în clipa în care el vru să stabilească o întâlnire cu Mark îi spuse că nu este binevenit la Green Alders.

– Poate a fost și vina mea... începu el. Poate ar fi trebuit să vin s-o văd când m-a chemat. O, Henry...

– Te rog să nu-mi spui așa, iar Mark nu dorește să te vadă la înmormântare. Cu aceste cuvinte închise.

Seara, o sună Marian.

– Cât vei mai rămâne la Green Alders, Etta?

Etta oftă și nu-i răspunse imediat. Casa aceasta care i se păruse cândva atât de frumoasă, i se părea acum plină de năluci, mai ales de năluca lui Flair, pe care o vedea în fiecare colț. O vedea așa cum fusese tot timpul veselă, râzând

glumind, cochetând cu bărbații care veneau la petrecerile ei. Apoi, o vedea pe Flair cea cu crize de isterie care distrugea pacea și liniștea oricui.

Oare Mark o va ierta?

Mark nu vorbea prea mult; doar când era absolut necesar. Părea îmbătrânit, amărât, iar Etta, care-l iubea atât de mult nu știa nici măcar ce amintire îi poartă soției sale; așa cum fusese tot timpul, frumoasă, dulce, capricioasă, sau nu-și amintea decât suferințele pe care i le provocase.

– Abia aștept să plec de aici, i se confesă Etta lui Marian, nu mă simt în largul meu.

– Mark cere mult pentru casă?

– Cred că a scos-o deja la vânzare. I-au spus că se va vinde repede.

– Iar el ce va face?

– Nu știu, zise Etta cu jumătate de glas.

Marian înțelese că Etta și Mark se iubeau, descoperiseră asta cu mult înainte ca Flair să moară.Dar nu voiau să facă nimic în acest sens. Marian o cunoștea pe Etta și spera din tot sufletul ca aceasta să-și găsească fericirea alături de Mark.

După ce închise telefonul, Etta se duse să pregătească ceva pentru Mark; era sigură că avea nevoie de hrană consistentă, pentru că arăta destul e rău în ultimul timp. Nu se gândea decât la el. Ce va face în viitor?

Mark evita să discute cu ea orice problemă emoțională, după moartea soției sale. Nu mai făcuse nici o aluzie la

sentimentele despre care vorbiseră la Cap Ferrat. Era la fel de bun, de atent, de înțelegător, dar n-o mai sărutase de la moartea lui Flair.

Sentimentele Ettei erau foarte confuze, așa că evita orice abordare sentimentală ori de câte ori Mark era cu ea.

Iar acum când sosi, nici nu avu răgaz să-i spună că arăta foarte obosit, că se neglija. Dar după ce-și scoase haina, Mark se apropie de ea și o privi lung. Fără să vrea, își aminti cum arătase la Cap Ferrat, cu părul negru lăsat liber pe umeri, cu acei ochi frumoși, inteligenți, strălucind de bucurie.

– Etta, unde este bronzul acela superb, pe care l-ai avut în sudul Franței? Pari epuizată. Muncești atât de mult?

– Nicidecum, răspunse ea. Marie Claire face toată treaba, mă culc devreme în fiecare seară.

– Dar sortezi tot ce este în casa asta....

– Nu-ți face probleme din cauza mea, Mark, îi zâmbi, evitându-i privirea, ca el să nu vadă că roșise.

Doar după ce terminară de mâncat și Etta duse cafeaua în salon, Mark deschise subiectul de care se temea atât; cel al părăsirii acestei case. Se aflau pe sofaua din salon, afară, vremea se înrăutățise; începuse să bată un vânt rece, iar ploaia lovea cu putere în geamuri.

– Etta, nu știu cum m-aș fi descurcat fără tine, fără ajutorul tău, ai fost minunată, îi spuse el.

– Am făcut tot ce am putut, Mark.

– Etta, începu el, până în clipa aceasta n-am prea vorbit de Flair; cred că înțelegi cât de afectat am fost.

Ea încuviință.

– Nu te-am întrebat niciodată, din decență, care era natura relațiilor dintre ea și Tony Durrance. Am bănuit doar că voia să mă părăsească într-o zi, să plece cu el. Cred că și tu ai știut asta.

– Da, am știut. Oricât am încercat să evit, Flair îmi făcea confidențe; am încercat s-o fac să raționeze, dar am dat greș.

– Nu era o femeie ușor de condus, nici de înțeles. Biata Flair.

– Da, biata Flair. Avea atâtea calități! Vreau să mi-o amintesc așa cum era când am cunoscut-o. Am iubit-o mult.

– Știu.

– Iar ea intenționa să mă părăsească, nu?

– Mai are rost să discutăm despre asta?

– Da, mi-ar ușura durerea din suflet. În timp ce eu credeam că Flair era doar a mea și că se va putea transforma într-o soție decentă, ea... dar ai dreptate, Etta, nu are rost să mai dezgropăm trecutul. Biata Flair! adăugă el.

Etta nu spuse nimic. Se gândea doar că ar fi fost mai bine ca el să se plângă pe sine, pentru că Flair de acum...Observă că Mark încerca și acum s-o exonereze pe Flair de orice vină să se învinuiască pe sine pentru tot.

– Individul ăla a omorât-o, continuă Mark. Nu era demn de ea.

Etta întinse o mână spre el.

– Te rog, Mark, nu te mai tortura cu aceste gânduri. Încearcă să uiți și să faci ceva cu viața ta. Te rog, încearcă măcar.

– Ești atât de bună cu mine, Etta! Iar eu atât de slab! În ultima vreme, am muncit ca un apucat și mă simt atât de

obosit că n-am avut timp să mă gândesc că trebuie să-mi croiesc altă viață. Tu singură ai fost pivotul existenței mele.

– O, Mark, exclamă ea așezându-se la picioarele lui. Mark!

– Când ți-am spus la Cap Ferrat că te iubesc, situația era total diferită de cea de acum. Consideram pe atunci că ne aflăm într-o situație fără ieșire. Acum nu mai este la fel. Poate că nu mi-am revenit încă. Nici unul din noi nu este ca de obicei, nici unul nu vrea să se grăbească, dar realitatea este alta; sunt un bărbat liber acum și va veni și clipa, draga mea Etta, când te voi cere de soție.

Etta simți dintr-o dată că este purtată spre stele. Ar fi vrut să plângă și să râdă în același timp, datorită dragostei incomensurabile pentru el și acestei fericiri ce o cuprinsese subit. Ca și el, crezuse că iubirea lor era fără speranță, fără viitor și că nu va putea fi niciodată a lui.

Se simți ridicată pe brațe și sărutată. Apoi, el îi spuse:

– Etta, te iubesc din toată inima. Flair a intuit adevărul. Mereu îmi spunea că noi doi semănăm foarte mult în multe privințe. Eu îmi spuneam că poate nu vede adevărul. Dar ea l-a intuit mai bine ca mine. Cu toate astea, este ciudat că Flair n-a fost niciodată geloasă pe tine. Din contră, ținea mult la tine.

Etta își simți ochii plini de lacrimi.

Îl auzi pe Mark murmurând:

– Nu mă trimite la Londra în seara asta, iubito. Lasă-mă să rămân aici cu tine, dragostea mea.

Ar fi vrut din tot sufletul ca Mark să rămână cu ea. Acum nu mai era Rod cel care o dorea ci Mark, bărbatul căruia i s-ar fi dăruit cu toată inima. Dar înainte ca ea să apuce să răspundă tot el spuse:

– Nu, este mai bine să așteptăm. N-ar fi momentul potrivit pentru tine... nici pentru mine. Voi închide casa, iubita mea, iar tu va trebui să te întorci în acel apartament pe care-l împărțeai cu prietena ta. Poți să-ți iei altă slujbă temporar, dacă vrei. Eu voi munci ca un apucat. Suntem în octombrie; cred că de Anul Nou putem începe o viața nouă împreună. Ți se pare potrivit? Te vei mărita cu mine, Etta? Ce zici de februarie?

Ea îl prinse în brațe și-l sărută.

– Sună extraordinar; prea bine ca să fie adevărat. O, Mark ești sigur că vrei să te însori cu mine? Nu vrei să mai fii liber un an sau doi, să mai cauți?

– Să caut altă femeie? Asta sugerezi?

– O, Mark!

Întreaga atmosferă se schimbase; nu mai exista încordare, stăteau în fața șemineului ca doi prieteni, făcându-și planuri de viitor. Ascultară știrile la televizor, apoi Mark îi spuse că trebuia să plece.

– Vei fi sigură că te iubesc, chiar dacă în lunile care vor urma nu vom mai fi la fel de apropiați? o întrebă el.

– Îmi voi aminti acest lucru în fiecare clipă.

După plecarea lui, Etta se așeză din nou în fața focului, să-i scrie tatălui ei o scrisoare în care să-i spună că viitorul ei era acum stabil și sigur, că peste câteva luni se va căsători cu Mark Trender.

Apoi, gândurile îi reveniră la acel minunat poem al lui Heine, care o marcase cândva prin amărăciunea lui.

„Am fost de două ori nefericit în dragoste
De două ori a trecut dragostea pe lângă mine.“

Închise ochii și-și imagină că se afla în brațele lui Mark. Spuse cu voce tare:

– Am fost o singură dată nefericită în dragoste. Totul s-a schimbat în bine acum. O, Mark, iubitul meu, Mark!

În clipa aceea, în mod miraculos, simți prezența lui Flair în încăpere. Flair, care-i spunea cu multă seriozitate: nu te jena de mine, Henry. Totul este bine. Ești femeia de care are Mark nevoie. Transmite-i toată dragostea mea. Mult noroc, Henry, și rămas-bun!

Sfârșit